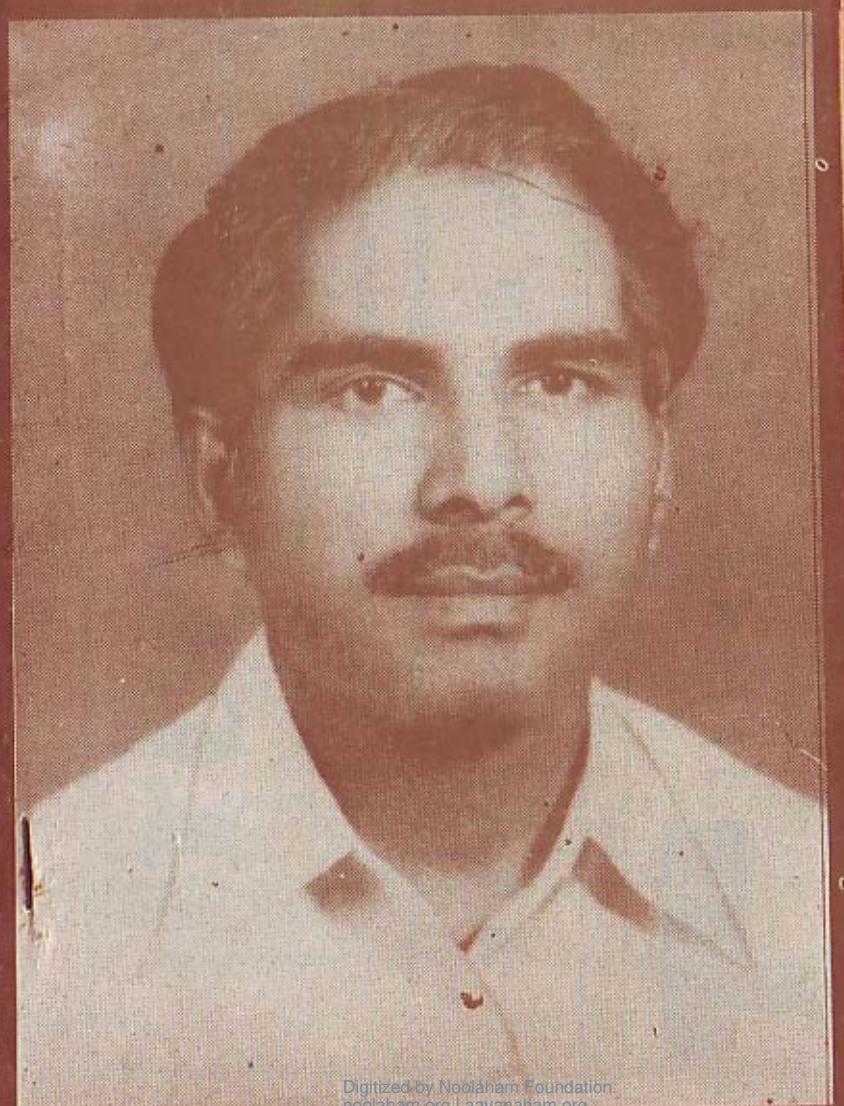
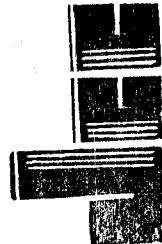

மாண்புதை

இதிரியர் : போர்ட்க்ஷீல்

With the Best Compliments from :

JAFFNA CONSTRUCTION &
CONSULTANTS CO., LTD.

Head Office:
Ambalavanar Road
Athiyadi,
JAFFNA.

Branch: Urumpiral Junction, URUMPIRAL

Head Office Phone: 24377

J.C.C. உந்கலை அண்படன் அமைக்கின்றது.

உங்களுக்குத் தேவையான கட்டடம் போருட்கள், தீங்கைகள், குறையலை உபகரணங்கள், உர் வளைகள், கிருயிதாசிலிகள், பாடசாலை அப்பியாசப் புத்தகங்கள், உபகரணங்கள், உருமயராய் சந்தி,

T. V. அன்றின முதலியவற்றிற்கு நாவேண்டிய லதாயனம்

J.C.C. LTD.

“ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி யாதியினைய கலைகளில் உள்ளம் ஈடுபட்டென்றும் நடப்பவர் பிறர் ஈன்றிலை கண்டு துள்ளுவார்”

‘Mallikai’ Progressive Monthly Magazine

202

செப்டம்பர்—ஒக்டோபர்—1986

22-வது ஆண்டு

வெள்ளி விழாவை நோக்கி.....

22-வது ஆண்டு மலர் வெளிவந்த உடனேயே எமக்கு 25-வது ஆண்டு வெள்ளி விழா ஆண்டு மலர் ஞாபகத்திற்கு வந்துவிட்டது.

25-வது ஆண்டு மலரை மிகச் சிறப்பாகவும், வெகு கனதியாக வும், இலக்கியச் செழுமை மிக்கதாகவும் வெளிக் கொணர வேண்டுமென்ற உறுதியை இவ்வாண்டு மலர் எமது நெஞ்சத்தில் பதிய வைத்து விட்டது.

நீண்ட காலத்திற்குப் பின்னர் இம் மலர் அறிமுகத்துடன் கொழும்பு செல்ல வேண்டிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. அறிமுக விழாவை ‘வகவம்’ முன் நின்று நடத்தியது. நடத்தியவர்கள், கருத்துரை கூறியவர்கள் அண்வரும் இன்னார்களே. வகவத்திற்கு எமது மனமார்ந்த நன்றிகள்.

தொடர்தும் ‘மல்லிகைப் பந்தல்’ நூல்களை வெளியிட முடிவு செய்துள்ளது. அதன் அறுவடை கூடிய சீக்கிரம் சுலவரூர்களுக்குக் கிடைக்கும்.

மலர் வெளியிட்டதின் சாட்டாகப் பல இலக்கிய நெஞ்சங்களைச் சந்தித்ததில் எமக்கு மட்டில்லாத மகிழ்ச்சி, புதிய உத்தேவையும், புத்தாக்கமும் நம்முள் கிளர்ந்தெழுவதை உணர முடிகின்றது.

வரப்போகும் ஆண்டுகளில் நடைபெறப் போகும் ஆக்கட்டுரவமான நல் முற்சிகள் அண்தித்திலும் மல்லிகை தனது பங்களிப்பை நல்கும். அதே சமயம் இனைய தலை முறையினரின் படைப்புத் திறமையை வளர்த்து மேம்படுத்த ஆவன செய்யும் என்பதையும் கூறிவைக்க விரும்புகின்றோம்.

மலர் காரணமாக செப்டம்பர் இதழ் இணைந்து வருகின்றது.

— ஆசிரியர்.

ROCK Engineers & Contractors
Water Supply & Building works

TUBE WELL'S WATER IS PURE
FRESH, HEALTHY & SAFETY

குழாய்க் கிணறுகள் (இயந்திரங்கள் மூலம்)

யாழ்ப்பாண குடாநாட்டுக்குள் உள்ள
எந்த இடத்திலும்சரி

24 மணித்தியாலங்களுக்குள்

குழாய்க் கிணற்றை அமைத்துத் தண்ணீரும்
பெற்றுத் தருவோம்

தோட்டத் தேவையாகவும் இருக்கலாம், வீட்டுத்
தேவையாகவும் இருக்கலாம். எமது ஒரு குழாய்க்
கிணற்றிலிருந்து குறைந்தது 5 ஏக்கர் நிலத்தில் பயிர்
செய்யலாம். குழாய்க் கிணறுகள் அமைப்பதற்கு
கஷ்டமாக இதுவரை இருந்த இடங்களாகிய
சாவகச்சேரி. மீசாலை, கொடிகாமம், கச்சாய்,
குடமியன், மிருசவில், பளை போன்ற இடங்களிலும்
நாங்கள் வெற்றிகரமாக அமைத்துக்
கொடுத்திருக்கிறோம்.

தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

ஸ்ரீ என் ஜி னியர்ஸ்

பகுதித்துறை வீதி, —

கோப்பாய்.

இளங் குருத்துக்களின்
மரண யாத்திரை

பூஸாவிலும், வெலிக்கடையிலும் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள
இளங்களும் யுவதிகளும் தமது தார்மீக எதிர்ப்பையும் கண்ட
நீதையும் இன்றைய ஆளும் அரசுக்குத் தெரியப்படுத்தும் நிமித்
தமாகக் கால வரையற்று சாகும்வரை உண்ணுவிரதப் போராட்டத்தை ஆரம்பித்துள்ளனர்,

இந்த உண்ணுவிரதப் போராட்டம் வெளியே பரவி விடாமல்
ஆளவந்தார்கள் முதலில் தடுக்கப் பார்த்தார்கள். அவர்களுடைய
இருட்டடிப்புக்களையும் மீறி இன்று மக்கள் மத்தியில் இப் போராட்டத்தின் ஜாவாலை கொழுந்து விட்டெரியக் கூடியதாக மாறி
விட்டது.

நிலைமை கட்டுக்கு மீறியதால் இரண்டு உண்ணுவிரதிகளின்
நிலை கவலைக்கிடமாகிப் போன்றின் காரணமாக அவ்விருவரையும்
அவர்களது விருப்பத்திற்கு மாருக, வலுக்கட்டாயமாக மருத்துவ
சிகிச்சைக்கு உட்படுத்தி, உண்ணுவிரதப் போராட்டத்தை முறியடிக்க முனைந்து செயல்பட்டது அரசாங்கம்.

உண்ணுவிரதிகள் பல கோரிக்கைகளை ஆளவந்தார்களுக்கு முன்
மிகத் தெளிவாக வைத்துள்ளனர்.

அக் கோரிக்கைகள் மிகவும் நியாயமானவை.

அக் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்ற முடியாத அரசு அடம்
பிடிக்கின்றது.

வெலிக்கடைச் சிறையில் சாகும்வரை உண்ணுவிரதமிருக்கும்
இளங்களை, யுவதிகளை அரசியல் சார்பற்ற குழுவொன்று சந்தித்து.
உண்ணுவிரதத்தை முடிவுக்குக் கொண்டு வரும்படி கேட்டுக் கொண்டது.

உண்ணுவிரதிகள் அந்தக் குழுவினரின் கோரிக்கையை ஏற்றுக்
கொள்ளவில்லை.

இன்று வரையும், சாகும்வரை உண்ணுவிரதத்தில் கலந்து
கொண்டுள்ளோர் தொகை 56 எனத் தினசரிகள் கூறுகின்றன.
இதில் 19 பேர் பெண்கள்; மிகுதிப்பேர் ஆண்கள்.

அடிப்படை மனித உரிமைகள் மீறப்படுகின்றன என்பது இவர்களது அடிப்படைக் குற்றச் சாட்டாகும்.

காட்டுமிராண்டித் தனமான சித்திரவதைகள் நிறுத்தப்பட
வேண்டும் என்பது இவர்களினுடைய அடுத்த குற்றச்சாட்டாகும்.

குற்றம் நிருபிக்கப்படாதவர்களை விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்பது இவர்களது கோரிக்கையாகும்.

தடுத்து வைக்கப்பட்டவர்களை நீதிமன்றத்தின் முன் நிறுத்த வேண்டும் என்பது வேறொரு கோரிக்கையாகும்.

மனிதாபிமானமுள்ள இத்தகைய கோரிக்கைகளை இந்த மன்னில் வாழும் சகல மக்களுமே ஆதரிக்கின்றனர்,

இந்த நியாயம் நிரம்பிய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்ற அரசாங்கம் ஏன் தயக்கம் காட்ட வேண்டும்?

இனப் பிரச்சினையை சமாதானமான முறையில் பேச்கவார்த்தை மூலம் தான் தீர்த்து வைக்க முடியும் என மேடைக்கு மேடை அமைச்சர்கள் சொல்லி வருகின்றனர்.

அதே சமயம் மட்டக்களப்புப் போன்ற பிரதேசங்களில் பாமரா உழைக்கும் மக்கள் கொல்லப்படுகின்றனர்; அழிக்கப்படுகின்றனர்; வாழ்விடங்களை விட்டுத் துரத்தப்படுகின்றனர்.

இந்தப் பிரச்சினைகள் அனைத்தும் சங்கிலிக் கோர்வை போல நடந்து கொண்டிருக்கின்றன.

ஒட்டு மொத்தமாகப் பார்த்தால் சொல்லிச் சொல்லியே, பேசிப் பேசியே காலங் கடத்தி பிரச்சினையைத் தீர்த்துவிடலாம் என ஆட்சியாளர் எதிர் பார்க்கின்றனர் போலும்.

மாற்றுக் கட்சியினர் ஆட்சியதிகாரத்தைக் கைப்பற்றி விட வார்களோ என்ற அச்சத்தின் காரணத்தினால் பிரச்சினைகளைப் பேசித் தீர்ப்பதில் இருந்து அடிக்கடி பின் வாங்குகின்றது இன்றைய அரசு.

ஆட்சி, கோழைத்தனத்தினால் பின்னடைவது இனவாதிகளுக்குத்தான் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தரும். துணிந்து செயல்படுவதின் மூலம்தான் முற்போக்கான சிங்கள மக்களை அணிதிரட்ட முடியும், தமிழ் மக்களின் ஜீவாதாரமான பிரச்சினைக்கு ஒரு சுமுகமான தீர்வு காண இயலும்.

ஆனாலும் மாத்திரம் ஆட்சியல்ல; சரியான முடிவை எடுத்து, நேரத்தில் அமுல் நடத்தி, சகல மக்களையும் சம நீலை நிதியுடன் நியாயமாக நடத்துவதுதான் ஆட்சியின் ஜனதாயகத் தன்மையாகும்.

இதில் சறுக்கினால் சகல விவகாரமுமே சறுக்கலில்தான் கொண்டு போய் விட்டு விடும்.

மூலம் பிரச்சினை தீர்ந்தால் ஏனைய பிரச்சினைகள் தானுகவே தீர்ந்துவிடும்!

— ஒன்றைத் தீர்க்கமாகச் சொல்லி வைக்கின்றோம். என்ன தந்திரங்களைக் கையாண்டும் விழிப்புள்ள தியாகத்தால் வரலாறு படைத்துள்ள ஓர் இனத்தின் நியாயமான கோரிக்கைகளைத் தடிக் கழித்துவிட முடியாது! *

அணைவிழுப்பு

வாழ்வையும் வளத்தையும் தமிழுக்கே ஈயும் பேராசிரியர்

— சி. வன்னிய குலம்

பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ் அவர்கள் தமது வாழ்க்கைப் பாதையிலே பதித்து வரும் தடங்கள் துலக்கமானவை. ஒரு சிறு புள்ளியிலிருந்து ஆரம்பமாகிய அவரது வாழ்வின் பாதச்சவடுகள் பரந்து விரிந்த ஓர் உலகை நோக்கிப் பெயர்ந்து செல்வதை அவதானிக்க முடிகிறது. தணிமனிதத் தொடர்பு வழியாகவும், பேராசிரியர் பதவிவழியாகவும் அவர் ஆற்றிவரும் ஒப்பற்ற பணிகள் மதிக்கப்பட வேண்டியவை, மதிப்பீடு செய்யப்பட வேண்டியவை.

பேராசிரியர் சண்முகதாஸ் பிறப்பால் திருகோணமலையைச் சேர்ந்தவரேயாயினும் பூர்விகத்தால் யாழ்ப்பாணம், வடமராட்சித் தொடர்பு கொண்டவர். (இன்று இவரது தாய் வழியினர் வடமராட்சியிலேயே நிரந்தரமாக வாழ்ந்து வருகின்றனர்) ஒர் ஏழைத் தொழிலாளியின் மகனுகப் பிறந்த (1940 - 01 - 02) இவர், பாடசாலைக் கல்வி முதல், பல்கலைக்கழகக் கல்வியிறுகப் புலமைப் பரிசில்களையே ஆதாரமாகக் கொண்டு படித்து முன்னேறியவர். இவரை மகனுகப் பெற்றதால் தந்தையான ம. அருணசலமும் தாயாரான முத்தம்மாவும் பெருமையடைகிறார்கள்: மாண்ணங்களுக்குப் பெற்றதனால் திருகோணமலை அரசுச் சுவேரியார் பாடசாலை, வந்தாறுமூலை மத்திய மகாவித்தியாலயம், மட்டக்களப்பு சிவானந்த வித்தியாலயம் ஆகியன் பெருமிதமடைகின்றன; மனைஞ்சைப் பெற்றதால் மனைன்மணி பெருமைக்குரியவராகின்றார்.

பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்திலே தமிழைச் சிறப்புப் பாடமாகவும், சமஸ்கிருதம், இந்தியவரலாறு ஆகியவற்றைத் துணைப் பாடங்களாகவும் பயின்ற இவர், 1963 ஆம் ஆண்டிலே கல்லூரிக்கோட்டையில் முதல் வகுப்பிலே சித்தியடைந்தார். பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்திலேயே விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றும் வாய்ப் பும் இவருக்குக் கிட்டிடற்று 1969 ஆம் ஆண்டில் புலமைப்பரிசிலைப் பெற்று, எடின்பரே பல்கலைக் கழகத்தில் கலாநிதிப் பட்டத்திற்கான ஆய்வினை மேற்கொண்டார். இலங்கையின் பேச்கமொழி வழக்குகள் பற்றி அங்கு ஆய்வு செய்து 1971 ஆம் ஆண்டிலே கலாநிதிப் பட்டத்தைப் பெற்றுக் கொண்டார்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்த்துறையின் பொறுப்பு விரிவரையாளராகப் பணியாற்றத் தொடர்ச்சியதன் பின்னர் பேராசிரியரின் இலக்கிய ஆய்வு முயற்சிகள் ஆழமும் அகலமும் பெற்றுச் செலவதனை அவதானிக்க முடிகிறது. மொழியியல், நாட்டாரியல், சமூகவியல், தமிழ் இலக்கியம், இலக்கணத் துறைகளிலே அவர் ஆற்றிவரும் ஒப்பற்ற பணிகளுக்கு அவர் எழுதியும் தொகுதும் வெளியிட்டுள்ள நூல்களே சான்றாகின்றன, “நமது மொழி தும் வெளியிட்டுள்ள நூல்களே சான்றாகின்றன, ‘தமிழ்ப் பின் இயல்புகள், தமிழ் மொழி இலக்கண இயல்புகள், தமிழ்ப் பாவடிவங்கள், துணை வேந்தர் வித்தி, இத்தமிழ்த்தான்’ ஆகியன இவர் எழுதிய ஆய்வு நூல்களாகும். ‘தமிழ்’ என்ற நாலைப் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி அவர்களுடன் இணைந்து எழுதியிருக்கின்றார். ‘ஆக்க இலக்கியமும் அறிவியலும்’, ‘தமிழர் திருமண நடைமுறைகள்’ ஆகியன இவரால் தொகுக்கப் பெற்ற நூல்களாகும்.

பேராசிரியர் சண்முகதாஸ் அவர்கள் பலவேறு இலக்கிய அமைப்புக்களுடனும் தமிழ்மை இணைத்துக் கொண்டு தமிழ்மொழிக்கு ஆற்றும் ஒப்பற்ற சேவைகள் அளப்பரியவை. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம் வெளியிடும் 'சிந்தனை' ஆராய்ச்சி இதழின் பிரதான ஆசிரியராக இருக்கின்றார். இவரைத் தலைவராகக் கொண்டு 1977 ஆம் ஆண்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட முத்தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம் இதுகாலவரை எட்டு ஆராய்ச்சி நூல்களைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டிருக்கின்றது. சமுத்திலே நூல் வெளியீட்டுத் துறையில் இவ்வாருண ஓர் ஒப்பற்ற சாதனையை நிலைநாட்டுவதற்குப் பேரா

கிரியரின் அயராத உழைப்பும் காரணமாயமைகிறது. யாழ்ப்பாணக் கலாசாரப் பேரவையின் முக்கிய செயற்குழு உறுப்பினராக விளங்கும் இவர், இந்த அமைப்பினுடாக ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்களை நூலுருப்பெற்றச் செய்வதிலும் ஆர்வம் கொண்டு உழைக்கிறார். கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்காம பாடசாலைப் பிள்ளைகளுக்கான பாட நூல்களை ஆக்கும் பணிக்கு இவரைப் பயன்படுத்தி வருகின்றது.

பேராசிரியரின் ஆய்வுத்திறனை இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்கள் மட்டுமன்றி வெளிநாட்டுப் பல்கலைக் கழகங்களும் அறிந்து, தமது வளர்ச்சிக்கு அவரைப் பயன்படுத்தி வருகின்றன. 1982 ஆம் ஆண்டில் நெஜீரியாவின் ‘இபடான்’ பல்கலைக்கழக மொழியியற்துறை இவரது விரிவுரைகளை உவந்து வரவேற்றது. இதன் பின்னர் யப்பானின் ‘கக்சவின்’ பல்கலைக்கழக மொழியியற்துறை தமிழ்—யப்பானிய உறவுமுறை பற்றிய ஆய்வு முயற்சிகளுக்கு இவரது ஒத்துழைப்பை நாடி நின்றது. பேராசிரியர் சுகமு ஒன்றே அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்டு, 1983 கக்சவின் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த ஆய்வுக்குமுனில் பேராசிரியர் சண்முகதாஸ் பிரதான பங்கு வகிக்கின்றார். இன்று இவரது இந்த ஆய்வு முயற்சிக்கு அவரது துணைவியான மனைவியான விளங்குகின்றார். தமிழ்—யப்பானிய உறவு முறை தொடர்பான முழு நேர ஆய்வாளராக யப்பானிலே அவர் ஆய்வுப் பணியில் ஈடுபட்டு வருகிறார். தமிழ்—யப்பானிய உறவு முறை பற்றிய ஆய்வுகள் தமிழ் மக்களின் வரலாற்றிலும், தமிழ் மொழி வரலாற்றிலும் புதிய பரிமாணங்களைத் தோற்றுவிக்குமென நாம் எதிர்பார்க்கலாம்.

பேராசிரியர் சண்முகதாளின் உறவை ஈழத்தின் ஒவ்வோர் இலக்கிய, சமூக அமைப்பும் நாடி நிறுகின்றன. இதற்கு அவரின் பதவி வழிவந்த பேருமைகளன்று, அவரது தனிமனித குணவியல் புகளே காரணமாகின்றன. இனிமையான இயல்புகள் கொண்ட பேராசிரியர் எவ்வரையுமே இலகுவில் கவர்ந்து கொள்ளும் ஆற்ற மூள்ளவர், அமைதியானவர், அடக்கமானவர், படாடோபமற்ற வர், சிரித்த முகத்துடனேயே அனுகுவோரை எதிர் கொள்ளும் தன்மையுடையவர்.

ஈழத்தின் ஓவ்வோர் இலக்கிய அணியினரும் அவரை நாடி நிற்பதற்குப் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களிலே அவர் ஆழ்ந்த பற்றும், நலீன் இலக்கியங்களிலே மிகுந்த ஈடுபாடும் கொண்டிருப்பது காரணமாக இருத்தல் கூடும், டானியலின் முழுமையான ஆற்றலைப் புரிந்து கொண்டு அவரது ஆக்கங்களைத் தமது தமிழ் — யப்பானிய ஆய்வுத்தரவுகளாகப் பயன்படுத்தி வருகிறார்.

கம்பன் கழகம் யாழ்ப்பாணத்தில் எடுத்த பெருவிழாவிலே பெருந்தொகையான இலக்கிய ஆர்வலர்கள் கூடியிருந்தனர். திரு. ஜேயராஜ் மனப்புறிப்புடன் ஒரு செய்தியை அறிவித்தார். ‘இருப் பதற்கு நிரந்தரமான ஒரு வீடற்ற நிலையிலே, வாடகை வீடொன் றில் குடியிருந்து கொண்டும் பேராசிரியர் சண்முகதாஸ் அவர்கள் இந்தக் கழகத்துக்கு 10,000 ரூபாவை அன்பளிப்பாக வழங்கியிருக்கிறார் என்று அவர் கூறியபோது சபையே ஒருமுறை சிலிர்த்துக் கொண்டது.

தெரிந்தவர்கள் புரிந்து கொள்ளுங்கள்!
தெரியாதவர்கள் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்!!
திருமண சேவையில் இன்றைய முன்னேடிகளான

சமுத்திரா மல்ரி சேவீஸ்

ஸ்தாபனத்தாரினால் பன்முகப்படுத்தப்பட்ட சேவைகள்:-

1. திருமண சேவை
2. காணி வாங்கி விற்கும் சேவை
3. மின்சார உபகரணங்கள் வாங்கி விற்கும் சேவை
4. கட்டிட ஒப்பந்தங்கள்
5. சட்ட ஆலோசனைகள்
6. கடவுச்சிட்டு, விசா ஏற்பாடுகள்
7. குறிப்புப் பொருத்தம் பார்த்தல், குறிப்பு எழுதுதல்
8. வீட்டுக்கு நிலம் எடுத்தல், நில அளவையாளர் சேவை ஆகிய சிறு சேவைகள்
9. சிறு உற்பத்தியாளருக்கான ஊக்குவிப்புச் சேவை.

பன்முகப்படுத்தப்பட்ட சேவையின் விரிவாக்கப்பட்ட எமது கீளை நிறுவனங்கள்:

1. முருகமூர்த்தி லேன், நெல்லியடி, கரவெட்டி.
2. காரைநகர் வீதி, மானிப்பாய்.
3. கே. கே. எஸ். ரேட், தெல்லிப்பளை.
4. கண்டி ரேட், சாவகச்சேரி.
5. வங்களாவடி,
6. ஸ்ரான்லி ரேட், யாழ்ப்பாணம்.

தலைமைச் செயலகம்:

சமுத்திரா மல்ரி சேவீஸ்
303, பலாலி ரேட், கோண்டாவில்.

உங்கள் தேவை

எங்கள் சேவை

இன்றைய
விமர்சனங்கள் பற்றிய
சில உரத்த சிந்தனைகள்

எம். கே முருகானந்தன்

இன்று சமுத்து இலக்கியத் துறையில், படைப்பிலக்கியங்கள் குக்கு உசந்த ஒரு சூழ்நிலை நில வரித்து. இதற்குக் காரணம் - விடுதலைப் போர்ட்டங்கள் எங்கெல்லாம் நடைபெறுகிறதோ, அங்கெல்லாம் ஏதோ ஒருவித அடக்குமுறையும், அந்த அடக்கு முறைகளை எதிராக சிந்தனைகளும் அதற்கு எதிராகக் கிளரவேண்டும் என்ற துடிப்பும், அதற்கு எதிராக எதையேனும் சாதிக்க வேண்டும் என்ற மன வெராக்கி யமும். அடக்கப்படுவர்களிடையே எழுவது காலதம். இது ஒரு பொதுவான நியதி மாத்திரமன்றி, நியாய பூர்வமான உணர்வுமாகும்.

வியட்டுமிலும், பங்களாதேவிலும், வத்தின் அமெரிக்கநாடுகளிலும், ஆபிரிக்கநாடுகளிலும் இப்படிப்பட்ட கலாசார விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டு சிறந்த இலக்கியங்கள் பிறந்தது. அண்மைக்காலச் சான்றுகளாகும்.

எனவே, இன ரீதியாக, மொழி ரீதியாக, கலை கலாச்சார ரீதியாக, மத ரீதியாக, கல்வி ரீதியாக, பொருளாதார ரீதியாகத் தாம் அடக்கப்படுவதை எதிர்த்து தமிழ் மக்கள் போராடி

வரும் இன்றைய காலகட்டம். சமுத்து இலக்கியத்தின் பொற்காலமாக அன்மை வேண்டும் என்பது பலரின் எதிர்பார்ப்பு ஆகும். அந்த எதிர்பார்ப்பு பொய்க்காது என்பதற்கான பல அறிகுறிகளும் தென்படத்தான் செய்கின்றன.

பல்வேறு துறைசார்ந்த பல நூல்கள் அன்மைக் காலத்தில் வெளியாகி இருக்கின்றன. அது வும் முக்கியமாக யாழ் குடாநாட்டுக்குள் இருந்து பல துணிச் சலான், தரமான இலக்கிய நூல்கள் வெளிவர்த்தனது கவனிக்கத்தக்கது. 1981 முதல் 1985 வரை மிக மோசமாகப் பாநுக் கப்பட்டிருந்த படைப்பிலக்கியத் துறை, 1981-க்குப் பின் ஒரு திரித வளர்ச்சியைக் கண்டுள்ளது.

எமது கலைக்காரர்த்தின் 'கல் தோன்றி மன் தோன்றுக் காலத்தி'ற்கு முற்பட்ட பெருமையை அழிக்குவதாமற் காக்க வேண்டும். வளர்க்க வேண்டும் என்ற தற்போதைய உணர்ச்சி மத்திரம் இதற்குக் காரணம் அல்ல.

அடக்குமுறையாளனின் ஏவர்கள், முகாம்களுக்குள் முடக்கி

விடப்பட்டுள்ளதால், அவர்கள் வெளியே வந்து விசாரிக்கவோ கைது செய்யவோ துணபுறத் தரோ முடியாது என்ற உண்மை நிலையால் ஏற்பட்ட சுதந்திர உலைர்வான் பெறுபேறு இது.

அடக்குபவர்கள் முகாம்
 கணுக்குள் அடங்கிக் கிடக்க,
 அடக்கப்படுபவர்கள் சுதந்திர
 மாக உலாவித்திரியும், பாழ்
 குடா நாட்டின் இன்றைய
 நிலைமை, வேறு எந்த விடுதிலைப்
 போராட்டத்திலும் காணப்
 படாத ஒரு விசித்திரமானும்.
 இதுவே படைப்பிலக்கியத்திற்கு
 காதகமான நிலைமையை உருவாக்
 கியுள்ளது என்று கூறலாம்;
 ஏனென்றால் எழுத்தாளர் எது
 வித பயமுமின்றி சுதந்திரமாகச்
 சிந்தித்து அதை எழுத்தில்
 வடித்து அங்கு யந்திரத்தில் ஏற்றி
 வெளியிடக் கூடியதாயிருக்கிறது.

இதனால் அண்மைக்காலவுக்களி பல நூல்கள் வெளியாகி இருக்கின்றன. மலிலீப் பந்த வின் அட்டைப்பட ஓவியர்கள், திரு. சிதம்பர திருச்செந்திதாத னின் குறுகரவள், திருப்பதி தோகிலா மகேந்திரனின் நாவ லூம் சிறுக்கைத் தொகுதியும், திரு. பாலகந்தரத்தின் அந்திய விருந்தகாளி, கலைஞர் முருகைய னினி இரு கவிதை நீல் கள் அது அவர்கள். வெறியாட்டு, என்னியகுலத்தின் ஈழத்துப் புதைக்களில் பேச்சு நலட என்ற மொழி ஆய்வு நூல் போன்றவை சில உதாரணங்களாகும். இதைத் தவிர மேற்கும் பல நூல்கள் வெளியாகியிருக்கின்றன.

இங்கு வெளிவரும் ஒவ்வொரு
தாலுக்கும் விமர்சனங்கள் பல்
வேறு மட்டங்களிலும், பல்வேறு
உருவிலும் பரவலாக வெளியா
கின்றன.

அந்தந்த நூலிலேயே அனீந்
துரை, முகவரை, ஆய்வுரை,
திப்புரை என்ற ஏதோவொரு
பெயரில் ஒன்று இரண்டு வீமர்
சனங்கள் திச்சயமாக வெளி
யரும்.

நூல் வெளி பாகும் போது வைபவ ரதியான ஒரு அலங்கா ரமான வெளியீட்டு விழாவும், அதைத் தொடர்ந்து எழுத்தாளரின் செயலாற்றும் திறனுக்கு ஏற்ப ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட அறிமுக விழாக்களும் ஆங்காங்கே நடாத்தப்படுவது இன்றைய புது மற்பாகிவிட்டது.

இந்த ஒவ்வொரு விழாவின் போது... குறைந்தது ஐந்து அறு விமர்சன உரைகளாவது நிகழ்த் தப்படும்.

மேலும் குடாநாட்டின் மூன்று தினசரிகளின் வார மலர் கணிலும் இந்த நூல்கள் பற்றிய விமர்சனக் கட்டுரைகள் வெளி வருவதுண்டு.

எம் மண்ணின் இலக்கிய
சங்கிளகதளான மல்லிகை
சிரித்திருண்' அலை, புதுச். அமிர்த-
கந்தக போன்றவற்றிலும் விமர்-
ஷனக் கட்டுரைகளோ, அறிமுகக்
கட்டுரைகளோ வருவதுண்டு.

இவற்றையெல்லாம் ஒன்று
சேர்த்தப் பார்க்கும் போது ஒவ்வொரு நூலுக்கும் பத்து முதல் இருபத்தெந்து வரையான விமர்சனங்கள் உரையாகவோ அன்றிக் கட்டுரையாகவோ வெளிவருவது தெரிகிறது. ஒவ்வொரு நூலுக்கும் இப்படிப் பெருந்தொகையான வி.சனங்கன் வெளிவருவதால், என்னி க்கை கையைப் பொறுத்தவரை விமர்சனத்துறையாரியவளர்க்கிடைய அடைந்திருக்கிறது, ஆயினும் தரரித்தியில்

வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது கேள்விக்குரிய ஒன்று கவை இருக்கிறது!

ஒரு படைப்பில் உள்ள குறை
நிறைகளோ, ஆழமாக நுண்டுக்க
மார், காய்தல் உவத்தல் இன்றி
கத்திமுனையில் நிற்பது போன்ற
நடுநிலை நின்று செய்ய வேண்டிய
தே முறையான விமர்சனமா
கும்.

விமர்சனங்கள் பொதுவாக இரு முனைப்பட்டவர்களை— நூலை ஆக்கிய எழுத்தாளர்களையும், அவன் போன்ற மற்றைய எழுத்தாளர்களை ஒரு முனையாகவும் சாதாரண வாசக்களை மறுமூலையாகவும் — குறிக்கோளாகக் கொண்டே எழுதப்படுகின்றன.

எழுத்தாளை அவன் து
படைப்புக்காகப் பாராட்ட
வேண்டிய இடத்தில் பாராட்டித்
தட்டிக் கொடுத்து, உற்சாகப்
படுத்துவது எவ்வளவு முக்கியமோ
அதேபோல அவனது படைப்பில்
உள்ள குறைகளைச் சட்டிக்காட்டி
தவறுகளைக் கண்டிக்க வேண்டிய
தும் முக்கியமேயாகும்.

வாசகர்களைப் பொறுத்தமை
இல் சிறந்தவற்றை இனங்கண்டு
ஏட்கூத் துண்டுவதற்கும். அதில்
உள்ள நிறை குறைகளைப் புரிந்து
முறையாக வாசிக்க வழிநடத்த
வம். விமர்சனங்கள் உதவ
வேண்டும்.

ஈடுவல் நாம் காண்பது
என்ன?

பக்வேறு புறக் காரணிகளுக்காக நால்கள் பாராட்டையோ அங்றிக் கண்டனத்தையோ ஒரு பக்கச் சார்பாக எதிர்நோக்க வேஷ்டியுள்ளது.

நூலாசிரியர் தனது நண்பர், உறவினர், சக ஊழியர் அல்லது அறிமுகமானவர் என்ற காரணத்தால் அவரது படைப்பிலுள்ள குறைகளையும், பிழைகளையும் வெளிக்காட்டச் சங்கடப்பட்டு, அப் படைப்பில் உள்ள சிறு சிறப்புகளையெல்லாம் மிகப் பெரி துபடுத்திக் கூறுவர்.

உதாரணத்திற்கு ஒரு அட்டைப்படம் மிக மொசமாக அமைந்திருந்தாலும் கூட அதைப் பற்றி எதுவும் விமர்சிக்காது, அந்த அட்டைப்படத்திலுள்ள க். ச், ஞ. போன்ற குற்றவழித் தில் உள்ள குற்று ஒன்று மிக அழகாக அமைந்திருந்தது என்ற ரத்யில் பாராட்டுவார்கள்.

இதேபோல பிரபல எழுது
தாளர், பத்திரிகை ஆசிரி யர்
அல்லது செல்வாக்கு மிக்க மனி
தரின் படைப்புகளில் உள்ள
குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டி அவ
ரது அதிருப் பயையும், எதிர்ப்
பயையும் ஏன் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்ற முடிகெலும்பில்லாத
கோழைத்தனத்தால் அவற்றை
மூடி மறைக்குச் ‘சிறப்பாக’
விமர்சனம் செய்வார்கள்.

நன்றிக் கடனைச் செலுத்து
வதற்காகவும் ‘பாராட்டு விமர்
சனங்கள்’ செய்யப்படுவதுண்டு.
‘இவர் எனது படைப்பை முன்பு
பாராட்டியவர், எனவே நானும்
அவரது படைப்பைப் பாராட்ட
வேண்டும்’ என்று ஒருவருக்கு
ஒருவர் முதலு சொறியும் சின்
ஞகதனங்களையும் பல விமர்சகர்
உள்ளடங்கி காண்கிடுகிறார்கள்.

சில நேரங்களில் நல்ல நோக்கத்திற்காவும் சில படைப்புக்கள் தகுதியற்ற பாராட்டைப் பெறுவதுண்டு. எதையும் எழுதுவொ வெளியிடவோ ஏற்ற குழந்தீலை இல்லாதபோதும்

துணி ந் து வெளியிட்டதற்காகவோ அல்லது காலத் தின் தேவையை உணர்ந்து வெளியிட்டதற்காகவோ அதை ஊட்கு வித்து வளர்க்க வேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்தில் ஒரு நூலைப் பாராட்டி விமர்சிப்பார்கள்.

நல்ல கோக்கத்திற்காகச் செய்யப்பட்டாலும் இது ஏழ பிழையான விமர்சனமே. அண்மையில் 'மரணத்துள் வாழ வோம்' என்ற கவிதை நூலுக்கு திரு சி. சிவசேகரம் எழுதிய விமர்சனத்தில் 'நமக்கு இலுப்பம் பூவே போதும் என்கின்ற மயோபாவம் தொடர்ந்தால், மண்ணைக்கட்டியே சரிக்கரை என்கிற நிலை உருவாக அதிகம் நாளாகிவிடாது' என்று கூறியது இவ்விடத்தில் நினைவு கூரத்தக்கது.

மரணத்துக்குள் வாழவோம் என்ற நூலுக்கு அவரது உவமையைப் பூரணமாக ஒப்புக் கொள்ள முடியாவி 'டாலும்கூட அவரது உவமையில் உள்ள அடிப்படைக் கருத்து மிகவும் சரியானது என்றே கருதுகிறேன்.

பாராட்டு விமர்சனங்களுக்கு எதிர்மறையாகச் சில படைப்புகள், பல நியாயமற்ற கண்டனங்களுக்கு ஆளாவதும் உண்டு. முன்பு தன்னைத் தாக்கிப் பேசியவர், அல்லது தனது படைப்பை மோசமாக விமர்சித்தவர், அல்லது தன் எதிர்நியைச் சார்ந்தவர் போன்ற தனிப்பட்ட காரணங்களுக்காக, ஒருவருடைய படைப்பை மட்டந்தகட்டுகின்ற நோக்கில் சிறு குறைகளையெல்லாம் 'பூதக்கண்ணேடு' போட்டுத் தேடிக் கண்டுபிடித்து காரமாக விமர்சிப்பதையும் நாம் அடிக்கடி காண்கிறோம்.

இவற்றையெல்லாம் ஒட்டு மொத்தமாகப் பார்க்கும்போது இத்தகைய விமர்சனங்களுக்கான அளவு கோல் அந்தப் படைப்பின் தரம் அல்ல. அந்தப் படைப்பாளி யார் என்பதாகவே இருப்பது புலனுகிறது.

படைப்பின் தரத்தைக் கணிக்காது படைப்பாளியை மூலத்தில் கொண்டு செய்யப்படும் சனத்தைமனை, கோழித்தனமான விமர்சனங்களே இன்று மலிந்து கிடக்கின்றன.

மற்றவர்கள் முகத்திற்காகப் பார்க்காமல், நாம் நினைத்தியாயமான கருத்துக்களைத் துணிச்சலுடன் எடுத்துக் கூறும் தரமான விமர்சனங்களே எமக்குத் தேவை. இத்தகைய விமர்சனங்கள் எமது எழுத்தாளர்களுக்கும் வாசகர்களுக்கும் பயன்படுவதுடன் நின்றுவிடாகு. சமூத்து விமர்சனத்துறையின் வளர்ச்சிக்கும் உறுத்தீண்யாக இருக்கும்.

தமிழ் விமர்சன இலக்கியத்துறை வளர்ச்சிக்கு, சமூத்து விமர்சனங்கள் கணமான பங்களிப்பைச் செய்துள்ளதை நாம் மறுக்கவோ, மறுக்கவோ, முடியாது. சமூத்து விமர்சனங்கள் பீர்மைக்க செய்யப்பட்டு தரமாக வெளிவருவதாகத் தமிழ்நாட்டு இலக்கிய ஆர்வலர்களின் களைப்பையும், பாராட்டையும் கூட அன்று பெற்றிருந்தது.

தமிழில் விமர்சனத்தை, விஞ்ஞான பூர்வமான கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் அழிய கூலையாக வளர்த்த தினில் மறைந்த பேராசிரியர்களைக்காசப்பதியுர், பேராசிரியர் சிவத்தம்பியும் அளித்த பங்களிப்பு மறங்கடிக்கடி காண்கிறோம்.

படைப்பி வக்கியங்களைத் தேடிப் பிடித்து வாசிக்கும் ஆர்வத்தைப் போல, அல்லது சில வேளைகளில் அதற்கும் மேவன் ஆர்வத்துடன் விமர்சனங்களை வாசிக்கும்படி செய்துவை இவர்களுது பல விமர்சனக் கட்டுரைகளாகும்.

சமூத்து விமர்சனத்துறையின் முன்னிடுதிகளை அவர்களது வழிநடத்துதலினாலேயோ. அல்லது அவர்களது விமர்சனங்களின் பாதிப்புக்களுக்கு ஆட்பட்டோபல புதிய தலைமுறை விமர்சகர்கள் உருவாகியிருக்கிறார்கள்,

இவர்களது விமர்சனங்கள் அவர்களது பாதையில் தான் செல்கின்றன என்பதில்லை. தமக்கெணத் தனிமூலிகளிலோ அல்லது புதிய பார்வையிலோ கூட இவர்களது விமர்சனங்கள் தரமாக அமைந்திருக்கின்றன.

இந்தப் புதிய தலைமுறை விமர்சகர்களில் கலாநிதி சப்பிரமணிய ஜயர், அ. யேசுராஜா, சண்முகம் சிவலிங்கம், எம் ஏ. நுஸ்மான், மு. பொன்னம்பலம், செ. யாகராஜா பே ஸ்ரவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். ஆயினும் இது பூரணப்படுத்த வேண்டிய படியல் என்பதைக் குறிப்பிட வேண்டும்.

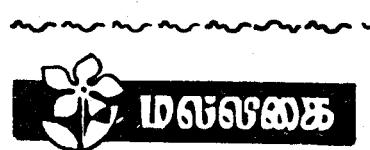
பெயர்பெற்ற விமர்சகர்களது விமர்சனங்கள் ஏல்லாமே நடுநிலை விமர்சனங்கள் என்று கூற முடியாது. ஆணைக்கும் அடிசாருக்கும் என்பதற்கு இவர்கள் விதிவிலக்காக முடியவில்லை என்பதே உண்மை.

இன்றைய குழ் நிலையில் பெறும்பாவான, 'எழுதும்' எழுத்தாளர்களும், விமர்சகர்களும் குடாநாடு என்ற குறுகிய வட்டத்திற்குள் அடங்கிக் கிடப்பதால் ஏற்படுகின்ற நேரடி அறி முகங்களும், கிணற்றுக் கவனம் மனப்பான்மையும் இதற்குக்

காரணமாக இருக்கலாம். ஆயினும் தவறுகள், காரணங்கள் காட்டப்படுவதால் மன்னிக்கப்பட முடியாதவை.

எனவே, சமூத்துப் படைப்பிலக்கியத் துறையின் பொறுத்தாரனாக அமைய வேண்டிய இன்றைய அசாதாரண காலகட்டத்தில், விமர்சகர்களும் 'கொற்றன ஆனாலும் குற்றம் குற்றமே' என்ற நகரிசன பாதையில் துணிச்சலுடனும், முதகுவளையாத தலைமுறை விமர்சகர்கள் உருவாகியிருக்கிறார்கள்.

இவர்களது விமர்சனங்கள் அவர்களது பாதையில் தான் செல்கின்றன என்பதில்லை. தமக்கெணத் தனிமூலிகளிலோ அல்லது புதிய பார்வையிலோ கூட இவர்களது விமர்சனங்கள் தரமாக அமைந்திருக்கின்றன.

புதிய ஆண்டுச் சந்தா

1983 ஏப்ரல் மாதத்தில் குந்து புதிய சந்தா விவாம் பின் வருமாறு.

தனிப்பிரதி 2-30
ஆண்டுச் சந்தா 40-00
(தபாற் செலவு சட்பட)

தனிப்பிரதிகள் பெற விரும்புவோர் தகுந்த தபாற் தலைகளை அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். மல்லிகை

234B, கெ. கெ. எஸ். வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

ପ୍ରକଳ୍ପାବ୍ଲୁକୋ...

ப. ஆப்டன்

கிராமத்திற்கு நிறைகுடம்
போல், அமைதியாக, ஆனால்
மிகத் தெவிவாக, வரட்சிகளைக்
கண்டு வற்றிப்போகாத அந்தப்
பெரிய குள்ளதை நோக்கி அவன்
நடந்து கொண்டிருக்கிறான்.

நேற்று நடந்து முடிந்த கம் பவம் அவன் டெஞ்சுப் பிள்ளது தலைகுணியச் செய்து விட்டிருந்தது. கடந்த காலங்களில் இப்படி எத்தனையோ தலைகுணியங்களை அவன் எதிர்தோக்க வேண்டியிருந்தாலும், படித்த கூட்டத்திலிருந்து அவன் இதைச் சந்திரம் எதிர்பார்க்கவில்லை. கல்விமான்களுக்கு முன்னால் தலைநியிர்த்து நிற்கலாம்; அவர்களும் தீவிரந்து நோக்குவார்கள் என்று தான் அவன் எதிர்பார்ந்தான். இப்படி வரண்டு, 'வெறுங்குடமாகி' நிற்பார்கள் என்ற.....

ஒரு பெரிய துணிமுட்டை மதுகை அழுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. குனிக் குறுகி நடக்கின்றும். பொது அழுத்துவிற்கே என்பதற்காக அல்ல. அது பழக்கப்பட்ட தொழில் அவனுக்கு போகும் கணம் அல்ல.

ஆணிகளில் உள்ள அழக் கைப் போக்கி, உலர்த்தி, காய் வைத்து, சேய்தது மட்டத்து அதுவும் இந்தக் கற்பிக்கும் அல்லது வழிகாட்டும் சமூகத்தாலும் கூட.....

அதுதான் அவனுக்குக் குத்
தும் மன வேதனை.

‘என்னப்பா சங்கன் ஒன்ய
எங்கெல்லாம் தேடியது. வீட்டில
என் எண்ண்டா சந்திரகல் வும்
தாயும் மூக்கை கச் சிந்திக்கிட்டு
இருந்தா, கலாவ பாலனேட
அனுப்பிட்டுத்தான் வாறேன்.
நடந்தது ஏதோ நடந்து முடிஞ்
சீக்கிது. இப்ப வருத்தப்பட்டு
என்ன ஆகப்போற. மூட்டையை
நான் தூக்கிறேன், வெய்யில்
ஏற முந்தி வா நடப்போம்.

தைகளை உதிர்ந்து முடிப்பதற் குள், அவன் தான் கொண்டு வந்த பெரிய காம்பாளத் தட்டை மேசை மீது இறக்கி வைத் தான்.

அவன் சற்று தேரம் விருந்து
தையில் ஒதுக்கி இருக்கவிட்டு

‘எப்படியோ மகள் எந்திர
காவும் தன் அண்ணன் பால
னைப் போவவே அரசாங்கத்
சோதனையில் பால்பாண்ணிட்டா
நல்லம். காவும் பாலனைப்போன
திறமைகாலிதான் சுற்றேகமில்லை.
பாலன் முதற் தடவையிலேயே
ஆன்று திறமைச் சித்திகளுடன்
‘அட்வான்ஸ் லெவல்’ சித்தி
யடைந்தவன்தான். இருபது வய
திலேயே மத்திய கிழக்கு நாடு
களின் உத்தியாக மொத்தம்
அவைகளும் பிடித்திடுந்தது. ஆங்கில
மொழியில் கூடுதலான
அறிவை ஆங்கில ஆளிரையிடம்
வளர்த்துக் கொண்டிருந்தன்.
இரு ‘டியூட்டரியில்’ ஆங்கில
‘டெப்பிஸ்’ பயிற்சி வேறு. அவன்
ஏப்பாய் கூடுதலாக போன்ற

நண்பன் முத்து பொதியைச்
கமக்க, அவன்து கவுகளைப்
பின்தொடர்ந்து அவன் நடக்
கிறான்.

ANSWER

மகள் சந்திரலூ இன்னக்கி
ஸ்வலுக்குப் போக மாட்டான்
என்றுத ஓ அவன் நினைத்தான்.
ஆனால் முத்து எப்படியோ சமா
தானப்படுத்தி பாலை அடு
அனுப்பிவிட்டான். அதில் அவ
லூகு ஒரு திருத்தி.

சந்திரகலாவுக்கு வயது வந்து
விட்டது என்று அறிவித்திருந்தாலும், உழைட்டு நாட்களுக்குப் பிறகு நெற்றுக்காலை அவன் அவளை பாடசாலைக்கு அழைத்துக் கொண்டு போயிருந்தான்.

'என்ன இதெல்லாம்' என்று தொடர்கிய அசியர். பும்முறுவலீ வரவழைத்துக் கொண்டு சம்பிரதாயத்திற்காகச் சில வார்த்தைகளை வெளியிட்டு விருந்து பண்டங்கள் வந்து கிடக்குது' என்று ஆசிரியர்களுக்கு 'வாய்மூலம் கற்று தீரு

பம்' அனுப்பிவிட்டு மெள்ள நழுவி விட்டார். 'இனி ஆசிரிய மூத்தார் பாடுதான்'

ஒவ்வொரு நாற்பது நீயிட மணியோன்றையத் தொடர்ந்து வகுப்பறை ஸில் பாடங்கள் குடு பிடிக்கின்றன நன்காவது பாட வேளாக்குப் பிறகு இடைவேளை.

தான் கொண்டுவந்த பண்டங்கள் காலியான பிறகு வெறுந் தட்டக்கைத் திருப்பி எடுப்பதற் காக மீண்டும் மௌனமாக வந்து கூற்று அவதானிக்கிறுன்.

ஆசிரியர்கள் கூடிக் கூடிப் பேசிக் கொண்டிரனர். அதிபர் உட்படத்தான். 'என் இருந்தாலும் விருந்து கொண்டு வந்து படைக்கும் அளவுக்கு அவனுக்கு என்ன தியிர்'

ஆசிரியர்களுக்காகத் தேநீர் தயாரிப்பு நடக்கிறது, இரண்டு சிறுமிகளுக்கு முழு முரமான வேலை. 'கண்டன்' வசதியோ அருகில் தேநீர்க்கடைகளோ இல்லை.

பாலர் வகுப்பு மில் பையணை கடைக்கு அனுப்புகிறார்கள்.

மாமரத்து நிழலில் மறைந்து தின்று கொண்டிருந்த வள்ளுக்காட்கு ஒடுமீட்டையனிடம் 'எங்கடா தம்பி போரே?' என்று கேட்க, 'மின்ஸாக்குப் பாண் வாங்கப் போறன்' என்று அவன் தெளிவாகச் சொன்னதற்குப் பிறகுதான் அவனுக்கப் புரிய ஆரம்பித்தது. 'அவர்களும் கிரா மத்தில் உள்ள எல்லாரையும் போலத்தான்.....'

அவன் இரண்டு நாட்களுக்கு முன் வெளுத்து அனுப்பியிருந்த 'ரேஸ்' நிற்கி சேல்யைத்தான் பாலர் வகுப்பு மில் பளிரவன்று அணிந்திருந்தான்.

வழக்கம்போல் சில ஆசிரியர் கள் பேசிக் கொண்டிருக்கின்றனர், சிலர் நாளாந்தப் பத்திரி கைகளில் முழுசி இருக்கின்றனர்.

பதினெந்து நிமிடங்களில் இடைவேளை முடிந்து, மீண்டும் வகுப்புகள் களைக்கட்டுகின்றன.

வீத்தியாலயத்தில் பத்து வரை வகுப்புகள் இருக்கின்றன. ஆங்கிலம், தமிழ், கணிதம், வசத்தகம், விஞ்ஞானம், சிங்க எம் என்று ஒவ்வொரு பாடத் திற்கும் விஷேஷ ஆசிரியர்கள் உட்பட சுமார் இருபத்தெட்டு நூற்று பேர் கடமை புரிவின்றார்கள்.

அவன் காலையில் வைத்து விட்டுப் போன தட்டு தீண்டு வார்த்தை, இடைவேளைக்குப் பிறகு நன்காவது முறையாக உள்ளறைக்கு நகர்த்தப்பட்ட பண்டங்களுக்கு என்னவாயிற்று? எவரும் அக்கறை காட்டுவதாக இல்லை.

'எல்லாம் என்பது ஒரு மதம் அல்ல; அது மனிதனை மனிதனுக்காம், வறிகாட்டும் மார்க்கம்' என்று பேசும் மஃறாப் மாஸ்டர் கூட அன்று பேசாமட்டத்தை.

திடீரென்று அதிபர் கைக் கடிகாரத்தைப் பார்த்தார். தீழிப்பிரிவுப் பிள்ளைகளை விடுவிக்கும் நேரம் சரி.

அதிபருக்கு ஒர் அற்புதமான யோசனை தொன்றியது. 'கீழ் வகுப்புப் பிள்ளைகளுக்குக் கொஞ்சத்தைப் பங்கிட்டுவிட்டால் என்ன?'

அந்த முயற்சியும் படுதோல்லி. சுக ஆசிரியர்கள் எல்லாம் வாளர்விருக்கிறார்கள் இந்த 'அதிபர்' பதவியின் மீதை அவருக்கு வெறுப்புத் தட்டியது.

'இன்னைக்கி ஸ்கல்ல பழம் பால் சோறெல்லாம் கொடுப்பாங்க. அதொன்னத்தையும் அணிந்திருந்தான்.

தொடக்கடாது, வயிற்று வனி வந்துள்ளும். எடையும் தின்ன வேணும்' இப்படிப் பெற்றார் பிள்ளைகளுக்கு அறிவுறுத்தித்தான் அனுப்பியிருப்பார்கள். இன்று வரவும் மோசம் இதெல்லாம் அதிபருக்குப் புதிதல்ல.

தனது வகுப்பறையிலிருந்து ஆவை எடு அவக வீததுக் கொண்டிருந்த சந்திராவுக்கு ஒன்று புரிந்துவிட்டது.

'தட்டத்திலுள்ள பண்டங்களை எவரும் தீண்டலில்லை நம் சாதிக்காரர் கொடுத்ததை இவுக்க சாப்பிடமாட்டாக'

அயனுடைய முகம் குளக் கரையில் உச்சி வெய்யிலில் வாடும் மலைரைப்போல் காட்சியளிக்கிறது.

ஆசிரியர்களை கொரவிக்க வேண்டும் என்பது சங்களின் நீண்ட நாள் ஆசை. இப்படி ஒரு சந்தர்ப்பம் கிட்டியதை நன்கு பயன்படுத்திக் கொண்டால்.

வெளியில் அடிப்பு மூட்டுபுதுப்பாளையில் அதி விசேஷமாக நீத்த தயாரித்த வகை வகையான உணவுகள்.

செயலைப் பற்றி அவன் யோசிக்கவில்லை. அவனுடைய வருமானத்தைப் பொறுத்த வரையில் சுற்று அதிக தான், இதற்காக செலவழித்ததை ஒதுக்கி யிருந்தாலும் ஒரு பண்டிகையை கூடும்பத்தோடும் உறவினர்களோடும் விமரிசையாகக் கொண்டாடி இருக்கலாம். பின்தங்கிய கிராமங் ஸில் ஆசிரியர்களுக்கு மரியாதை செய்வது மரபு. அவர்களுக்கு மாஞ்சிரிமாரின் கொரவும் மதிப்பும். அதற்காகத்தான் அவனும்

பாடசாலை முடிய பதினெந்து நிமிடங்கள் இருக்கும்போது வழக்கமாக வியாபிக்கும் அந்த செய்கின்றன. கள் இறங்குவோர்கள்

இரைச்சலுக்கும் பரபரப்புக்கும் மத்தியில், தட்டத்தில் பரத்திக் கிடந்தவை மரமாக மறைந்து விட்டன இரண்டு பழம் ய 'பிள்கட்' பெட்டிக்குள் அவன் அடக்கம் செய்யப்பட்டுவிட்டதை எவரும் கவனிக்கவில்லை.

அவனுக்கு ஒரே குழப்பமாகவும், புரியாத புதிராகவும் இருந்தது. அதற்கு மேல் அவன் நிற்கவில்லை.

பாடசாலை விட்டு எல்லாரும் களிந்து சென்ற பின்னர் அதிபசிதிருப்பிக் கொடுத்த வெறுந் தட்டத்தோடு சந்திரக்கா வீடுவந்து சேர்த்தாள்.

முத்து சுமையை இறக்கிவிட்டான்.

'அப்பநீருக்கா வேகை ஆரம்பி, நான் டவுனுக்குப் போய் பணவிரண்டு மணிக்கு முன்னால் வந்திடுவேன்'

தன் னந் தோப்புக்குள் நெரியும் ஓர் ஒற்றையடிப் பாதையில் விறுவிறுவென்று நடக்கிறுன். தூரத்தே ரயில்பாதையை ஊடறுக்கும் தார் ரோடு கறுப்பாக மின்னுநிறது. அவ்விடத் திலிந்து பஸ் வண்டி அல்லது பிரைவேட் கோச் எடுத்தால் பதினெந்து நிமிடங்களில் மீன் பிடியைப் பிரதான பிரதேசத்தின் பிரபலமான முத்துப்புரத்தை அடைந்து விடலாம்.

நகரைச் சுற்றி ஏழெட்டு மைல்கள் சுற்று வட்டாரத்தில் உள்ள எல்லாக் கிராமங் ஸில் ஆசிரியர்களுக்கு மரியாதை செய்வது மரபு. அவர்களுக்கு மாஞ்சிரிமாரின் கொரவும் மதிப்பும். அதற்காகத்தான் வந்தாக வண்டும்.

முத்துப்பத்தி என்னும் இக்கிராமத்தில் இந்துக்கள் செறிந்து வாழ்கின்றனர். பரந்த கென்னந் தோப்புக்களும் வயல்களும் அவன் செய்கின்றன. கள் இறங்குவோர்கள்

விவசாயிகள், அரசு ஊழியர்கள் என்று வதுப்பட்டவர்கள் வாழ் கிரூர்கள். நாட்டின் நாடா பக்கங்களிலும் கடமை புரிபவர்களை விடுமுறை நாட்களில்தான் காண முடியும். கிராமத்திலுள்ள இந்துக் கோயில் சரித்திராத்தில் இடம் பெற்றிருப்பது ஊருக்குப் பெருமைதான்.

சங்கன் முட்டையெ
அவிழ்த்து, தன்னிரில் துணிகளை
ஒவ்வொன்றுக் கூடுத்து ஊறப்
போடும் இடத்தினிந்து, பத்துப்
பன்னிரண்டு அடி கீழ்முளித்துக்
கொண்டிருந்த பாலர் வத்ப்பு
மிஸ்ஸுக்கு வந்தது கேபம்.

‘அமுக்கு நீராயா அன்னிக்
குளிக்கிடுன் .. சீ சனியன்’
‘ந்று மேலே போய்த் தொடர்
கிழங்.

அவனது இசம் கடையோ
ரத்தில் ஊமைச் சிரிப்பொன்று
நெளிந்து மறைவிற்கு. ‘இடும்
தன்னீரும் இந்டப் பெரிய
குளத்துத் தண்ணீரும் சுத்தமா
ன்கு’ என்பது தெரியாதா’

துணிகளை சோப்புப் போட்டு
தேய்த்து துவைப்பதற்காக அரு
கில் உள்ள கல்வின் மேல் குயக்
கிண்றுக் கூடிய அவன் அப்படிச் செய்
யும் லாவகத்திலேயே அவை சுத்
தமாகி விடுகின்றன. பார் கிற
வர்களுக்கு ‘இதிலே என்ற அரு
வருப்பு நட்டிக்கொக்கிறது’
என்ற கேட்கத் தோன்றும்’

ஆ சிரி ய அவசரமாகக்
குளி துவிட்டு ஓட்டமும் நடை
யுராகச வென்று மறைகின்றன.
தேரம் பின்தினுல் பாடசாலை யில்
சிவப்புக் கோட்டுக்குக் கீழே ஒப்
பமிட நேர்ந்துவிடும் விரைவில்
பெண்களில் போகவிருப்பதால்
ஒவ்வொரு விடயத்திலும் மிகக்
கவனம்.

எல்லாவற்றையும் துவைத்து
மீண்டும் மூட்டையைக் கட்டி
ஏடுப்பதற்குள் அவன் உடம்பெல்

லாம் வியரைவயில் தோய்ந்து
விட்டது.

தவணுக்குப் போல முத்து
வும் வந்துவிட்டான். அவனேடு
‘டைப்ரெட்டிங் கிளாஸ்’ முடிந்து
பாலனும் வருகிறோன்.

‘நம்ம பாலன் மட்டும் சலுகை திக்குப் பெய்ததிட்டா... எல் வாத்துக்கும் ஒரு முழுக்குப் போட்டில்லாம்’ முத்துவின் எதிர்பார்ப்பு.

உமரும் சேரியை நோக்கி
நடக்கிறார்கள். இடைக்கிடை
முத்துவம் பாலனும் ஏதேதோ
கூறத்துக் கொண்டு முன்னால்
செல்கிறார்கள். சாகன் அமைதி
யாக நடக்கிறான். சரத்துணிக்
ளின் பாரம் இருமடங்காகி முது
கைக் குத்துகிறது. சம்ரு நேரத்தில்
இற்குப் பிறகு பாலன் கூம்புகின்ற
ான் அவன் இளைஞ்தானே

நடந்து சென்றவர்கள் ஆன்று
இற்றையதிப்பாதைகள் பிரியும்
சந்தியில் சுற்று நின்றார்கள்.
ஒன்றரை மணி பிந்திவிட்டால்
எத்ரே சாலையில். இருநூறுயார்
தூரத்தில் உள்ள வித்தியாலயம்
வெறிக்கொடிக் கிடக்கும்.

மாணவர்களுக்கு அரசு இலவசமாகக் கொடுக்கும் ‘கயரிபிஸ்கட்’ சிதறங்களைப் பொறுத்தத் தான் காகங்கர் பாடதாலை கருரூட்டில் பறந்து திரி வதுவழக்கம்.

ஆனால் அந்த இயல்பானை
நிகழ்ச்சியில் இன்று ஒரு மாற்றம்
காகக் கூட்டம் பல்கிட
பெருகி அங்கும் இங்கும் டட்ட
விட்டு விடுவது என்ன?

இருவேளை விலங்குகள் எனக் கூறும் செத்துக் கிடக்கின்றன மேல் ரத்து ஒத்து நாற்றி ஏதோ ஒன்று மடிந்து நாற்றி கிடக்கிறது என்பதை துவியிய மாக உலகுக்கு பாறைசாற்றுகின்றது காக்கப்பட்டம்.

பாடசாலை வழியாகச் சென்றவர்களுக்கு அதைப் பார்த்து நம் விசயம் என்கிவிட்டது. இராமப்புறங்களில் ஒரு கோடி யில் சேவல் கவிஞரும் அது யாருடையது என்று படிடென்று இனங்கண்டு கொள்ள முடியும் தானே!

விடயம் பரவியதும்—

துணிப்பொதியை ஒரு மரத்
தடியில் இறக்கி வைத்துவிட்டு
ஈங்கள், பாலன், முத்து முதல்
யோருடன் விரைந்தான். அவர்கள்
இட்டமும் நடையுமாகச்
சென்று பார்த்தபோது—

மனிதரால் நிராகரிக்கப்பட்ட பாற்சோறு, பலகாரங்

கள், பழங்கள் யாவும் அப்படிடேயுப்பைக் குழி யில் கொட்டிக் கிடக்கின்றன.

நாயோன்று பாற்சேற்றைக் கவைக்கின்றது காகங்கள் காலால் சிளரிக் கிளரிக் கொத்தித் தின்கின்றன. இடைக்கிடை நாய் உறுமிக் குரைத்து காகங்களை விரட்டுகின்றது. போராட்டத்திற்கு யத்தியில் இரண்டுக்கும் உணவாகிக் கொண்டிருக்கிறது.

இடுந்து போன உள்ள கொடு அவர்கள் கிழக்குச் சிவக் கும் என்ற நம்பிக்கையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

புதிய இடத்திற்கு மாறியுள்ளது.

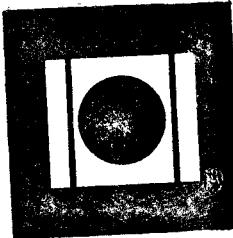
சகல சோவியத் புத்தகங்களும்
இங்கே கிடைக்கும்

உலகப் புகழ் பெற்ற ரஷ்ய நாவலாசிரியர்களின் நாவல், சிறுகதைகள், உயர் வகுப்பு மாணவர்களுக்குத் தேவையான விஞ்ஞான, தொழில் நுட்ப நூல்கள், மற்றும் நலீன வாழ்வுக்குத் தேவையான சகல புத்தகங்களும் இங்கே பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

மக்கள் பிரசுராலயம் லிமிட

புத்தகசாலை
15/1, பலாவி விதிவரம், யாழ்ப்பாணம்.

124. குமாரன் ரத்தினம் ஸேட், கொடும்பு- 2.

மெளனியின் சிறு கதைகள்

ச. முருகானந்தன்

நல்ல சிறுகதைகள் எழுதிய வர்கள் என்று ஒரு பத்துப்பேரைக் கா. நா. கப்பிரமணியம் குறிப்பிட்டிருந்தில் மெளனியின் பெயரையும் கண்டவுடன், அவரது கதைகளைத் தேடிப் படிக்க வேண்டும் என்ற அவா என் உள்ளத் தில் உருவானது. நான் உயர்தர வகுப்பு மாணவருக் கிருந்த அப்போதே மெளனியின் முதலாவது சிறுகதைத் தொகுதியைப் படித்தேன் — படித்தேன் என்று சொல்வதை விட படிக்க முயற்று முடியால் இரண்டொரு கதை கணுடன் கொண்டு விட்டேன் கால்வதே உண்மை. ‘மெளனியின் என்ன இருக்கிறது?’ என்ற கேள்விதான் உள்ளத்தில் எழுந்து, விடை காணுமலே அழுங்கிப் போய் விட்டது.

அப்புறமாக ஒரு ஆழேழுவருடங்களுக்குப் பின்னர் முழு மையாக வாசிக்க முடிந்து ஒரு தனித்துவமான பாணியில் நன்றாக எழுத்திருப்பு என்ற எண்ணம் உருவானது, அவ்வளவுதான்.

இப்போது மறுபடியும் ஒரு ஆழேழு வருட இடைவீட்டு வாசித்த போது, அதிலே ஒரு தனிப்பட்ட வர்க்கியையும்,

இன்ப நுகர்ச்சியையும் உணர்ந்த தோரு ஒருவித திருப்பிழையையும் அடைந்தேன். அற்புதமான எழுத்தாரர்தான் என்ற எண்ணமும் மேலோங்கியது.

பிரபல விமர்சகர் க. நா. க. குறிப்பிடும் வர்த்தகைத்தான் நினைவுக்கு வந்தன. மெளனியின் சிறுகதைகளைப் படிப்பது ஒரு புது அனுபவமாக அமைகிறது. ஒவ்வொரு தடவையும் படிக்கும் போது புது அனுபவமாக அமைகிறது. திரும்பத திரும்ப வாசிக்கு போது புதுப்புது அனுபவங்களை ஏற்படுத்த எல்லவை நல்லிலக்கியங்களுக்கே யுரிய பண்பாகும். மெளனியின் கதைகளைப் படிப்பவர்கள் அதை வேறு வேறு விதமாக வர்ணிக்க இயலும். இதுவும் சிறந்த இலக்கியத்திற்குரிய பண்பாகும்.

மெளனியின் பயிற்சியும் தேர்ச்சியும் பண்பும் குழநிலையும் கையெத்துத் தந்த கதைகள் அவருடையவை. அதேபோல மெளனியைக் கண்டோள்ள எமக்கும் பயிற்சியும் தேர்ச்சியும் தேவையோ என்ற எண்ணம் எழாமலில்லை.

மெளனியின் கதைகளைப் படிக்கும்போது, அவரது தனித்தனிப்பட்ட கதைகளைப் படிக்கிறது.

துவமான மொழிநடை இனிய சங்கிதத்திற்கு ஒப்பானதாக உள்ளது. சங்கிதத்தையும் உடுத்த எடுப்பிலே எவ்வளராலும் முழு மையாக இரசிக்க முடியாதது போலவே மெளனியின் கதைகள் சாதாரண வாசகர்களைப் பட்ட டெஸ்று கவர்ந்து விவுவதில்லை. இரண்டொரு கதைகளைத் தவிர அந்தக்மானவற்றில் அவர் பேச்சு மொழியைப் பயன்படுத்தலில்லைத் தான். ஆனால் அவரது சொற்கள் மொழிநடையும் அவருக்கு உரித்தான் ஒரு தனிப் பாணியில் அமைந்தகாகும். மெளனியை விஷயங்களை ஏற்க மறுக்கின்ற மென்மையான சொற் காலில் உண்ணமான அனுபவங்களை ஏற்குத்தியிருப்பதால் அவர்கள் திரும்புவர் என அவரது சமகால எழுத்தாரராக இருந்த புதுமைப்பித்தன் குறிப்பிட்டுள்ளார். மனப் போக்குவரின் நடப்பியல்பையே அதுவும் பூரணமாகச் சித்தரித்து விட்டு ஒதுங்கி நிற்பதுதான் அவரது சாதனை மெளனியின் குறுத்தில் நடப்பியல் என்பது புற நிகழ்ச்சிகள் மட்டுமல்ல. அப்புறநிமிக்கின் பின்தர்களோடு சம்பந்தப் படுவதால் அவர்களின் மனப்போக்குகளை உரிய முறையில் சித்தரிக்குமளவுக்குத் தான் கதைகளும் நடப்பியலானவையாகும். நிமிச்சிகளையும் நினைவையும் சிக்கி படுத்தி. அசுசிக்கை எல்லைக்குள்ளேயே வாழ்க்கையின் அகண்ட தை ஆண்காங்கே சித்தரிவிழும் வாகள் மூலம் எழுப்பிவிடுகிறார்.

அடுத்து மெளனி நடப்பியல் புகுப் புறம்பான வகையில் எழுதுகிறார் என்ற குற்றச்சாட்டு சிவரால் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. மெளனியின் முதலாவது சிறுகதைத் தொகுதிக்கு முன்னுரை எழுதியுள்ள ஈழத்தவரான தருமு சிவராமு. நடப்பியல்புக்கு இசைய எழுதுபவர்களில் சிவராதிக்க முடியாத மனத்திலைப் போக்குகளை மெளனிதான் இயல்பானதாகத் தென்படும்படி சாதிக்கிறார் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தெறிப்படுத்தப்பட்ட விமர்சன ஆய்வு முறையில் மெளனியின் கதைகளை நோக்கும் போது இன்ப நுகர்ச்சியானது அவரது படைப்புக்களைப் படிக்கும்போது குறைவாகவே ஏற்படுகின்றது. மெளன் தத்துவங்கள் அவரது கதைகளிலே பரந்து கிடக்கின்றன. ஆனால் சமுதாய நோக்குப் பற்றி பலவிதமான வாதப்பிரதி தான் (ஏற்குறைய) எழுதியுள்ளதங்கள் நிலவுகின்றன. இவர்களார். முதல் இருவருடங்களில்

வேகமாக ஏழுதியவர். பின்னர் வருடம் ஒரு கதைகள்தான் படைத்தார். ஆனால் அவையாவுமே அற்புதமானவையாக அமைந்ததாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது.

மொனியின் கதைகளில் நிகழ்ச்சிகளின் இடத்தை கவித்து வழும், மனைத்துவப் போக்கு களுமே நிரப்பின்றன. தமிழில் அது கமான கதையம்சத்தின் தணையின்றி. சாதாரணமான படைப்புகளிலேயே ஒரு காலிய உணர்வை மொனி ஏற்படுத்துகிறார். தத்துவம், லட்சியம் போன்ற கதைகளுக்கு அப்பாற பட்ட என உதவியும் இன்றியே மொனியின் கதைகள் வாசகர் மனத உயர்வடைய வைக்கிறது.

சமூக. பொருளாதார, கால பின்னனிகள் இவரது கதைகளில் அதிக தாக்கத்தினை ஏற்படுத்த விலை என்பதே என்கண்ப்பு. எனினும் எக்கால் ட்டத்திலும் கலைக்கப்படக் கூடியதாக உள்ளது. ஒரு நாலுக்கு ஒற்றையாண, நிலையான கருத்து இருப்பதெனக் கூறல் வெறும் கற்பிதம் என்ற பெருடை சரட். ரொனி பெனற்றி போன்றவர் களின் கருத்தும் கவனிக்கப்பட வாம். ஆனாலும் இக்கருத்து முற்று முழுதிலும் ஏற்படைய தல்ல என்று ஆய்வாளர் மு. பொன்னம்பலம் குறிப்பிடுவதையும் மொனியின் கதைகளை நோக்கும் போது கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும் கலை இலக்கியங்களின் ஆரம்பப் பொருள் மாற்றமுறுவதில்லை. ஆனால் அவ் ஆரம்பப் பொருளால் ஏவப்படும் ஓரு உணர்வு கள் நேரத்திற்கு நேரம், காலத் திற்குக் காலம், ஆளுக்கு ஆள்மாற்றமுறுகின்றன. ஓரு உணர்வு என்பது ஒரு படைப்பின் மையக் கதுத்தை அழுகுபடுத்துவதோடு,

அப்படைப்பின் உபமையைக் கருத்துக்கூடும் சிலவேளைகளில் அதுவீ மையமாகவும், இன்னும் ஒரு படைப்பை வாசிக்கும் போது மனதில் அதற்குச் சம்பந்தப்பட்ட சம்பந்தப்படாத நிலைவுத் தொடர்விளை எழுப்புவதாகவும் அமையும். ஆவே ஒரு படைப்பின் கருத்து பண்மைத்தன்மை உடையதாகவும், மாற்றமுறுவதாகவும், மாற்றமுறுவதோன்று தொன்றுகிறதென்று. அந்த மாற்றமும் பண்மைத் தன்மையும் அப்படைப்பின் பிரதான கருப்பொருளுக்கு நேர்வதல்ல.

மொனியின் கதைகளை ஒவ்வொரு மாதிரிப்பு வரிந்து கொள்வதற்கும், சிலசிய முடியாமல் குழம்புவதற்கும், காலத்திற்குக் காலம் மாறு தோற்றுமடையதாய் புலப்படுவதற்கும் மேற் கூறிய காரணிகள் அடிப்படையாகின்றன.

எல்லாக் கலை இலக்கியங்களும் மனிதனின் மனத்தாங்கலோடு தொடர்பு கொள்ளும் முயற்சிகளே, அதாவது மேல்மனம், அடிமனம், பேர்மனம் என்கின்ற முன்று தளங்களையுமே,

நல்ல இலக்கியம் என்பது படித்துபிடின்னும், எம்மனத்தைச் சிந்தனையில் ஆழ்த்த வல்லனவாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது, மொனியின் சில கதைகள் அறிவோடு தொடர்பு கொண்டு, அதன் ஒரு உணர்வு களான பற்பல உபசிந்தனை வளையங்களை எழுப்புவதால் அவை அறிவுக்களத்தை அதாவது மேல் மனதை எட்டுகிறது. அவரது சில படைப்புகளை வாசிக்கும் போது பலர் மெய்மற்று போவதாகக் குறிப்பிடுவதால் அவை பேர்மனதையும் தொட்டு. மனிதனின் உண்மை இயல்போடு சம்பந்தப்பட்டு இன்புற வைக்கிறது என்று கொள்ளலாம் ஆனால் அவரது பல படைப்பு

கள் அடிமனதைத் தொடுவன வாய் உள்ளன. எனவேதான் அப்படைப்புக்கள் இன்னைதென்று பிரித்தறிய முடியாத நிலையில், அதுபற்றிய ஒரு உணர்வுகளான வாசகர்களின் அடிமனத்தளத்தை இக்கதைகள் அடிவதிலிலை எனவாம். இதுவே இவர் ஒரு ஜரைஞ்சக எழுத்தாளராக இல்லாததற்கும் காரணம்போல் தோன்றுகிறது. ஆனால் பண்பட்ட ஒரு வாசகளின் மனதை கிளர்ச்சியற வைப்பதால், இவை தரமான கதைகள் என்பதும் மறுப்பதற்கில்லை.

மொனியின் சிறுகதைகள் பலவற்றிலும் முக்கிய கதாபாத் திரங்கள் இடையிலோ, இறுதியிலோ இறந்து விடுகின்றன. அல்லது காணுமல் போய்விடுகின்றன. பல கதைகளில் சிந்தனை ஒட்டங்களே முதன்மை பெறுகின்றன. இவை மொனியின் கதைகளை என்று இனங்காட்ட வையே போதும் என்பது போலவும் ஒரு பிரமை ஏற்படுகிறது. இது ஒரு கறைபாடாகவே எனக்குப் படுகிறது.

‘சிம்போலிச்’ உத்திகள் சில இடங்களில் உடன் புரியவில்லை.

எக்ஸ் சிறஷ்ணிஸம், இம்பிறவுணி ஸம், ‘காவ்கா’ வகையில் பல கதைகள் அமைந்துள்ளன. மேலோட்டமான, சாதாரண வாசகர்களின் அடிமனத்தளத்தை இக்கதைகள் அடிவதிலிலை எனவாம். இதுவே இவர் ஒரு ஜரைஞ்சக எழுத்தாளராக இல்லாததற்கும் காரணம்போல் தோன்றுகிறது. ஆனால் பண்பட்ட ஒரு வாசகளின் மனதை கிளர்ச்சியற வைப்பதால், இவை தரமான கதைகள் என்பதும் மறுப்பதற்கில்லை.

மொனியின் கதைகள் தேச வரம்புகளையும் மீறி தொல்கிக்கக் கூடியன என்ற தரமு சிவராமு வின் கூற்றை மறுப்பதற்கில்லை.

பிறகுறிப்பு:- மொனியின் அடித்த தொகுதி படிக்கக் கிடைக்கவில்லை.

முகவரியில்லாக் கடிதம்

சிவர் .. .

கண்ணூற் கடிதம் எழுதுவர் — ஆனால்...
முகவரியின் மையால் பதில் வராது.

சிலர் ...

என்ன கண்களால் கடிதம் எழுதுவர் — ஆனால்...
முகவரியின் மையால் பதில் வராது.

சிலர் ...

அறிவால் கடிதம் எழுதுவர் — ஆனால்...
பாஸை தெரியாமையால் பதில் வராது.

சிலர் .. .

அன்பால் கடிதம் எழுதுவர் — ஆனால்...
முகவரியின் மையால் பதில் வராது.

சிலர் .. .

கையில் எழுதுகோலால் கடிதம் எழுதுவர் — ஆனால்...
பதில் வராது.

ஏண்ணில் .. அவர்க்கு

முகவரியிருந்தும் முக வடிவ இல்லையே ..

கு நிரஞ்சன்

அன்கஸ் கூட்டணியிலிருந்து
நியூசிலாந்து விலக் கப்பட்டது ஏன்?

வி. மிகேயேல்

ஆல்தி ரெவியாவின் துணையுடன், அமெரிக்கா சர்வாதிகாரமான முறையில் 'அன்கஸ்' கூட்டணியிலிருந்து நியூசிலாந்தை வெளியேற நியுள்ளனது. தனது உலகாதிக்க நோக்கங்களுக்கு இடையூருக் கிருக் கிறது என்பதற்காக, அமெரிக்கா அதற்கு இத்தகைய 'பாடம்' புகடியுள்ளது. ஆகஸ்ட் 11 ஆம் தேதி, சான்பிரான்சில்கோவில் அமெரிக்க அயல்துறை அமைச்சர் ஜார்ஜ் ஷால்ட்சும் ஆல்தி ரெவிய அயல்துறை தமைச்சர் வில்லி ம் ஹெட்னும் நடத்திய பேச்சு வார்த்தைக்குப் பின்னர் கூட்டறிக்கை ஒன்று வெளியிடப்பட்டது. அந்த அறிக்கையில்தான் நியூசிலாந்து வெளியேற்றப்பட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டது.

19 'ல், ஆஸ்திரேவியா, நியுசிலாந்து, அமெரிக்கா ஆகிய மூன்று நாடுகளை உள்ளடக்கிய 'அன்கஸ்' கூட்டணி அமைக்கப் பட்டது. 16 மாதங்களுக்கு முன்பு, இந்தக் கூட்டணி ஒரு குழையான நெருக்கடியை சந்திக்க நேரிட்டது. அனு ஆயுதங்களையோ மற்றும் பிற அனு விசை அமைப்புகளையோ கொண்ட போர்க் கப்பல்கள் எதுவுர் நியுசிலாந்து துறைமுகத்துக்குள் நுழையக் கூடாது என நியுசிலாந்து அரசாங்கம் அன்மையில் அறித்தது. இதுவே நெருக்கடிக்கான மூல காரணம். 1984 ல் நடைபெற்ற தேர்தலில் வெற்றி பெற்ற ஆட்சிக்கு வந்த டேவிட் லாங்கே தென் பசிபிக் பிரதேசம் அனு ஆயுதமற்ற மண்டலமாக ஆக்கப் பட வேண்டும் எனக் குரல் கொடுத்து வந்தார்.

தனக்குக் கீழ்ப்படிய மறுக்கும் இந்தக் கூட்டாளியைக் கண்டு அமெரிக்கா ஆக்டிரமெட்டத்து. 1985ல் அமெரிக்கா-நாச+ாரிக் கப் பல் 'புகான்' நியூசிலாந்தின் துறைமுகத்துக்குள் நுழைவதற்கு அனுமதி கேட்டது. அந்தக் கப்பலில் அணு ஆயுதங்கள் எதுவும் இப்பொலி என்பதற்கு உறுதியளித்தால் மட்டுமே துறைமுகத்துக்குள் அனுமதிக்கப்படும் என நியூசிலாந்து திட்டவட்டமாக அறிவித்து விட்டது. இதற்கு பதிலளிக்கும் வகையில் அமெரிக்கா முரட்டுத் தனமாக நடந்து கொண்டது.

நியுசிலாந்துடன் உறவுகளை மீண்டும் ஒட்டுப் போடுவதற்காக இந்த வருடம் ஜனங்களாக மனிலாவில் டேவிட் வாங்கெயை ஓவ்டஸ் சந்தித்துப் போன்று. அச்சுறுத்தியும், ஆடைகாட்டியும் நியுசிலாந்தை வழிக்குக் கொண்டுவர அவர் முறைச் செய்தார். அதை, அவரின் கெட்டுப்பிடிகள் எதுவும் பலிக்கவில்லை. இதன் பிறகே நியுசிலாந்தை, 'அண்கல்' கூட்டணியிலிருந்து அது ஒதுக்கி வைக்கக் கீர்மாணித்தது.

தென் பசிபிக் பிர-தாத்தை அணு ஆயுதமற்ற மண்டலமாக ஆகை வேண்டும் என ரியூசிஸாந்து மட்டுமல்லாமல், அந்தப் பிர-கோதக்கிலுள்ள இதர நாடுகளும் கோரி வருகின்றன.

மஸ்லிகை ஆண்டுமெலர்ச் சிறுக்கைத்தகள்

— കമലാനൂതൻ

சுமத்து எழுத்தாளர் கண்ணால் எரியும் பிரச்சனைகளை எவ்வாறு தம் படைப்புக்களிற் கொண்டு வருகின்றார்கள்; சம்காலப் பிரச்சினைகளை எவ்வாறு எதிர் கொண்டு தம் நோக்கினையுக்கள் முன் புலவர்வைக்கின்றார்கள் என்பதைற்றைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமோனால், மல்லிகை 22 வது ஆண்டு மலர்ச்சி திறுக்கைகள் அதற்கான ஒரு ஆவணமாகும். மல்லிகை ஆண்டு மலரில்—

15. துரை மீண்கள்

— ச. முருகானந்தன்

8. சூர்த்தி

— தலையான்

3. கெள்விகள் உதவாஜின்றன

—८५६—

4. காயமிட்ட மதுரை

— കിന്നമ്പുള്ളിമശ

4. കൗവിൽക്കുട്ടി ഓ സ്റ്റോർക്കറ്റ്

— ചെമ്പന്താമിയാർ

8. Основи на изучаване

— ஒட்டாமினிக் ஜீவா

7. କ୍ଷେତ୍ର ପାଇଁ ବିଲ୍ ଏବଂ ପିଲ୍

= ପ୍ରକାଶିତ ମଳିକାନା

— ஏழு சிறுக்கைதாள் இடம் யெற்றுள்ளன. இவற்றுள் ஒன்று சிங்கள மொழிபெயர்ப்புக் கலையாயினும், இன்றைய நிகழ்வுகளின் விளைவிலைச் சித்தரிப்பதாய் ஒருங்கேளுக்குவதில் தவறுவில்லை.

யதார்த்தத்தால் தாக்குவன்ட மக்களின் அவற்றுக்களைப் பொது வாக இச் சிறுகதைகள் சித்தரிக் கிண்றன. ரெஞ்சின் ஈரத்தையும் மென்மையான உணர்ச்சிகளையும் தட்டியெழுப்பி, இரத்தக் கண் ஸீர் சிந்த வைப்பதுடன், நியா யத்திற்காப் போராடும் ஆவே சத்தை தயும் இச்சிறுகதைகள் தோற்றுவிக்கின்றன. பாத்திரம் கணக்கும் வாசகர்களுக்கும் மேடையே சிறுகதை ஆசிரியரின் குரலைக் காண்முடியாதிருப்பதும், பாத்திரம்கள் மேடைச் சொற் பொறிவோ, பிரச்சார மூழ்க்கமோ இடாதிருப்பதும் இச்சிறு கதைகளின் ஓரிய பஷ்புகளாக வள்ளன.

பொதுப் பண்புகளில் இச் சிறுகளத்தை அணைத்தினதும் நோக்கும் பயனும் இவையே. ஆயினும், அவை இவ்வகியம் என்ற வரும்போதும், அவற்றி டையே சிற்சில குறை நிறைகள் தெரிவதை மன்றக்க முடியாது. இந்த ஏழு சிறுகளையும் படித்து முடித்தவுடன், முறையில்

பெரும் சமை ஏறி அழுத்துவதை எவரும் தயிர்க்க முடியாது. நித்தம் தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் காணகின்ற, அனுபவிக்கின்ற குண்டு வெடிப்புகளும், மரணங்களும், ஒலங்களும் மீண்டும் எழுத்தில் படித்துத் துவங்கும் நிலையை இவை ஏற்படுத்துகின்றன. தன்மைக் குழந்துள்ள துயர இருளிவிருந்து விவகீச் சற்று தேரம் நிம்மதி காணப்பதற்கு விழையும் வாசகளுக்கு, மல்லிகையின் ஆண்டு மலர்க் கிறுக்கதை கள் திருப்பி தரா. அவ்வாருயின் அவை வாசகளின் மனதில் ஏற்றும் துயரச் சுமைகளை, நீக்குவதற்கான வழிவகைகளைச் சுட்டு கிண்றனவா என்று நோக்கும் போது, இந்த ஏழு கிறுக்கதை களில் சில அடிப்பட்டுப்போய் விடுகின்றன.

இத் தாங்கொனுத் துயருக்குத் தீவிட என்ன? அவ்விடத்தோச் சுட்டிக் காட்டும் போது தான், அந்த இலக்கியத்தின் வெற்றி நிரணயமாகும்.

1. ச. முருகானந்தன் எழுதிய ‘தரை மீன்கள்’ என்ற கிறுக்கதையை வலிந்து இழுத்துக்கொட்டும் போது தூக்கிப் போட்ட மீன்களாகத் துடிக்கும் மீனவரின் அவசத்தை இச்சிறுக்கதை சிறப்பாகச் சித்திரிக்கின்றது. தரையில் தூக்கிப் போட்ட மீன்களாகத் துடிக்கும் மீனவரின் அவசத்தை இச்சிறுக்கதை சிறப்பாகச் சித்திரிக்கின்றது. இருதியில் கதையின் உச்சமாக, மன்னடத்திவில் முப்பது மீனவர் கொடுரோமாகக் கொல்லப் பட்ட நிகழ்வைக் கூறி முடிகின்றது. ‘உங்களுக்குச் சரியான பாடம் படிப்பிக்காமல் விடமாட்டம்’ என்று அங்கு நின்றிருந்த ஒரு இனாருள் கூறிக் கொள்கிறனமான நடை, சிறப்பான கதை கூறல். மனதில் பரிதாப உணர்வை ஏற்படுத்தும் நிசும்ச்சி விபரணம். இவ்வளவு இருந்தும், முருகானந்தன் இறுதியில் ஒரு விடயத்தில் கோட்டை விட்டுவிட்டார். கதையினாடே வளர்த்துவரப்படாத ஒரு பாத்திரம் இறுதியில் திடை ரெச் செய்து கொள்ளும் சபதம், சிறுகதை இலக்கிய வடிவின் அர்த்தத்தைச் சிதைத்து விடுகின்றது.

2. தெணியானின் ‘நேர்த்தி’ என்ற கிறுக்கதையின் கருமிகவும் சிறியது: கடுகுதான். வெளிநாட்டுக்குப்போன மகனின் கடிதத்தையும் காசையும் எதிர்பார்த்து ஏங்கும் தாயினும், தந்தையினும் மன நோக்காடுகளை இன்றைய சமால நிகழ்வுச் சூழலில் வைத்து சிறப்பாகச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. கோயில்களுக்கெல்லாம் நேர்த்திவைத்துவிட்டுத் தாய் காத்திருக்க, மகனின் கடிதமும் பணமும் வருகின்றன. தனக்கொரு நேர்த்தி உண்டென்றான், மகன்; இவ்வளவையும் பொடியன்களுக்குக் குடுக்கட்டாம்.

தெணியான், இக்கதையை வலிந்து இழுத்துச் செல்வது போல, படிக்கும் போது மனதில் படுகிறது. கடிதம் வந்ததும் நிகழ்கின்ற சம்பாஷணைகள் இதனை வலியுறுத்துகின்றன. ஆனால், தெணியானின் பகைப்புல வரண்ணை என் இச் சிறுகதைக்கு கலையழகத் தருகின்றன; ‘வரண்டு கிடந்த தரவை வெளிக்கப்பால், தொடு வாடத் துக்குள்ளே கறுப்புமை அடித்தது மாதிரி அப்பிக் கிடக்கிறது பணந்தோப்பு. கறுப்பு மையில் நகத்தால் கோடு இழுத்தது போலத் தோற்றமளிக்கிறதே அந்த மனங்களை ஒரு இனாருள் கூறிக் கொள்கிறன கதை.

3. நந்தியின் ‘கேள்விகள் உருவாகின்றன’ என்ற கிறுக்கதை இந்த ஆண்டு மலரில் குறிப்பிடத் தக்க ஒரு கிறுக்கதை என்னாம். இன்றை தலைமுறைகளை முந்திய தலைமுறை எவ்வாறு பார்க்கின்றது என்பதை மிக நளினமாக இச்சிறுக்கதை சித்திரிக்கின்றது. இன்றைய தலைமுறையில் ஆண், பெண் உறவு நட்பு நிலையின் கைஜுத்தை நந்தி நன்கு படம் பிடித்துள்ளார், செத்தலீடொன்றினால் செல்ல மினிவாகூணி நில் ஏறி அச்சுவேலிக்குப் போகிறார். சிவப்பிரகாசம் மாஸ்ரர். மினிவானில் சந்திக்கும் போராளி இனாருண்தான், அவர் செல்லும் இழவு விட்டில் கொள்ளிக்குடம் தூக்குகிறார். அவனுடைய தாய் தான் ‘ஷெல்’ பட்டு இறந்து போகிறார். மாஸ்ரருக்கு அபூர்வமான அதிர்ச்சி. நந்தியின் சிறுகதையை மிக அவதானமாக ஆறுதலாகக் கிரிதித்து வாசிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் இந்தத் தாங்கொனுத் துயருக்கு அவர் கூறும் மருத்து இறுதியில் பல ஞாகும். வாசகனுக்காகக் கருவை நெகிழ்த்தாத நல்ல ஒரு கிறுக்கதை.

4. கிருஷ்ணகுமாரின் ‘காயப்பட்ட முகமாடு....’ என்ற கிறுக்கதை, தமிழருக்கும் சிங்கள வருக்கும் இடையில் உற்பட்டுகிட்ட அந்தியமாதலைச் சித்திரிக்கின்றது. வெளிநாடொன்றில், சிசாப் பெறுவதற்காகக் காத்திருக்கும்போது, இலங்கையின் இரு வேறு இனத்தைச் சேர்ந்த வரின் சந்திப்பு எவ்வளவு தூரம் இன்றைய அரசியற் குழந்தையால் பெரும் இடைவெளியாக மாறி விட்டது என்பதை இக்கதை கூறுகின்றது. ‘நாளைக்குச் சந்திப்போம்’ என்று அவர்கள் விடை பெறுகிறார்கள். ‘நாளைக்குச் சந்திப்போமா?’ என்ற கேள்வியுடன் கதை முடிகிறது. கிருஷ்ணகுமாரின் இந்தக் கதையில், எனக்குப் பிடித்த அம்சம் ஒண்றன்டு. சிறுகதைக்குரிய ‘இரண்டாம் வடிவதற்கைதை தெரிந்தெடுத்திருக்கிறார். ‘தொடக்கம், வளர்க்கி, முடிவு’ என்பது கிறுக்கதையின் முதலாம் வடிவம்; ஒரு சிறு நிழல்வை, மனதின் கதவொன்றை ஒரு கணம் திறந்து முடி அகச்சிந்தை ஒன்றை நாத்துத் தொற்றுவிப்பது இரண்டாம் வடிவச் சிறுக்கதை கள். இவ்வடிவதற்கை முதலாம் ஏற்கனவே சாந்தனும், செங்கை ஆழியானும் (1983 — 1986 கதைகள்) கையாண்டு வெற்றிகண்டுள்ளனர்.

5. செங்கை ஆழியானின் ‘குள விசு கூட்டைக் கலைக்காதீர்’ என்ற கிறுக்கதை, உண்மையில் உருவகப் பண்பு வாய்ந்தது. வாக்கைசீக் களைக்கவைக்காமல் சிந்திக்க வைக்கிற சிறுகதை களை எழுதுவரி, செங்கை ஆழியான் மலிவிகையில் தொடர்ந்து எழுதிய அவரது கதைகள் இதற்குச் சான்று நமது சமூகத்தின் தாங்கொனுத் துயருக்கு நிக்குவதற்கு, இச்சிறுக்கதை காட்டும் ‘சமூக எழிக்கி’ சிந்திக்கத்தக்கித்து. இறுதியில் ‘விராமத்தவர் கள் திப்பந்தங்களோடு பிழைச் சுல்லைகளைக்காதீர்’ என்ற கிறுக்கதை, உண்மையில் உருவகப் பண்பு வாய்ந்தது. வாக்கைசீக் களைக்கவைக்காமல் சிந்திக்க வைக்கிற சிறுகதை களை எழுதுவரி, செங்கை ஆழியான் மலிவிகையில் தொடர்ந்து எழுதிய அவரது கதைகள் இதற்குச் சான்று நமது சமூகத்தின் தாங்கொனுத் துயருக்கு நிக்குவதற்கு, இச்சிறுக்கதை காட்டும் ‘சமூக எழிக்கி’ சிந்திக்கத்தக்கித்து. இறுதியில் ‘விராமத்தவர் கள் திப்பந்தங்களோடு பிழைச் சுல்லைகளைக்காதீர்’ என்ற கிறுக்கதை களை எழுதுவரி அவனிவகுத்துக் கிளின்றன, என்று கதை முடியும் போது நிமிர்ந்து அமர்கிறோம். உண்மையில் அதன் பின் மீண்டும் இச்சிறுக்கதையைப் படித்த தாங்கொனுத் துயருக்கு நிக்குவதற்கு, இலங்கையைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

6. பொய்யினிக் ஜீவாலின் ‘பேப் பரப் பிரசவம்’ என்ற கிறுக்கதை, ஆண்டு மலரிலுள்ள இன்னெரு செங்கை சிறப்பான கதை. மல் விகை ஆசிரியராக இருந்ததால், ஆக்கவிலக்கியதற்கை நெகிழிவிட்ட

தீவா, 'யானைக்கன்று ஒன்றினை இந்த ஆண்டு மலரில் சன்றுள்ளார். நமது சமூகத்தில் இன்று நித்தம் நிகழ்கின்ற திமர் மரணங்களின் வேதனைச் சுடமை, கண்முன் 'ஷல்' பட்டுச் சாகிறவனைக் காப்பாற்ற முடியாத ஸமை, இவற்றை ஜீவாலின் கைத் தெஞ்சில் இரத்தம் சிதை சித்திரிக்கின்றது. இந்த அவைகளோடுகைட்குவரும் சிகிரிடத் துக்கு வெளிநாட்டிலிருந்து மச்சான் கடிதம் எழுதியுள்ளனர் 'உங்கு நீங்க படுகிற கஷ்டங்களையெல்லாம் இங்கே நிருபித்துக் காட்டினால் இன்னும் விடே சாலைகளையெல்லாம் தருகின்றன..... இங்கிலிஸ் பேப்பரில் வந்தவற்றை வெட்டியனுப்பும். கோலதிகமான சொகுசான வசதி களை நாங்கள் பெற வேண்டுமானால், அங்கை நடக்கிற அக்கிரமங்களையெல்லாம் பேப்பரில் வாரமாதிரி இங்கை காட்ட வேண்டும்.

இவற்றைப் படிக்கும்போது. ஜீவா வாசகனின் முதுகெலும்புக்குள் குளிர் ஏற வைக்கின்றார்: எங்கள் மரணத்தில் சொகுசாக வாழ விரும்பும் வெளிநாட்டில் உள்ள நம்மவரின் ஒரு முகத்தை அற்புதமாக ஜீவா இக்கைதயில் சித்திரித்துள்ளார்:

7: சோமசிறி பல்லேவெல என் பவரின் 'ஒரு யுத்தத்தின் பின்' என்ற சிறுகைதையைச் சிக்கள் மூலத்திலிருந்து, இப்பனு அஸைத் தமிழாக்கித் தந்துள்ளார். ஒரு இராணுவ வீரன் மனி தர்களைக் கொல்லும் கொலைத்தொழில் தேவையில்லை யெனத் தனது துப்பாக்கியை விசிவிடுமாறு கூறுகிறார். இச் சிறுகைத் தூப்பட்டுள்ள வீதம் மனதை இருக்க வைக்கின்றது.

எனவே, கூட்டுமொத்தமாக நோக்கும் போது, மல்லிகை இருபத்திரண்டாவது ஆண்டு மலர்ச் சிறுகைதைகள் அமைத்தும் இன்றைய சம்காலப் பிரச்சிகிய யின் வடிவங்களாகவுள்ளன. நிகழ்வுகளை அப்படியே விபரணமாகக் கூறிவிடும் பண்பு, சில சிறுகைதைகளில் காணப்பட்டாலும் அவற்றை மின்சீ ஆக்கவியக்கிய காலத்தா சமூகத்திற்குக் கூறுகிற செய்திகள் அவற்றிலுள்ளன என்பதால் அவை கணிப்புக்குரியன வாகின்றன. *

வாழ்த்துக்கிணறேம்

பிரபல எழுத்தாளர் நீலபத்திரியான் அவர்களது குமாரி ஜானகி அவர்களுக்கும் செல்வன் மோகனதாஸ் அவர்களுக்கும் 29-8-86 அன்று திருவனந்தபுரத்தில் சிறப்பாகத் திருமணம் நடந்தேறியது.

மணமக்களை இலக்கிய இதயக் கணிவுடன் வாழ்த்துக்கிணறேம்.

வளர்ந்து வரும் துடிப்பான எழுத்தாளர் சிதம்பர திருச்செந்திநாதன் அவர்களுக்கும் செல்வி இராஜநாயகி அவர்களுக்கும் 2-9-86 அன்று திருமணம் நடந்தது. அடுத்த நாள் நடைபெற்ற வரவேற்பு உபசாரத்தில் பல எழுத்தாளர்கள் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தனர்.

மணமக்கள் சிறும் சிறப்புடனும் வாழ எமது இங்கிய வாழ்த்துக்கள்.

— ஆசிரியர்

யாஹை நோவை .. .

சிதம்பர திருச்செந்திநாதன்

6! முபத்தி மூன்று யூலை தொடக்கம் கொஞ்சக் காலம். ஒரு வருடமா? இரண்டு வருடமா? மாநிலச் செய்தி குகு இருந்த மதிப்பு எங்கே?

எங்கை நின்றாலும் ஒடிவந்து ரேடியோவை ஆக்கிரமித்து செய்தி கேட்டு ஆண்தித்துக்கடைசிவரை விடமாட்டார்கள் எப்படியும் ஒரு முடிவுவரும் எனப் பிரித்துப் பிரித்து.....

மாநிலச் செய்தி மட்டுமா? பெல்லிச் செய்தியும் கடைசியில் புல்வாணங்காப் போய்விட்டது. இப்புண்டுச்சத்துக் கேட்டால் பெரிதாக அவ்திக் கொள்ளாமல் போகும் எங்கள் சணங்களைப் போல எல்லாருமே செய்திகளைக்கையிட்டு விட்டார்கள்.

காலியில் அந்கரப்பட்டு கந்தோருக்கு வெளிக்கிடும்போது காதுக்குத்தானே நேரம் வேண்டும். அதனால் செய்தி காதில் விழும். முன்போல் ஆர்வமில்லை.

பம்பரமாகச் சுழன்று வெளிக்கிடும் அந்த நேரத்தில் யாராவது நேரத்தை மின்சக்கெடுத்தினால் எப்படியிருக்கும்.

என்றைக்காவது ஒருநாள் பேட்டா கந்தோருக்குப்போனால் ஒடிமுகிப் போய்விடாது. சிலர் எப்போதாவதுதானே ஒந்ரத்துக்கு வருகின்றார்கள்.

பொதுவாகவே, போற வழியில் இதைப்பார்த்துக் கொண்டு வாரும் தமிழ், வாற வழியில் இருக்க கொடுத்திட்டு வாரும் தமிழ் என்று சொல்லும் தெரிந்த

வர்கள், அபவர்கள், இனசனங்கள். இந்தக் காலத்தில் எப்படியிருப்பார்கள்.

கோட்டையில் இருந்து செல் அடிக்கத் தொடங்கிய பிறகு, வான் வெளி விளையாட்டுகள் வாடிக்கையான பின்னர்.

'தமிழ், ரவனுக்கு வந்து சந்தோருக்கு வரப் பயமாக இருக்கு, நீர் வெளிக்குப் போறார்கானே' என்று சொல்லி என்னைச் செல் அடிக்குத் தாக்குப்பிடிக்கும் மனி தராக நினைத்துக் கொண்டு வருபவர்களை என்ன செய்யவாம்.

'முந்தி உன்றை கொப்பார் என்றால், சொல்ல முதல் எல்லா உதவிகளையும் செய்வார்' என்று கூடவே ஒரு அடி அடித்து மறுத்துப் பேச முடியாமல் செய்து... இவர்களிடம் எப்படித் தப்புவது.

'தமிழ், அவரின்டை பெண்சன் கிசீட் வரேல்லை'

'வரும்தானே?'

'இல்லைத்தமிழ், எல்லாருகும் வந்திட்டு'

'இண்ணைக்குத் தபாவில் பாருங்கோ'

'அதெங்க வாறது. அவன்கள் அனுப்பினால்தானே வரும். இண்ணைக்கு ஒருங்கா பாத்துக்கொண்டு வாரும்'

'எங்கை பெண்சன் எடுக்கி ரவர்'

'முந்தி சுன்னாகம் தபாற்கந்தோர். இப்பமாத்திப் போட்டார். எந்த பாங்க் என்று தெரியேல்லை'

‘பெங்சன் நம்பர் கொண்டு வந்தனீங்களே’

‘இல்லை அவரின்றை பெயர் தெரியும்தானே. பார்த்து எடுத்துக் கொண்டு வாரும்’

தலை மயிரை பியத்துக் கொள்ள வேணும் போல இராதா? ‘பம்பரில்’ சுற்றிக் கொண்டு பெடியளைத் தேடுற மாதிரி, வெறும் பெயரை வைத்துக் கொண்டு பெங்சன் நம்பர். பெங்சன் எடுக்கிற இடம் போன்றவற்றை தேடமுடியுமா?

‘இஞ்சைபாருங்கோ அம்மா, பெங்சன் நம்பர். பெங்சன் எடுக்கிற இடம் தெரிஞ்சால் தான் றிசீட் எடுக்க சுகமாய் இருக்கும். அதுகளை ஒருக்காக் கொண்டுவந்து தந்தால் நல்லது’

‘என்ன தமிழ், தெரிந்த ஆள் என்று வந்து சொன்னால் பஞ்சிப்படுகிறீர். கந்தோரில் வேலை செய்யிற உங்களால் செய்யேலாட்டி பிறகு நாங்கள் யாரிட்டைப் போறது என்று சொல்லி ஒருவிதமான கிண்டல் பார்வையாக.

பத்து நிமிடம் பறந்துவிடும். என்றாலும் இனப்பிரச்சனைப் பேச்சு வார்த்தை மாதிரி தீர்வு வராது. மாவட்டத்துக்கு மேலே ஒன்றும் கிடையாது என்று பெரும்பான்மையைத் திருப்பிடப்படுத்த திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லுறது போல.

‘தமிழ், இந்தப் பிறப்புச் செட்டிபிக்கேட் எடுக்க வேணும்’

‘விபரம் எல்லாம் கொண்டு வந்தனீங்களோ?’

‘ஓமோம்’ என்று சொல்லி துண்டு ஒன்றைத் தருவார்கள்.

துண்டைப் பார்த்தால்..... பிள்ளையின் பெயரும் பிறந்திடியும் மாத்திரம் இருக்கும்.

‘பிறந்த இடம் என்ன என்று தெரியுமோ?’

‘அப்ப அவள் வசாவிளா னில் இருந்தான். அங்கைதான் பிறந்ததோ, அல்லது இஞ்சை வந்ததான் பிறந்ததோ தெரியாது. பாரன் தமிழ் வசாவிற் துக்கொண்டு வரவேணும் என்று தீர மறந்து போனன். பெயரும் பிறந்த திகதியும் இருந்தால் எடுக்கலாம்தானே தமிழ் அங்கை பதிவு இருக்குந்தானே, முந்தி ஒருக்கா எடுத்தனான் அதைத் தவற விட்டிட்டன்.

‘இப்ப முந்தின மாதிரி இல்லை. எல்லா விபரங்களும் இருந்து, பதிந்த திகதி நம்பர் இருந்தாலே எடுக்கிறதுக்கு நாட செல்லும். இப்ப நீங்கள் ஒன்றும் தெரியாமல் வந்திருக்கிறியன்றான் என்ன செய்யலாம்.

‘ஏதெண்டாலும் கூடுக்கலாம் தமிழ், இப்ப என்ன பிறந்த இடம்தானே தெரியாது. ஏதும் கொடுத்து எண்டாலும் தென் திசுக்கப் பார்.

தலை மோதி உடைத்தாலும் பிரச்சனை தீராது.

செத்துப்போகின்ற எல்லோரையும் பயங்கரவாதி என்று வழக்கமாகச் சொல்லும் ரேடியோ போல, நானும் வழக்கமாக கேட்கும் விபரங்கள் எல்லாம் இருக்கோ? என்று கேட்க,

‘முந்தி எடுத்த பேர்த் சேட்டி பிக்கேற்றின் போட்டோஸ்ரட் கொப்பி இருக்கு’

‘அப்ப நல்லது, எத்தினை கொப்பி வேணும்’

‘எனக்கு மூன்று கொப்பி’

‘பதினைஞ்சு ரூபா முத்திரையும் வேணும்,

‘காசைத் தந்தால் வேண்டலாம்தானே’

‘இல்லையில்லை முத்திரையை வேண்டி கொண்டு வந்து தாங்கோ’

முத்திரைகள் தபால் கந்தோரில் விக்கிற காலம். சரித்திரத்தில் முத்திரைகள் தபாற்கந்தோரில் விரிக்குருகள் என்று குறிப்பிடப்படும் என்பதை மாத்திரம் சொல்ல வாம்.

சினி மாத் தியேட்டர்கள் பொதுமக்கள் நலனுக்காக பன்முகப்படுத்தப்பட்ட வரவு செலவுத் திட்டம் மாதிரி யினி தியேட்டர்களாக ஈரெல்லாம் தெருவெல்லாம் வந்தது போல முத்திரைகளும் தெருவுக்குத் தெரு மரதுத்துக்கு மரம் விக்கிறுரைகள். ஆக ஒரு வித்தியாசம் ஐந்து ரூபா முத்திரையை ஆறு ரூபா வுக்கு வாங்க வேணும். தீஸ்தத் திட்டத்தில் வாங்கிற சக்தியைப் பார்த்தால் விலை உயர்வை பபார்க்கலாமோ?

‘அப்பதம்பி நீர் வெளிக்கிடு நஷ்கு இடையில் முத்திரையை வேண்டிக் கொண்டு வாறான். பின்னேரம் வரேரக்க பேர்த் சேட்டிபிக்கெற்றைக் கொண்டு வரலாம் தானே’

நவீன் ரக ஆயுதங்களோடு நிற்கும் பெடியங்களை சனங்கள் பார்ப்பது போல, அவரை பபார்க்க வேண்டியதாயிற்று.

‘கடைசி இரண்டு கிழமையாவது வேணும். ஆனால் கெதி யில் எடுத்துத் தர தெண்டிக்கிறன்’

அவர் முகத்தில் இருந்த டார் பட்டெண்று பறந்தது.

‘என்ன தமிழ் இந்தப் போட்டோஸ்ரட் கொப்பியைப் பார்த்து அப்பிடியே எழுதி தெரவாம். இதுக்கேன் இரண்டு மீழை’ என்று கேள்வியாகச்

சொல்லிக் கொண்டு பார்த்து ஒரு நக்கல் சிரிப்பு.

குளித்துவிட்டு ஈரம் துடைக் கும்போது மாஸ்டர் வந்தார். எங்கள் வீட்டுக்கு அப்பால் இருப்பவர்.

‘தமிழிட்டைத்தான் வந்த ஞான்’ என்று சொல்லி கிணற்ற டிக்கு வந்துவிட்டார்.

‘அங்கை போய் இருக்கோ வாறான்’

மாஸ்டர் சங்கடப்பட்டுப் போய் விருந்தைக் கதிரையில் அமர்ந்து விட்டார். மாஸ்டருடன் எவ்வளவு நேரம் மல்லுக்கட்டப் போகின்றேனே.

‘பெங்சன் கடிதம் வந்திட்டுது தமிழ், உனக்கு அங்கையாரையாவது தெரியுமே’

‘வாருங்கோவன் பார்ப்பம்’

‘நான் வராட்டில் செய்யேலாதே தமிழ்’

‘இல்லை. இப்பதானே முதல் பெங்சன் எடுக்கப் போறியன். அங்கை கைவெழுமுத்தெல்லாம் வைக்க வேணும்’

‘அப்பிடியே; அப்ப எத்தினை மணிக்கு வர’

‘இண்டைக்கு வரவே வண்டாம். நான் பெங்சன் பிரூன்சிலையும் உங்களுக்கு வந்த கடிதத் தின்றை கொட்டப்பி வந்திருக்கோ என்று பார்த்துக் கொண்டு வாறன் வந்திருந்தால் நாளைக்கு வாங்கோ. நான் எதுக்கும் பின்னேரம் வந்து சொல்லுறன்.

‘அப்பதம்பி மறந்து போகாதையும். எங்கும் எக்கச் சக்கமாகக் கடன் இருக்கு, உடை எடுத்துத்தான் கொடுக்க வேணும்’ மாஸ்டர் போய்விட்டார்.

‘தம்பி அயலுக்குள்ளொ சரி யில்லை. மாஸ்டர்குக்கு செதியாய் செய்து கொடு’ என்று அம்மா. நான்தான் பெண்கள் கொடுக்கிற ஆள் என்பது போல.

கட்டாயம் செய்து கொடுக்கத்தான் வேணும், சின்ன வயதில் எப்போதாவது தெரியாத பாடங்கள் படிக்க மாஸ்டரிடம் போனதாக ஞாபகம்’

நந்தோருக்குப் போனவுடன் மாஸ்டரின்றை விட்டதைப் பார்த்து, பின்னேரம் வந்தவுடன் அவரைப்போய்க் கண்டு நாளைக்கு ஒப்பது மணிக்கு வாங்கே என்று சொல்லியாகி விட்டது.

ஒன்பது மணிக்கு வரவேண்டிய மாஸ்டர் பத்தரை மணிக்குத்தான் வந்தார்.

‘ஏன் மாஸ்டர் வேட்’

‘என்ன தம்பி செய்யிறது. வெளிக்கிட நேரம் சென்ற போட்டுது’

ஏற்கனவே சனங்கள் பெண்கள் காரர்கள் அவர்கள் மீது பாய்த்து விழும் சுக உத்தியோகத்தர்கள் என்ன மாதிரியோ மாஸ்டரின்னைக்கெழுமத்துச்சடங்கு முடித்து, முத்திரை தேவைப்பட்டபோது தனே ஒடிப்போய் வாங்கிக் கொண்டு வந்து கொடுத்து மாஸ்டர்கு விடை கொடுத்தபோது—

‘தம்பி செக் எப்ப எடுக்கலாம்’

‘எந்தச் செக்’

‘என்ன தம்பி நீர் பெண்கள் செக்’

‘எடுக்கலாம்’

‘பின்னேரம் கொண்டு வருவிரோ’

‘இங்கே மாஸ்டர் உடனே எடுக்கேலாது. எவ்வளவை வேலை இருக்கு. செக் எடுக்க இரண்டு முன்று நாள் செல்லும்’

மாஸ்டரின் முகம் மாறி விட்டது. பிறகு போய் சேர்ந்து விட்டார். என்றாலும் பிலானே ரம் வீட்டை வந்து—

‘கெதியில் தெண்டிக்கிறன் மாஸ்டர். நீங்கள் வரவேண்டாம். கொண்டு வந்தால் நான் கொண்டுவந்து தாறன்’

அடுத்த நாள் கலையும் நான் வேலைக்கு வெளிக்கிட்டபோது கேற்றதியில் மாஸ்டர் எதிர்பட்டார். வாயினால் சொல்லாமலே செக்கைப் பற்றி ஞாபகப் படுத்திச் சிரித்தாரே ஒரு சிரிப்பு.

வேலைக்குப் போய் பல தடவை ஒடித்திரிந்து, தெரிந்த நபர்களைப் பிடித்து மாஸ்டரின் செக் எடுத்தாகி விட்டது.

பின்னேரம் வேலையால் போக வழியில் மாஸ்டர் எதிர்பட்டார். அவர் கேட்க முதல் செக்கைக் கொடுத்து அவரை சந்தோஷப்படுத்த முனைய—

‘சரியான கடன் தம்பி..... இதை நம் பிக் கொண்டுதான் இருந்தனன். உடம்பும் சரியில்லை. ஆஸ்பத்திரிக்குப் போகவும் இந்தச் செக்கை மாத்தினால்தான் ஏதும் செய்யலாம். தம்பிக்கும் ஏதும் சந்தோஷம் செய்யத்தான் வேணும். தம்பியும் சரி யாய் கஸ்டப் பட்டிருக்கும். ஏதும் தராட்டி தம்பி கஷ்டப்பட்டதும் விணைய் போயிடும். நான் இப்ப அலை. பிறகு தம்பிக்கு சந்தோஷம் செய்வே’ என்று மாஸ்டர் சொன்னார்.

அவரைப் பிழை சொல்லாமா! எத்தனை சந்தர்ப்பமங்களில் மாஸ்டர் யார் யாருக்குக் கொடுத்திருப்பாரோ? *

சுமார்தால் மல்லிகைப்பந்தல்

மல்லிகை 22-வது ஆண்டு மலர் வெளியீட்டு விழா

— க. பேரன்

காலையில் இருந்து யாழ்ப்பாணத்தின் பல பகுதிகளுக்கும் ‘செல்கள்’ விழுந்து மக்கள் பிதியுடன் இருக்கிறார்கள். கடைகள் திறக்கப்படவில்லை. காலையில் மெளன் ஊர்வலம், வாக்கைப் போக்கு வரத்துக்கள் மிகவும் குறைவு. இத்தனை நெருக்கடிகளின் மத்தியில் யாழ்ப்பாணம் மின்சார நிலைய வீதியில் உள்ள பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை ஸ்ரோரின் பின்புற வெளியில் நிழல்தரும் மரங்களின் கீழ் மல்லிகைப் பந்தலின் ஆதரவில் எழுத்தாளர்கள் கூடினார்கள். ஜம்பதுக்கும் மேற்பட்டவர்கள். யாழ் குடாநாட்டின் சகல பகுதி களையும் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தக்கூடிய வகையில் மிக முக்கிய மானவர்கள் ஒன்றுகூடினார்கள். மல்லிகையின் 22-வது ஆண்டு மலர் வெளியீட்டு விழா பழம் பெரும் எழுத்தாளர் வரதர் தலை மையில் ஆரம்பமானது.

அவர் தமது தலைமையரையில் மல்லிகையைப் பார்த்தால் ‘மறுமலர்ச்சி’ ஞாபகம் வருகிறது. புதிய எழுத்தாளர்களைத் தோற்றுவிப்பதிலும், வழைமையாக எழுதிக்கொண்டிருப்பவர்களை ஆதரித்து அரவணைத்துச் செல்வதிலும் மல்லிகை முன் நிற்கிறது. மல்லிகையின் வெற்றிக்கு ஜீவாதான் காரணம். நேர்மையான அரசியல் வாதியாகவும் நல்ல எழுத்தாளராகவும் சிறந்த பேச்சாளராகவும் இவை எல்லாவற்றையும் விடத் திய பழக்க வழக்கங்கள் இல்லாத நல்ல மனிதராகவும் இவர் வாழ்வதே இவரது வெற்றி யின் காரணங்களாகும்’ என்றார்.

திரு. க. சட்டநாதன் பேசுகையில் ‘ஸழத்தின் சகல எழுத்தாளர்களும் மல்லிகையோடும் ஜீவாவுடனும் ஏதோ ஒரு காலகட்டத்தில், ஏதோ ஒருவகையில் நிச்சயம் தொடர்புடையவர்களாக இருந்திருப்பார்கள் என்பது உண்மை, இப் பன்முகப்படுத்தப்பட்ட தொடர்பினால் அவர் மகிழ்ச்சி கொள்ளலாம். ‘அட்டைப்பட ஒவியங்கள்’ பற்றிப் பல சர்க்கைகள் எழுந்தன. ஆனால் மல்லிகைப் பந்தலின் முதன் முயற்சியாகவும் பயனுள்ளதாகவும் அது அமைந்தது. இத்தனை நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியிலும் இலக்கியம் பேசுவது சுவையான அனுபவத்தான். இன்று இலக்கிய உலகில் பொதுவாக நல்லவைகள் அங்கீரிப்படுவதில்லை. யாழ் இலக்கிய வட்டம் நடாத்திய போட்டியொன்றில் பரிசு பெற்ற ராஜ மகேந்திரவின்

குறு நாவல் ஓன்று பலவாறு சர்ச்சிக்கப்பட்டது. உண்மையில் மிகவும் சிறப்பான அந்த நாவல் பலராலும் மாண்புக்கப்பட்டதை நான் விரும்பவில்லை. இவரது எழுத்தில் அம்பையின் சாயல் தெரி கிறது. ஒருவரின் சாயல் தெரிவது தவறவில்லை. இ. பா. ராவின் 'மழை' 'நிலமென்னும் நல்லாள்' போன்றவை ராஜ் மகேந்திரனின் நாவலில் திரும்பி வருவதாக இருக்கிறது என்றால். ஜெயகாந்த வின் 'சில நேரங்களில் சில மனிதர்கள்' கூட 'சமரன்ஸ்'ஸ்ராக்கை' ஞாபகப்படுத்துகிறது என்றார்கள். நல்லவற்றைப் போற்றும் பண்பு வேண்டும். போவிகளைத் தலையில் தூக்கிக் கொண்டாடும் தன்மை அகல வேண்டும். ஒரு ஜானிகராமனே ஒரு புதுமைப் பித்த கீர்யோ ஒரு சுந்தரராமசாமியோ சமூத்துப் புனைக்கதை எழுத் தாளர்களிடையே இன்னும் இல்லையென்றுதான் சொல்லவேண்டும். கவிதை ஓரளவு வந்திருக்கிறது. அண்மையில் சுதாராஜின் 'களிவு' ஒரு நல்ல கதை. இன்னும் பல நல்ல விடயங்களுக்கு மல்லிகை களம் கொடுக்க வேண்டும்' என்றார்.

22-வது ஆண்டு மலரின் முதற் பிரதியை திரு. வரதராமத் இருந்து பட்டயக் கணக்காளர் திரு. அ. சோமகந்தரம்பிள்ளையும் சிறப்புப் பிரதியை சமூத்திரா மலரி சேவில் நிறுவனத்தின் சார்பில் திரு. சி. கிருஷ்ணபிள்ளையும் பெற்றுக்கொண்டனர்.

திரு. வ. இராசையா கருத்துரை வழங்குகையில் 'பிரசரகர்த் தாக்கள் பல பிரச்சனைகளை எதிர்நோக்கும் காலத்திலும் ஜீவாவின் தொடர்ச்சியான பிரசரி பிப்பு கெளரவப் படுத்த வேண்டியது இலங்கையில் வெளியாகும் நூல்கள் பற்றிய பாரபட்சமற்ற ஆய்வு களைத் தகுதியானவர்கள் மூலம் செய்யப்பட வேண்டும். தரமான ஆக்கப்புரவான விமர்சனங்கள் வருவது வரவேற்கப்பட வேண்டியதே' என்றார்.

திரு. சி. வன்னியகுலம் பேசுகையில், 'தமிழ் இலக்கிய வரலாறு பற்றி அறியும்போதுதான் மல்லிகையின் வரலாற்றையும் அறிய முடியும். பொதுவாக ஆய்வாளர்கள் சங்க காலத்தில் இருந்ததான் இலக்கிய ஆய்வுகளை மேற்கொள்கிறார்கள். அதற்கு முந்திய குழுமநிலை (கொம்யூன்) சமூக அமைப்பில் தோன்றிய இலக்கியங்களே தமிழக்கு மூல இலக்கியங்களாகும். குழும இலக்கியங்களுக்கு அக்காலத்தில் உரிய அந்தஸ்துக் கொடுக்கப்படவில்லை. சிலப்பதிகாரத்தில் வரும் ஆச்சியர் குருவை, கானல்வரி என்பன கொம்யூன் முறை இலக்கியங்களைப் பிரதிபலிக்கின்றன. பிற்காலப் பள்ளு, குறவஞ்சி, உலா, கலம்பகங்களிலும் தவிர்க்க முடியா வகையில் பாமர இலக்கியங்களின் தாக்கம் உள்ளது. சமூத்திலும் ஜீரோப்பியர் ஆட்சிக் காலத்தில் சிறுக்கதை, நாவல் வடிவங்களைக் கல்லியில் மேம்பட்டவர்களே பயன்படுத்தினர். கைலாசபதி, சிவத் திற்குச் சார்பாக எழுதிவந்தனர். இந்தத் தொழிலாளர் வர்க்க இலக்கியத் தொழில்வரை இலக்கியத்தை வளர்க்க முற்போக்கு இயக்கங்களுக்கு நிறுவனம் ஒன்றும் இல்லாத வேலையில் தொழிலிக் ஜீவாவின் 'மல்லிகை' ஆரம்பிக்கப்பட்டதுடன் சுயநலமற்ற நோக்குடன் எல்லோருக்கும் களம் கொடுத்து வருகின்றது. ஆரம்பத்தில் தேசிய விடுதலைக்கும் வர்க்க விடுதலைக்கும் தற்போது இனவிடுதலைக்கும் என்று பல்வேறு அம்சங்களையும் உள்ளடக்கிய சமூகத்தைப் பிரதிபலிக்கும் சுஞ்சிகை

யாக இது வெளிவருகிறது. இன்று முற்போக்கு என்றால் என்ன என்று பலர் குழும்புகிறார்கள். பொருள் முதல்வாத அனுகுமுறை தான் முற்போக்கு என்று நான் கருதுகிறேன்' என்றார்.

கம்பன் கழகச் செயலாளர் திரு. இ. ஜெயராஜ் பேசுகையில், 'மல்லிகைப் பந்தவில் பலர் நிழல் பெறுகிறார்கள், சிலர் சுகம் அனுபவித்திருக்கிறார்கள். எந்த அணியிலும் சேராத எனக்கும் நிழல் தந்தது மகிழ்ச்சிக்குரியது. ²² ஆண்டுகள் தொடர்ந்து வருவதனால் மல்லிகை வரலாற்று ரீதியாகச் சமூகத்தின் உள்ளத் தைக் காட்டுகிறது. பொது அமைப்புக்குள் வாழ்ப்பவர்கள் தவிமனித உணர்ச்சிகளின்படி வாழ முடியாது. திரு. ஜீவாவுக்கு என்று ஒரு குடும்பம் இருக்கிறதா என்று நான் சந்தேகிப்பதுண்டு, அவரது வாழ்க்கையில் இலக்கியம் இருக்கிறது. சமூகம் பற்றிய கவலை இருக்கிறது. மல்லிகையின் வாசனையே ஜீவாதான். அவவளுதாரம் மல்லிகையுடன் கலந்துவிட்ட அவர் நீண்ட காலம் வாழ்ந்து கனது வாழ்நாளிலேயே 55-வது மலரையும் அதன் பிறகும் பல மலர்களையும் கொண்டுவரவேண்டும்' என்றார்.

இறுதியாக திரு. டொமினிக் ஜீவா பேசுகையில், 'இன்றைக்கு வரைக்கும் இந்த மண்ணை நேசித்து அதற்காக இறந்தவர்களை நான் மதிக்கிறேன் சென்னைக்கும், கண்டாவுக்கும் ஒடுவைதைவிட இந்த மண்ணை நடக்கும் அழிவுகளுக்கு மத்தியில் நின்று வாழ்ப்பவர்கள்தான் மனிதர்கள். எனக்கு நிறைய வேலை இருக்கிறது. என்னைத் திட்டியவர் கார்க்கு முதல் தளம் கொடுத்திருக்கிறேன். 101 சமூத்துச் சஞ்சிகைகளின் பச்சையில்தான் மல்லிகைக் கொடிப்படர்ந்து வருகிறது. வரதர், சிறபி ஆகியோர் சஞ்சிகை நடத்தித் தோல்வி கண்டார்கள். அத் தோல்விதான் எனது வெற்றியின் முதற்படி. நான் 40 வருடங்களாக ஒரே அரசியல் கொள்கையைக் கடைப்பிடித்து வருவதன். சொல்வதைச் சொல்பவன், 100-வது ஆண்டு மலரும் நிச்சயம் வரும் நான் இல்லாமல் போகலாம். ஆனால் மல்லிகை தொடர்ந்து வரும். நண்பர் வன்னியகுலம் தமது எம். ஏ. ஆராய்ச்சி நூலை அமரார் கே. டானியலுக்கு அர்ப்பணம் செய்தார். ஆனால் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம் டானியலைக் கெளரவிக்கத் தவறிவிட்டது.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம் வேண்டும் என்று போராடி அதற்காக நோட்டீஸ் ஒட்டியவர்களில் நானும் ஒருவன். தன்னலமற்ற உழைப்பை நாம் மதிக்க வேண்டும். அத்தகைய உழைப்பு நம் நெஞ்சைத் தொடவேண்டும். எமது நாடு வியட்னுமாக மாறிக் கொண்டு வருகிறது. சாவும் - வாழ்வும், அரசியலும், போராட்டமும் பின்னிப் பினைந்து விட்டன. இதை நாம் தவிர்க்க முடியாது'. என்றார்.

கூட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கும்போதும் மிக அண்மையிடத் தெருத்த குண்டுச் சத்தம் கேட்டது. ஆயினும் எழுத்தாளர்களும், இலக்கிய அபிமானிகளும் கலையாமல் ஆர்வத்துடன் கடைசிவரைக்கும் இருந்து விழாவுச் சிறப்பிடத்தமை உண்மையிலேயே பாநாட்டுத் துறுக்கியதாகும். 'என்னை நம்பி வந்தீர்கள், பாதுகாப்பாக வீடுபோய்ச் சேருங்கள்' என்று ஜீவா எல்லோரிடமும் கேட்டுக்கொண்டுதான் தமது நான்மையையும் தெரிவித்துக்கொண்டார்.

கடிதம்

என் கடிதத்திற்குச் செவி சாய்த்து ஜூன் மாத மல்லிகையை எனக்கு உடன் அனுப்பி வைத்துமைக்கு மிகுந்த நன்றி கூறுகிறேன்! மதிழ்ச்சியடையின் ரேன். இலக்கியத்தில் ஈடுபடத் தொடங்கியிருக்கும் ஆரம்பகட்ட வாசகன் நான். மல்லிகையின் ஒவ்வொரு இதழையும் படித்து முடித்த பிறகு, அடுத்த இதழ் வந்தால்தான் எனக்கு வைகறை.

புதுவை இரத்தினதுரையின் ‘சுதந்தரம் வேண்டும்’ என்ற கவிதையைப் படித்தேன். அந்த எழுத்துகளுக்குப் பின்னால், நமது புத்திரர்களே நமக்குப் போட்டிருக்கும் புதிய வீலங்கின் ‘கைகை’ தாங்காமல் அவிந்து அலறும் ஒரு மனதின் ஒலத்தை என்னால் அடையாளம் காண முடிகிறது. சபாஸ்! இந்தக் கவிதையைத் துணிந்து வெளியிட்ட மைக்காக் காலம் உங்களிடம் கடன்பட்டுக் கொண்டது.

நான் முன்பு மட்டக்களப் பிலேதான் இருந்தேன். அப் போது ‘மல்லிகை’ வாசிக்கும் போது, இந்தச் சிரமம் நிறைந்த சூழ்நிலையிலும் மல்லிகையைத் தொடர்ந்து வெளியிடும் மன உறுதியைப் பல வாசகர்கள் பரராட்டி எழுதுவதைப் படித்து விட்டு, அப்படியென்ன மன உறுதி வேண்டிக் கிடக்கிறது என்று எனக்குள் நானே நினைத்த துண்டு. ஆனால் இங்கு வந்த பிறகுதான் அந்த மன உறுதி எந்த அளவு பெரியது என்பதை என்னால் உணர முடிந்தது, வாழ்க்கையிலேயே பலர் நம்பிக்கையை இழந்துவிட்ட நிலையில், வாழ்ந்துகொண்டு இன்னும் மேலே சாதிக்கலாம் என்ற உங்கள் உறுதி என்னை அசத்திவிட்டது.

‘மல்லிகை’ எப்போதும் மலர்ந்து கொண்டுதானிருக்கும்!

பூப்பதைப் பார்த்து
பொறுக்க முடியாத
எதிரிகளால்தான்
என்ன செய்ய முடியும்?
மரம்
பச்சையம் இழந்து
பட்டுப் போகட்டுமென்று
இலைகளை உதிர்த்திவிடும்
இலையுதிர் காலமாகலாம்...

புக்களின்
கர்ப்பத்தைத் தடுக்க
கிளைகளை வெட்டி
கீழே போடலாம்...
மீண்டும் துளிர்க்காமல்
மரத்தையே வெட்டி
மண்ணேஞ்சு சரிக்கலாம்...
அடிவேரின்
ஆற்றல்கள்
மண்ணேயக் கிழித்துக்கொண்டு
மேலே வரும்போது—
வேரையே
பிடுங்க இவர்கள்
வெட்டிக் கொத்தலாம்...

ஆனாலும்
‘மல்லிகை’ எப்போதும்
மலர்ந்து கொண்டுதானிருக்கும்!
ஓ
அந்தத்
தர்ய்ச் செயியின்
ஆணிவேர்
தொங்கல் இல்லாத
தொலைவில் இருக்கிறது!
‘மல்லிகை’ எப்போதும்
மலர்ந்து கொண்டுதானிருக்கும்!

இது உங்களுக்கு நான்
போடும் போலிப் புகழ்மாலை
யல்ல. உண்மையிலேயே இன்று
வாழ்க்கையின் சராசரியான காரி
யங்களை மன நிறைவோடு செய்ய

முடியாதபடிக்கு நம்பிக்கையை இழந்து வீரக் கிளைக்குத் தள்ளப்பட்டிருப்பவர்கள் பலர். வீரல் அளவு நீளத்தில் இவர்கள் வைத்திருக்கும் வீரியம் இல்லாத நம்பிக்கையின் முன்னால் உங்கள் நம்பிக்கையை நீளம் என் பார்வையில் தொங்கலைத் துறந்து விட்ட ஒன்றுக்கே தெரிகிறது. கடைசியாக ஒரு வார்த்தை: எறும்பு இமயத்தைச் சந்தித்த மாதிரி உங்களை நான் உணர்கிறேன். இப்போது எனக்கும் நம்பிக்கை வருகிறது!

பார நோக்கத்துடன் வெளி வந்துகொண்டிருக்கும் நாறல் சஞ்சிகைகளுக்கும் மல்லிகை போன்ற சஞ்சிகைக்கும் இடையே யுள்ள தரத்தினை அக்குவேருக்குவும் ஆணி வெருக்குவும் உடைத்துக் காட்டுவார். இதை உறுதிப் படுத்த அவர் தந்து படிக்கச் சொன்ன மல்லிகை இதை ஆழமாகப் படித்துணரும்போது உண்மைகள் அவற்றினுள்ளே உறங்கிக்கொண்டு டிருப்பதை உணர முடிந்தது; உணர முடிகின்றது.

வாக்தேவன்

மல்லிகையுடன் புதிய உறவை ஏற்படுத்திக் கொள்ள விரும்பும் நான் பசறைத் தமிழ் மகாவித் தியாலயத்தில் கடமையாற்றுகின்றேன். எனது அறை நன்பாகவும், சக ஆசிரியராகவும் இருக்கும் திரு. எஸ். டேவிட் அவர்கள் மல்லிகை யுடன் தொடர்பு கொள்ளும் உபாயத்தினை — பாதையினைக் காட்டித் தந்தார்.

எப்போதும் நான்கு ‘வாத்தி’ களின் அலம்பல்களால் கலகலப்புகளைக் கட்டி இருக்கும் எங்கள் விடுதி அறையில் இராக்காலங்களில் விவாதச் சாம்பார்களை எங்கள் நாக்குகள் சுவைக்கத் தவறுவதில்லை. இலக்கியம் பற்றிய அலம்பல் கட்டங்களிலெல்லாம் திரு. எஸ். டேவிட் அவர்கள் மனிதனை நேசிக்கும் இலக்கியமே உண்மையான இலக்கியம் என்ற கருத்தினை முன் வைத்து சமீத்து இலக்கிய களத்தில் மல்லிகையின் உள்ளடக்கத்தின் நேரமையினை எடுத்துக் காட்டுவார்.

இன்று இலக்கியம் என்ற பம்மாத்து முகமுடிகளுடன் வியா

பல்வேறு கஷ்டங்களுக்கும் மத்தியிலும் நீங்கள் மல்லிகையை இடைவிடாது வெளியிடும் உங்களது துணிச்சலைப் பாராட்டாமல் விட முடியாது.

நமது மன்னில் இலக்கியமானத்தினையும் நேரமையையும் காப்பாற்றி வருகின்ற முதன்மைச் சஞ்சிகையின் எதிர்கால வளர்ச்சிக்கு நிச்சயம் ஆதரவு அளிக்கத் தான் வேண்டும்,

ஏ. வி. எம். தெளபீக்

கே. ஜி. அமரதாசா

— பிரேம்ஜி

இன்று நாம் தமிழ் இலக்கியத்தின், தமிழ் எழுத்தாளர்களின் மாபெரும் நண்பர் ஒருவருக்கு இதயாஞ்சலி செலுத்துகிறோம்.

கடந்த மாதம் அமரராசிய நண்பர் கே. ஜி. அமரதாசாவின் மறைவால் சிங்கள இலக்கியம் மட்டுமல்ல, ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியமும் ஈடுசெய்ய முடியாத ஒரு பேரிழப்பிற்கு உள்ளாகியிருக்கிறது.

திரு. அமரதாச தமிழை நன்கூ கற்றிருந்தார். தமிழ் இலக்கியங்களுடன், குறிப்பாக ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்துடன் நல்ல பரிச்சயத்தைக் கொண்டிருந்தார். இலக்கியவாதியும் தரமான இலக்கியப் படைப்பாளியுமான அவர் தமிழ் இலக்கியத்தை நெஞ்சார நேசித்தார், மதித்தார், ஏற்றிப் போற்றினார். தமிழ் இலக்கியத்தின் ஆழத்தை, விஸ்தாரத்தை, மண்ணிலிருந்து விண்வரை உயர்ந்து நிற்கும் அதன் மாண்பினை அறிந்து, அனுபவித்து, சுவைத்து கொரவித்தார். தமிழ் எழுத்தாளர்களுடனும், இலக்கியக்காரர்களுடனும் நெருங்கிய, நேச உறவுகளைப் பேணினார். மத்தால், மொழியால், இனத்தால் வேறுபட்டிருந்த போதிலும் உள்ளத்தால், உணர்வால், ஆத்மாவால் உடன் பிறப்பாகவே ஒன்றித்திருந்தார்.

இனப் பூசல்கள், இனக் குரோதங்கள், இனப் பாகுபாடுகள் கடந்த மூன்று தசாப்தங்களுக்கு மேலாக இந்த மண்ணை வெகவைத்துக்கொண்டிருந்த போதிலும் அதன் நச்சாக்கினியால் இம்மியலாவுதானும் திண்டப்படாமல் ஒரு உண்மையான இலக்கியக்காரனாக, பவித்திரமான பெளத்தனகை, ஒரு மெய்யான மானுடனாக பல்வியமாக வாழ்ந்த உண்ணத் ஆத்மா அவருடையது.

தமிழ் எழுத்தாளர்கள் பலர் சிருஷ்டி இலக்கியங்களை தமிழில் நிறையவே மொழிபெயர்த்தார்கள். தமிழ்ப் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் அவற்றை ஏராளமாக வெளியிட்டன. இனங்களுக்கிடையில் பலவேறு மக்களுக்கிடையில் நல்லெண்ணத்தை, நட்புறவை, பரஸ்

பரஸ் புரிந்துகொள்ளலை வளர்க்க, உண்மையான தேசிய ஒருமைப் பாட்டிலைக் காண, மெய்யான தேசிய இலக்கியத்தை உருவாக்க இது அவசியமான முன்தேவை என்ற பிரக்ஞாடன் சிங்களம் அறிந்த தமிழ் எழுத்தாளர்கள் இப் பாரிய பணியில் முனைப்பாடுவை ஈடுபட்டு வந்தனர்.

ஆனால் நட்பு, உறவு, ஒற்றுமை, இலக்கியப் பிணைப்பு என்பன ஒரு வழிப்பாதையல்ல என்பதையும், அது சம அடிப்படையிலான இரு வழிப்பாதையாகவே இருக்க முடியும் என்பதையும் நீண்டகால கசப்பான பல அனுபவங்கள் மூலம் உணர்ந்தவர்.

இந்த வேதனையை, ஏமாற்றத்தை, ஏன் விரக்தியைப் பல சந்திப்புகளில், கூட்டங்களில் வெளிப்படுத்தியவர்.

தமிழ் எழுத்தாளர்களின் இந்த ஆண்ம வேக்காட்டை உணர்ந்த, புரிந்த, கெளரவித்த ஒரே சிங்கள இலக்கியவாதியாக திரு. அமரதாச திகழ்ந்தார். அவர் தன் முனைப்பாகவே பல தமிழ் இலக்கியப் படைப்புகளை சிங்களத்தில் மொழிபெயர்த்தார். பல சிரமங்களுக்கும் மத்தியில் மனம் சோர்ந்து போகாது அவற்றைச் சிங்களப் பத்திரிகைகளில் வெளிவரச் செய்தார். அதேபோலச் சிங்கள இலக்கியப் படைப்புகளை நல்ல தமிழில் இலக்கிய தரத்துடன் மொழி பெயர்த்துத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளில் வெளியிட்டார். சிங்கள இலக்கியங்களைத் தமிழில் வெளியிட்டு வந்ததுடன், தலைசிறந்த சிங்கள இலக்கிய கர்த்தாக்களின் படங்களை முன் அட்டையில் பிரகரித்து தமிழ் வாசகர்களுக்கு அவர்களைத் துணிந்து அறிமுகப்படுத் திய 'மல்லிகை' யுடன் ஒரு ஆத்மப் பிணைப்பையே திரு. அமரதாசா கொண்டிருந்தார். ஈழத்துத் தமிழ் விமர்சன இலக்கியத்தின் சகாப்த புருஷராகத் திகழ்ந்த பேராசிரியர் கைலாசபதி மறைந்தபோது திரு. அமரதாசா தமிழில் எழுதிய கவிதை அதன் உணர்ச்சிப் பெருக்கால், கருத்துச் செறிவால், கவிதை நயத்தால் உள்ளத்தை கிறங்கச் செய்தது.

இந்த தசாப்தத்தின் துவக்கத்தில் மகாகவி பாரதி நாற்றுண்டு விழா இலங்கையில் தேசிய வியாபகமாக அனுஷ்டிக்கப்பட்டபோது அந்த நிசம்புகளில் ஒரு அத்ம ஈடுபாட்டோடு திரு. அமரதாசா பங்குபற்றினார். சிங்களத்தில் வெளியிடப்பட்ட பாரதி கவிதை களின் முதலாவது தொகுப்பின் பெரும்பகுதி பாடல்களை மொழி பெயர்த்து பாரதி நாற்றுண்டுக்குத் தனது பாரிய பங்களிப்பைச் செலுத்தினார். ஈபைப் எஸ். எம். ஹனிபா அவர்கள் பாரதி பற்றி எழுதிய நூலை சுகளத்தில் மொழியாக்கம் செய்து ஆர்வத்தோடு உதவினார். பாரதி விழாவினை ஒட்டி நடந்த சிங்கள எழுத்தாளர்களின் கூட்டத்தில் பங்குபற்றியதுடன், தமிழ் இலக்கியப் படைப்புகளைச் சிங்களத்திலும், சிங்கள இலக்கியப் படைப்புகளைத் தமிழிலும் மொழிபெயர்த்தும், வெளியிட்டும் மெய்யாகவே ஒரு தேசிய இலக்கியத்தை - இலங்கை இலக்கியத்தை உருவாக்கவும், தமிழ்-சிங்கள இலக்கியப் பரிவர்த்தனையைச் சரிநிகர் சமானமான அடிப்படையில் நடத்திச் செல்லவும் அமைக்கப்பட்ட ஒரு கூட்டு அமைப்பின் தலைவராகப் பணியாற்றினார்.

சாகித்திய மண்டலத்தின் செயலாளராக திரு. அமரதாசா ஆற்றிய பணியின், எள்ளத்தனை பாகுபாடுகளும் காட்டாத பணி யினைத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் நன்றி உணர்வுடன் நினைவுகள்கிறார்கள். ஒரு சில மாதங்களுக்கு முன்னர் கொழும்பில் நடந்த ரூர்கள். ஒரு சில மாதங்களுக்கு முன்னர் கொழும்பில் நடந்த எழுத்தாளர் சந்திப்பு ஒன்றில் உத்தியோகபூர்வ தமிழ் இலக்கிய விவகாரங்கள் திரு. அமரதாசாவின் பொறுப்பிலிருந்தாலே தமிழ் இலக்கியம் உய்வு கண்டிருக்கும் என்று மனத்திறந்து தமிழ் எழுத்தாளர் சிலர் கூறியதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எண்ணிப்பார்க்கி தேரேன். அந்தக் கூற்றில் உள்ள மெய்யனர்வை நினைத்து உள்ளம் குழுகிறேன். இன - மத சிறு கோடுகளைத் தாண்டி ஒரு வேற்று மனிதனுல் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் உண்மையான மதிப்பை பதவிசான பாசத்தை, பழுதற்ற அன்பை வென்றுகொள்ள முடிந்த அந்த மனிதத்தை நினைந்து நெஞ்க புல்லரிக்கிறேன்.

மெய்யான தேசியத்திற்கு, நிஜமான மனிதத்திற்கு ஒரு ஆதர்வ புருஷராக விளங்கிய அந்த உண்ணத் ஆத்மாவுக்கு மௌன அஞ்சலி செலுத்துகிறேன்.

திரு. அமரதாசா இலக்கியத்தின் எல்லைகளுக்குள் மட்டுமே தன்னை நிறுத்திக் கொண்டவர், சமூக-அரசியல் துறைகளில் முனைப்பாய் ஈடுபாட்டை வெளிக்காட்டிக் கொள்ளாதவர். என்றாலும் அவர் நிச்சயமான, காத்திரமான சமூகப் பிரக்ஞங்களுள் ஒரு இலக்கியவாதிதான்.

மாபெரும் சிங்கள எழுத்தாளரான திரு. மாட்டின் விக்கிரம சிங்காவை 'மல்லிகை' மூலம் தமிழ் மக்களுக்கு அறிமுகப்படுத்திய போது விக்கிரமசிங்காவினால் தேசத்திற்கு ஆற்றப்பட்ட பெரிய சேவை பல நூற்றுண்டுகளாக விழுசியற்றிருந்த நமது கலாசாரப் பெறுமதிப்பின்பாலும், மேற்கூற்றியக் கலாசாரத்தின் வியர்த்தத் தின் மீதும் மக்களின் கவனத்தை ஈர்ந்ததேயாகும்' என்று திரு. கே. ஜி. அமரதாசா அழுத்திக் கூறினார்.

மேலும் ‘முதலாளித்துவ கோட்பாடுகளுக்கு எதிரான இவரிடமிருப்போக்குக் கருத்துக்கள் 1925-இல் ‘நின்குரிய’ வெளிவந்தபோதே காணக்கூடியதாக இருக்கிறது’ என்று அந்த மகத்தாலே எழுத்தாளரின் இலக்கிய - சமூகப் பார்வையைக் கோடிட்டுக் காட்டியதன் மூலம் தனது உள்ளக்கிடக்கையையும் வெளியிட்டார்.

அதே நேரத்தில் ‘கலைத்துவம், இலக்கியச் சிறப்புள்ளதான்’ என்ற சொற்பிரயோகத்தின் மூலம் இலக்கியத்தின், இலக்கிய ஊடகங்களின் கலைத்துவப்பே பெறுமானத்திற்கும், இலக்கியப் பெறுமானத்திற்கும் பெருமுக்கியத்துவமளிக்கும் அவரது இலக்கிய தரிசனம் தெரிகிறது.

அமரதாசா என்ற இலக்கியப் பாலம் இடையில் சாய்ந்து விட்டது. அந்த மகத்தான் பாலத்தைத் தூக்கி நிறுத்தி இலக்கியப் பயணத்தை, பரஸ்பரப் பரிவர்த்தனையைத் தொடர்வடே அவரது நிலைவக்காய் ஆரோக்கியமான அஞ்சலி.

சேது அணைக்கு

மன் சுமந்த சிறு அணில்

— புதுவை இரக்கினதுரை

இந்த வருடத்தை
 ‘இறப்பு வருடமென’
 இங்கே அமைப்பேதும் ஏற்படுத்திக் கொண்டதுவோ?
 மாதம் ஒரு நண்பன்
 மக்களுக்கே உரியவர்கள்
 சாதல் இவ்வருடச் சாதகமோ?
 தெற்கிறந்த
 நண்பன் ஒருவன் நமைவிட்டுப் போய்விட்டான்.
 கண்ணூற் தரிசித்துக் கதைக்காத
 தெள்ளிலங்கை
 நண்பன் ஒருவன் நமை விட்டுப் போய் விட்டான்.
 சரமகவி அல்ல. ... இது
 சாவிழுங்கி விட்ட நண்பன்
 ‘அமர்’கவி
 நெஞ்சை அதிரவைத்த செய்தியதால்... ...
 கட்டுடைத்த பாடல்...
 கல்கிகையில் வாழ்ந்து கொண்டு
 மட்டுநகர்,
 யாழ்ப்பாணம்,
 மன்னர் . என
 நெஞ்சைத்
 தொட்டுப் பழகிச் சொந்தங் கொண்டாடியவன்,
 விட்டுப் பிரிந்ததினால்...
 வேதைக் குள்ளானவனின்
 கண்ணீர் வரிகளன்றிக்,
 கல்வெட்டுப் பாடலல்ல...
 மன்னே மன்னின்றி, மரணித்த பினங்களென
 நானும் சடலங்கள் நடைபாதை எங்கணுமே
 வீழும் நிலத்தினிலே...
 வேதையே வாழ்வாகிப்
 போகும் எமக்கு,
 இறப்பு
 புதிதான செய்தியல்ல...
 கே. ஜி. அமரதாசா!
 என்கவிதை இரண்டை

எடுத்து மொழிபெயர்த்து
 அந்நியர்க்கு என்னை
 அறிமுகங்கள் செய்தவனே
 என்றஞ்சு நானெழுதி
 இட்ட,
 கடிதமதைப்
 பார்த்துவிட்டுப் பின்னர் பதிலெழுதும் போதினிலே,
 'அன்பான் புதுவை
 அந்நியரா நாமுமக்கு'
 என்றெழுதி;
 எந்தன் இதயத்தை தொட்டவனே!
 எம்மை இணைத்திருந்த பாதைகள் தகர்ந்தன.
 இனங்களை இணைத்திருந்த பாலங்கள் உடைந்தன.
 ஆனாலும் உந்தன் அருமபணி தொடர்ந்தது.
 இது,
 ஜம்பத்தாறு அல்ல..... என்பத்தாறு.
 சுரப்பெரிய குளத்துக்கு
 இப்பாலும் அப்பாலும்
 தொடர்பே அற்றுவிடும் குழவிலே...
 அந்நியரா நாமுமக்கு? அப்படியா நினைக்கின்றீர?
 என்றெழுதி எங்கள் இதயத்தைத் அசைத்தவனே!
 சென்று வருக,
 திரும்பி வரா விட்டாலும்
 நன்றியென்ற ஒருணர்வை நாம்சமந்து நிற்கின்றோம்.
 'மல்லிகை'யில்
 இங்கே மலர்ந்தவற்றை
 நீ நுகர்ந்து,
 நல்லதெனில் மொழிபெயர்த்து
 நாடறியச் செய்வதிலே...
 வல்லவனே!
 கொழும்புக்கு வருகின்ற
 நன்பர்களுக்காக
 உண்விட்டு
 நாற்காலி காத்திருக்கும்
 என்பார்கள்,
 எனக்கிந்த இனிமை தெரியாது.
 பின்னாலில் நண்பர்கள் பேச்சுரைக்கக் கேட்டதன்றி
 கண்ணுலே கூடக் காணுத
 உண்ணுடலை
 மண்முடிப் போச்சே, மனங்கலங்கித் துடிக்கிறது.
 சேது அணைக்கு
 சிறு அணிலும் மன்சமந்த
 மாதிரியாய் நீயும் மன்சமந்தாய்.
 இணைப்புப் பாலங்கள் இற்று விழும் வேலையிலும்,
 அணையுடைந்து போகாமல்
 அரவணைத்தாய்,
 சென்று வருக,
 வணக்கம் சகோதரா!

விடியலை

— சோமகாந்தன்

நல்லூர்க் கோவில் அசையா
 மணியின் ஒலி அதிகாலை இருளைக்
 கிழித்துக்கொண்டு காற்றுடன்
 கலந்து வந்து நாலு கட்டைக்கு
 அப்பாவிருக்கும் அந்தக் கிராமத்
 துக்கும் கேட்டது.

நேற்றைய தினம் வைத்தில்
 வர ஜையர் நெடுநேரம் வேலை
 செய்யவேண்டியிருந்ததால் நன்கு
 களோப்புற்று ஆழ்ந்து உறங்கி
 விட்டார். மணிச்சத்தும் கேட்ட
 தும் துள்ளி எழுந்து கிணற்ற
 டியை நோக்கிச் சென்றார். விடிப்
 பெள்ளியின் மினுக்கு ஒளியில்,
 நிதானமாகத் தடம் பதித்து வழி
 யில் கிடந்த தண்ணீரைப் பம்பி
 இலம் வடமாகக் கிடந்த ஹோஸ்
 பைப்பிலும் தடுக்கி விடாமல்
 கிணற்றன்டை சென்ற ஜையர்,
 அவசரம் அவசரமாகத் தந்தகூத்து
 செய்து, முகத்தைக் கழுவி,
 கிணற்று மாடத்திலிருந்த திரு
 நீற்றைத் தொட்டு, சிவசிவ
 எனச் சொல்லி நெற்றியில் தரித்
 துக்கொண்டார்.

கொட்டிலில் கட்டியிருந்த
 எருதுகளிரண்டும் அவரைக் கண்டதும், தண்ணீருக்கு இரைந்தன.
 நெற்றிரவே ஊறவிடடிருந்த
 பின்னைக்கு வாளியை எடுத்து
 உருத்திக் கலக்கியபோது, பின்
 விருந்தையில் நெற்றுப் பறித்துப்
 பறப்பியிருந்த வெங்காயக் குவிய
 வின் தார்களின் மணம் அவரின்
 மூக்கை முகர்ந்தது. அந்த மணம்
 ஜயருக்கு மகிழ்ச்சியாக இருந்தது.
 பின்னைக்கைப் பிசைந்து
 கலப்பதில் அவருக்குக் கஷ்டம்
 இருக்கவில்லை. சுவாமிக்குப் புஷ்டம்
 பம் போட்ட காலத்தில் மெது
 மையாக இருந்த கைகள், இப்போது
 மரத்து தசை நார்கள் இறுகி,
 உடம்புகூட தொள் தொள் சதைகளைற்று
 கட்டுமல்ல தான்தாக ஆகிவிட்டதுபோன்ற
 உணரவு.

எருதுகளுக்கு முன்னால் வாளி
 களை வைத்துவிட்டு, சாணங்க
 கீளக் கூட்டி இடத்தைத் துப்புர
 வாக்கியபின், காலைக்கடன்களை
 முடித்த ஜையர், துலாக்கயிற்றை
 அநாயாசமாக இழுத்து இழுத்து
 ஜில்லெஸ்ற் நீரைத் தலையிலே
 ஊற்றிக் கொண்டார். பூஞ்செடி
 களுக்கு நிரப்பிப்பாய் வேண்டு
 மென்பால் நீண்டநேரம் குளிப்
 பது அவார் மழக்கம். தண்ணீர் ப்
 'பம்ப்' வாங்குவதற்குமுன் தமது
 தோட்டச் செய்கைக்காச, வென்
 காயம், மிளகாய், பீட்றூர்,
 புகையிலைப் பயிர்களுக்கு, நாள்
 முழுவதும் துலாக்கொடி பிடித்
 துப் பழக்கப்பட்டவராகி விட்டார்
 வைத்தில்வர ஜையர். அவரது
 மக்கள் துலாகூட ஓடி மிதிப்
 பார்கள். ஆரம்பத்தில் கஷ்டமுகூட சிரமமாக இருந்த

போதிலும் காலப்போக்கில் அவர் கணக்கு இவையெல்லாம் பழக்க மாகி விட்டன. குடியிருக்கும் காணியைத்தவிர, சொந்த நிலம் இல்லாவிட்டாலும், அவர் கை தேர்ந்த ஒரு குத்தகை விவசாயியாகிவிட்டார்.

ஈரத்தைத் துவட்டிக்கொண்ட
பின், கிணற்றறிக் கொடியில்
முதல் நாள் உலர்த்திப் போட்
டிருந்த வேட்டியை ஆசாரமாக
உடுத்திக்கொண்டு பூக்குடையை
எடுத்து பூமரங்களைச் சுற்றி வரு
கிறபோது லலிதா சகஸ்ர
நாமத்தை அவர் உச்சிரிக்கத்
தொடங்கி விட்டார்.

2

பார்வதி அம்மாள் பாவுமி
ஆஸ்தமாக்காரி; அதிகாலைக் குளிர்
ஒத்துவராது. ஜயரின் பூஜை.
புனஸ்காரங்கள் முடிந்தவுடன்
கோப்பி வைத்துக் கொடுப்பதற்
காக, தான் குளிப்பதற்கு அவ
சரம் அவசரமாக வெந்நீர் வைப்
பதற்கு அடுப்பை மூட்டிக்
கொண்டிருந்தாள்.

பறவை இனங்கள் கதிரவனின் வருகையை எதிர்பார்த்து குதூகல கீதமிசைத்தன. செவ்வந்தி, இருவாட்டி, நந்தியா வர்த்தை, மல்லிகை மலர்கள் மொட்டவிழிந்து குப்பென நறு மணம் பறப்பின. அயற்கிராம ஆலயங்களில் ஆரவார மணி யோசை ஒலித்தது. அனால் அந்தக் கிராமத்தின் விநாயகப் பெரு மானின் உஷ்ட காலப் பூஜை மட்டும் விடிந்து எல்லோரும் வேலைக்குப் போய்விட்ட பிறகு, வெளியூரிலிருந்து வேர்த்து விறைக்க சைக்கிளில் ஒடிவரும் வேறு ஒரு ஜயர் உஷ்ட காலத் தையும். உச்சிக்காலத்தையும் சேர்த்து முடித்துவிட்டுப் போகிற அவசர பூஜையாக மாறிவிட்டது!

வைத்திஸ்வர ஜயரின் பூத் கூடை நிறைக்கு விட்டது. இனி தமது சுவாமி அறைக்குள் அவர் தகப்பனாருக்குப் பின் தமது பதி ணெந்தாவது வயலில் கற்பூரத் தட்டுக் கையிலேந்தி காலந் தவ

புகுந்தால் மூக்காலமும் திரு
மேனி தீண்டி முழு மனதோடு
தாம் ஆராதித்த அந்த விநாய
கப்பெருமானை ஏகாந்திர சிந்தை
யோடு மானிசுகமாக வழிபட்டு
சகல்ஸர் நாமங்களையும் சொல்லி
அர்ச்சித்து தீபாராதனை செய்த
பின்னர் தான் வெளியே வந்து
வேறு வேலைகளைக் கவனிப்பார்.
அந்தக் கோவிலின் படியை அவர்
விட்டிறந்கி பத்து ஆண்டுகளா
கப்போகின்றன. ஆனாலும் அவ
ரின் வைராக்கியம் இன்னும்
மாருமல் அப்படியே இருக்கிறது.

ஓமல் கண்ணுங் கருத்துமாகவிநாயகப் பெருமாண் ஆதிரித்துவந்தவர். தாழுண்டு, பின்னையாருக்குச் செய்யவேண்டிய தொண்டுகளுண்டு என்ற நோக்கத்தோடு இருந்த வைத்தில்வர ஜியருக்கு வெளி யூர் களிலிருந்து வந்து கொண்டிருந்த செய்திகள் சஞ்சு சலத்தையும் துக்கத்தையும் ஏற்படுத்தின.

‘மாவையில் ஆலயப் பிரவேச
முயற்சி — கோவிற் கதவடைப்பு’

பன்றித்தலைச்சியில் குண்டு
வீச்சு—அடிதடி.

‘பாவாவோடையில் தேர்
எரிப்பு — கோவ்டிச் சண்டை’

பரபரப்பாக ஊரவர்கள் இதைக் கடைத்தபோது ஜயருக்குப் பயமாகவும், சலிப்பாகவும் இருந்தது. இருபத்தெந்து வருஷ அரசுச்சகர் அனுபவத்தில் இப்படி அவர் மனம் பேதலித்ததே யில்லை. சாந்தி அளிக்க வேண்டிய ஆண்டவன் சந்திதி ரண்களமாக மாறி சமுதாய அமைதியைக் கெடுப்பதற்குக் காரணமாக இருக்கவேண்டுமா என் அவர் மனம் அலுத்துக்கொண்டது. அண்ணயும் அருளோயும் பெற வேண்டிய இடத்தில் இப்படி அடக்குமுறையும் பலாக்காரமும் ஏன் என்று அவர் மனம் காரணம் புரியாமல் அங்கலாய்த்தது.

‘மேஹாற்சவத்துக்கு இன் னும் மூன்று மாசங்கள் கூட இல்லை. விக்ஞேஸ்வரா விக்கினை மெதுவுமில்லாமல் நிறைவேற நீதான் அருளவேண்டும்’ முழுப் பாரத்தையும் கடவுள்மீது ஜயர் சமத்திவிட்டு ஆறுதலைடைந்து விட்டார். அவரின் வேண்டுதல் நிறைவேற முன்னரே நிலைமை ஒசை திரும்பிவிட்டது. ‘ஆயத் தைத் திறந்துவிடு’ என்ற வெளி பூர்க் கோஷம் அங்கேயும் எகி

ரொலித்தது. அதற்காகப் பிரச்சாரக் கூட்டம், பொறி பறக்கும் பேச்சுகள்.

பிரச்சனை ஏற்படுத்தக் கூடிய
விஸ்வருபத்தை ஐயர் கற்பனை
செய்து பார்க்கவே உள்ளமும்
உடலும் ஒரு சேரப் பதறின்.
அவருக்குத் தெரிந்தளவில் வேதா
கம, சாஸ்திர புராணங்களெது
வும் ஆசார சிலராக ஆலயத்துள்
வந்து கும்பிடுவதை எதிர்க்க
வில்லை. வழிமையாக இருந்த
யழிமை கால தேசவர்த்தமானங்
களையொட்டி மீறப்படுவது குற்
றமுமல்ல என்று மனச்சாட்சி
அவருக்கு இடித்துச் சொன்னது.

வெள்ளிக்கிழமை தோறும்
கவாமி தரிசனத்துக்கு வரும்
ஊரவர்கள் எல்லோரையும் அவ
ருக்கு மனப்பாடம். கோபுர
வாசலுக்கு வெளியே ஆசார சில
ராக, பக்தி சிரத்தையோடு வழிப
யும் சிலம்பன், சீனியன் வெள்ளை,
கந்தன், செல்லாச்சி, சிதை.....
வெள்ளை வேட்டியும் திருநீற்றுப்
பூச்சுக்காமாக உள்ளே நிற்பவர்களில்
சிலரின் வாயில் காமப்பாய நெடி,
கண் க ஸி ல் காமப்பார்வை,
கவாமி தரிசனக்குப் பதிலாக
பருவப் பெண்களின் அங்கங்களை
மேயும் துடிப்பு, கண்சிமிட்டல்,
.....

ஜெயரின் மனச்சாட்சி விழித் துக்கொண்டுவிட்டது. கோவில் முதலாளி யிடம் நியாயத்தை எடுத்துக்கூறி - நீதியின் பக்கம் தாம் நிற்கவேண்டும் எனத் திட்ட வட்டமாகந் தீர்மானி த்துக் கொண்டார்.

三

ஜியர் வீட்டு முற்றத்து
 மூல்லைப் பந்தவில் பரவிக் கிடந்த
 மொட்டுக்களைப் பறித்து வந்து
 மாலைப் பூசைக்கு பிள்ளையாருக்கு
 அலங்காரம் செய்ய அவர் அவற்
 றைத் தொடுத்துக்கொண்டிருந்த

வேளையில், முதலாளி வீட்டுப் பையன் வந்து அவசரமாக அவரை முதலாளி சந்திக்க வரட்டு மொம் எனச் செய்தி சொல்லி விட்டுச் சென்றுன். ஜயர் வீட்டிலிருந்து அவர் வீடு ஒரு கூப்பிடு அராமதான், மாலையைக் கட்டி முடித்துப் பூக்குடையுள் வைத்து தண்ணீர் தெளித்து விட்டு, சால்வையை உதற்றி தோளில் போட்ட வண்ணம் ஜயர் எழுந்து போனார்.

முதலாளி வீட்டில் அவர் மட்டும் தனியாக இருந்தார். இப்போது கொஞ்ச நாட்களாக இரட்டைப் பிறவியாக ஒட்டிக் கொண்டு திரியும் சின்னத்தமிழ் வாத்தியாரை அங்கு கான வில்லை. வாத்தியார் அந்தக் கிராம மகா வித்தியாலயத்தின் அதிபர், கிராம முனினேற்றங்களுக்கு முக்கிய புள்ளி, அதனால் ஊருக்குள் அவருக்கு நல்ல செல்வாக்கு, எத்தனையோரையும் எளியவர்களுக்குத் தர்மப்பணம், உணவு முத்திரை பெறுவதற்காக உதவி அரசாங்க அதிபர் கந்தோர், கச்சேரி முதலியவற்றிற்குக் கூட்டிக் கொட்டு வந்து உதவிபுரிபவர். பரம்பரைச் செல்வமும், நாட்டான்மையும் மிக்க வல்லி புரத்தாரும் செல்வாக்கு மிக்க சின்னத் தமிழ் வாத்தியாரும் இரண்டற்க கலந்து பெரிய சக்தியாக விளங்கினார்.

கால்களிரண்டையும் நீட்டிச் சாய்வு நாற்காலியில் சாய்ந்தி ருந்து முதலாளி, ஜயரைக் கண்டதும், கதிரைச் சட்டத்திலிருந்து கால்களை இறக்கி, நியிரந்து உட்கார்ந்தார்.

'வாருங்கோ குருக்கள், உட்காருங்கோ, ஒரு முக்கிய முடிவைச் செய்திருக்கிறம் அதைச் சொல்லத்தான் உங்களைக் கூப்பிட்டனன்.'

எதிரேயிருந்த நாற்காலியில் உட்கார்ந்த ஜயர், எசமானின் வாயிலிருந்து வருவதைக் கேட்க ஆவலாயிருந்தார்.

'உலகம் மாறிக்கொண்டுவருகிறது. எங்கள் ஊரும் மாற்றம் அடைய வேண்டும். உங்களுக்குப் பிடிக்குமோ பிடிக்காதோ தெரியாது. கொடியேற்றத்தன்று எங்கள் கோவிலை எல்லாருக்கும் திறந்து விடத் தீர்மானித்திருக்கிறன்' — வெட்டு ஒன்று துண்டு இரண்டாக வல்லிபுரம் சொல்லி விட்டார்.

வியப்பு யேலீட்டால் ஜயர் ஒருக்கணம் தளம்பிப்போய் விட்டார்.

'அப்பனே விக்கினேஸ்வரா' ஜயரின் குரவில் ஆனந்தம் மேலிட்டது.

4

கொயிற் கொடியேற்றத் தன்று ஆலயக் கதவு அகலத் திறந்து வைக்கப்பட்டது. தடிக்க சாதியுணர்வுள்ள சிலரைத்தவிர வழைபோல அந்த ஊரே திரண்டு வந்திருந்தது. சிலம்பன், ஆழ்வான் முதலிய மதிய வய சைத் தாண்டியவர்கள் வெளி மண்டபத்தில் நின்றே வழிபட்டனர். பழக்க தோஷத்தை மீற முடியாத மனக்கங்கள். அவர்கள் சேர்ந்த இலைஞர்கள் உட்பிரகாரம் முழுவதையும் சுற்றிக் கூறி வந்தனர். தாம் காணக் கூடாதென இவ்வளவு காலமும் முடிப் பொத்தி வைக்கப்பட்ட பொருள் என்ன இருக்கிறது என துருவித் துருவிப் பார்த்துக் கூறினதுப் போய்விட்டார்கள். உயர் சாதிக்காரர் எனக் கூறப் படுவார்களிற் சிலர் சுவாமி கும்பிட்டதும் உடனே போய் விட்டார்கள். வேறு சிலர் கூச்சப் பட்டுக் கொண்டு நின்றனர்.

ஜிந்து, ஆரூம் திருவிழாவில் நிலைமை திருந்திவிட்டது. உள்ளே வரக் கூச்சிக்கொண்டிருந்த ஆள் வான், சிலம்பன் எல்லோரும் உள்வீதிக்கு வந்து தரிசித்தனர்.

உற்சவ காலம் அத்தனை நானும் வல்லிபுர முதலாளியும், சின்னத்தமிழி வாத்தியாரும் அங்கேயே தவமிருந்தனர். சின்னத் தமிழி வாத்தியார் தமது வாய்ச் சாதுரயம் முழுவதையும் காட்டி, காந்தி நூற்றுண்டில் சமத்துவம் நிலவேண்டும் என்றும், தாழ்த் தப்பட்ட மக்களிடம் முதலாளி யாருக்கு பெரிய அனுதாபம் உண்டென்றும், முதலாளியாரின் முற்போக்கு எண்ணங்களை எடுத்துச் சொல்லியபடி இருந்தார்.

உற்சவங்கள் விக்கினேஸ்வரா' நடந்தது. துவஜாவரோகணமும் முடிவடைந்ததைக் கண்ட வைத் தீஸ்வர ஜயர் மகிழ்ச்சியும் ஆறுதலும் அடைந்தார்.

5

திருவிழா முடிந்து 15 நாட்கள் கூட இருக்காது. காலைப் பூஜை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறபோது, நாலு, ஜிந்து கார்களில் ஆட்கள் வந்திறங்கினார்கள். கோவில் முதலாளியும், சின்னத்தமிழி வாத்தியாரும் கூட வந்திருந்தனர். ஒரு தாம்பாளம் நிறைய வெற்றிலை, பாக்கு, பழம் குடம், சாம்பிராணி, பூ முதலிய வற்றை முதலாளியின் எடுப்பிடு ஏந்தி வந்தான். பத்து ரூபாத்தாளை எடுத்து வைத்து, அர்ச்சனைத் தட்டை வெகு பவ்வியமாக முதலாளி நீட்டினார். அர்ச்சனை நடைபெறும் போது ஒவ்வொரு விக்கிரகத்தின் வாசலிலும் முதலாளி ஆலயக் கதவை அணைவர்களும் திறந்து விட்டனதை அடிக்கடி நினைவுபடுத்தினார்.

வைத்தீஸ்வர ஜயர் வாக்கீடுப்புத் தினத்தன்று, மனச்சாட்சிக்கு வஞ்சகமில்லாமல்

போது, பணிந்து வணங்கி இருக்கங்களாலும் வாங்கினார்.

'முதலாளி எல்லெஷன் கேக்கி ரூர், காச கட்டக் கச்சேரிக்குப் போறம்' - விபூதியைத் தொட்டு நெற்றியில் பூசிக்கெடான் நடு சின்னத்தமிழி வாத்தியார் ஜயருக்குச் சொன்னார்.

'விக்கினேஸ்வரா'! ஜயரின் உள்ளம் மனமுருகி வேண்டிக் கொண்டது.

6

அத்தேர்தற் தொகுதியின் பிரதிநிதியைத் தீர்மானிக்கும் வாக்குகள் இக்கிராமத்துக்கே இருந்ததால், ஒவ்வொரு தடவைத் தேர்தலிலும் வேட்பாளர்கள் இக்கிராமத்தில் கண் வைப்பது வழக்கம். இம்முறை மும்முனைப் போட்டி. கொழும்பில் குடியேறிவிட்ட பிரக்கிராசி, அடுத்தஊர் கிராமச்சங்கத் தலைவர், பின்னையார் கோவில் முதலாளி மூவரும் தேர்தலில் குதித்து விட்டனர். பிரசார முழுக்கங்களும், வெட்ஸ்டிக்கர் சத்தமும், ஜீப்புகளின் இரைச்சலும் அந்தத் தொகுதியைக் களேபரபடுத்தின.

கிராமத்தின் வடக்குப் பகுதி யார் எல்லாரும் வல்லிபுர முதலாளியின் இன்ததவர்கள். அவர்களின் வாக்கு அவருக்கு நிச்சயம். தென்பகுதியிலுள்ள கொட்டில்கள், குடிசைகள் எல்லாம் ஏறி, அங்கு உட்சார்ந்து தன்சமத்துவம் சாமர்த்தியத்தை வல்லியுரம் நிருபித்து வந்தார். பிரசார பீரங்கியான் சின்னத்தமிழி வாத்தியார் முதலாளி ஆலயக் கதவை அணைவர்களுக்கும் திறந்து விட்டனதை அடிக்கடி நினைவுபடுத்தினார்.

தமது வாக்கை முதலாளிக்குத் தான் போட்டிருந்தார். ஆனாலும் வல்லிபுர முதலாளி அத்தேர்த வில் மண்கவவி விட்டார்.

7

தேர்தல் நடந்து ஒரு கிழமை கூட ஆகியிருக்காது.

உச்சிக்காலப் பூஸ்சய முடித்துக்கொண்டு ஜீயர் கோபுர வாசல் கதவுகளை இமுத்துச் சாத்தி, இடுப்பில் சொருகியிருந்த திறப்புக் கோர்வையை எடுத்து கதவின் துவாரத்தில் போட்டுப் பூட்டுகிறபொழுது... திடீரென வந்து, காரை நிறுத்திவிட்டு முதலாளி இறங்கினார்.

'ஜீயா! நாளைக்குப் பிராயச் சித்த அபிஷேகம் செய்யவேணும். ஆயத்தப்பட்டதுங்கோ' முதலாளியின் திடீர் விஜயமும், திடீர் அறிவிப்பும் ஜயருக்கு திகைப்பை யூட்டியது.

'ஏன் எச்மான்... கோயிலில்' என்ன அநாச்சாரம் நடந்து விட்டது'? ஜயருக்கு காரணம் விளங்கவில்லை.

'எழிய சாதியள் எவ்வும் இனி என்றை கோயிலுக்கை வரக் கூடாது... என்னை ஏமாத்திப் போட்டான்கள், எனக்கு வோட்டுப் போடுவான்களெண்டு கோயி ஸீத் திரந்து விட்டன், எல்லாரும் பேய்ப்பட்டம் கட்டிப்போட்டான்கள் எழியவன்கள். எனக்கு வோட்டுப் போடாதவன்களுக்கு என்றை கோயில்லை என்னவேலை? நாளைக்குத் தொடக்கம் இந்தத் தாழ்ந்த சாதியள் கோயிலுக்கை போகக்கூடாது. கொலை விழுந் தாலும் விடமாட்டன்' — மூச்சு இரைக்க முதலாளி வார்த்தை களைக் கக்கினார்.

'விக்கினேஸ்வரா'! — சாதி ய கதவுகளை நோக்கி, கரங்களைக் கூப்பி, ஜீயர் கும்பிட்டார்.

முதலாளி சொல்வது எதுவும் காதில் விழாததுபோல வெய்யிலைக் கிழித்துக்கொண்டு, விடுவிடென ஜீயர் வெளியே போய்க் கொண்டிருந்தார்.

கோபுர வாசற் கதவில் திறப்புக்கோர்வை அப்படியே தொங்கிக்கொண்டிருந்தது.

8

'காப்பி வைத்ததைக்கூட எடுத்துக் குடிக்காமல். காலங் காத்தாலே யோசனைலே மூழ்கிட்டியள், இன்றைக்கு வயல் விதைப் பிருக்கெல்லோ.' — பார்வதி அம்மாளின் குரல் அவரின் சிந்தனையைத் துண்டித்து விட்டது.

ஆறிப்போன கோப்பித் தம் எனரை அப்படியே எடுத்து மட்டம் வென வாயில் ஊற்றிக் கொண்டார்.

தபாற்காரனும் வந்து வாச வில் மணி அடித்தான்.

கடிதத்தை வாங்கிப் புரட்டிப் பார்த்தார். மூத்த மகள் சுவதியில் கனரக வாகன ஒட்டியாக இருப்பவன் அனுப்பியிருந்தான். பார்வதி அம்மாளிடம் அதைக் கொடுத்துவிட்டு, கோடிப் பக்கம் சென்றவர் —

வலத் தோளில் கலப்பையும், கையில் ஓரினை ஏருதுகளுமாக வெளியே கிளம்பி விட்டார். இடத்தோளில் வெள்ளை வெளேர் இடத்தோளில் வெள்ளை வெளேர் இன்ற திரளான பூனூலும், நெற நியில் விபூதிப் பூச்சம் சந்தன திலகமும் காலைச் சூரியனின் திளக்குதிர்களில் மின்னிக்கொண்டிருந்தன!

பிள்ளையார் கோவில் உஷை கால மணி இன்னும் ஒவிக்க வில்லை!

அவைம்

த. கலாமணி

பெட்டியின் அருகில் ஏற்ற வைத்திருந்த மெழுகுதிரியின் ஒவிச்சட்டர், இருளை விரட்டப் பசீரதப் பிரயத்தனம் செய்து கொண்டிருந்தது. காற்று வீசும் வேளைகளில் அதன் போக்குகளுக்கெல்லாம் வளைந்துகொடுத்து அங்கு முன்னாலேயே நிகழ்ந்து முடிந்துவிட்ட அந்தச் சௌக நிகழ்வு எல்லோரின் நெஞ்சையுமே ஓர் உலுக்கு உலுக்கிவிட்டிருந்தது. இன்னும் அந்தச் சம்பவம் எல்லோருடைய கணக்கிலும் நிமுலாடுகிறது.

சூடம் முழுவதும் சிறியோர் பெரியோர் என்ற வேறுபாடின்றி ஆண்களாலும் பெண்களாலும் நிறைந்திருக்கிறது. எல்லோர் முகங்களும் ஒருவித சோகத்தில் களை இழந்திருந்தன. 'கடைசியில் இப்படியாகி விட்டதே' என்ற எல்லோருமே வருந்தினர்,

சூடத்திற்கு முன்னாலே இடம் போட்டிக்கோவெளியில் அமர்ந்து ஒரு சிலர் கதை அளந்துகொண்டிருக்கின்றனர். எங்கள் மணில் இந்த நாட்களில் இடம் பெறும் அவலங்களும் அரசியலும் அவர்களின் பேச்சுகளில் அடிப்படுக்கொண்டிருக்கின்றன. நேரம் செல்லச் செல்ல உள்ளேயிருந்த சிலரும் புழுக்கம் தாளாமல் வெளியே வந்து அவ்விலாதங்களிலும் கலந்து கொள்கின்றனர்.

ஆண்கள் என்னதான் கதைத் துக்கொண்டிருந்தாலும் பெண்களிற் பலர் வழமையான சம்பா ஐண்ணையே மறந்திருந்தனர். சற்று முன்னர்தான் நடந்து முடிந்துவிட்ட அந்த அவலக் காட்சியின் தாக்கத்திலிருந்து விடுபட மாட்டாதவராய் அந்த மின்புகளேயே மூழ்கி.....

'உம் உம்.. உம் உடும்... உம் உடும்...'.

திடீரென்று முழங்கிய பீரங்கி வேட்டுகளினால் 'போடடிக்கோ' வெளியிலமர்ந்திருந்த யாவரும் ஒருமை அதிர்ந்தனர்.

எல்லாம் ஒரு கணத்துக்குத் தான். பீரங்கி, தொடர்ந்து முழங்கிய கண்டு வெடித்துத்

களைக் குறித்து ‘இன்டைக்கு வேட்டைத் திருவிழா’ என்று ஒருவர் கூறவும், சுற்றி இருந்த வர்கள் ஆரவாரித்து ‘ஓம், ஓம் என்று அதனை ஆமோதிக்கவும் செய்தனர்.

‘சரியான தூரத்திலே கேடு... மயிலிட்டி அல்லது காங்கேந்துறைப் பக்கமாத்தான் இருக்க வேணும் நீ என்ன சொல் என்டு ஒரே எடுபிடியாம்...’

சுக்கொண்டாதல் இருக்கிறம், இல்லாட்டில் இருக்கேலுமே..’

‘இந்த முறை கரணவாயிலை திருவிழாவும் செய்யப்போருங்களாம். சிகரம், மேளதாளம் என்டு ஒரே எடுபிடியாம்...’

‘திருவிழாச் செய்யப்போயி மாமோ.. பெடியன் அங்கை செத் துக்கொண்டிருக்கிறுங்கள், அவையளுக்குத்தான் நல்ல திருவிழாவும் எடுபிடியும்..’

‘ஏன் பெடியனுக்கும் அவங்கள் குடுத்தவங்கள் தானுமே, அள்ளிக் குடுக்கிற பிள்ளையாருக்கும் செலவழிச்சாத்தானென்னே..’

கூடத்திலிருந்த சிறு பிள்ளைகள் கூறுவதைக் கேட்பதில் முதியோருக்கும் பெரும் ஆர்வம். அவர்களிடம் ‘எல்லாவற்றையும்’ கேட்டு அறிந்துவிடலாம் என்ற நம்பிக்கை. தாம் கேட்டறிந்த செய்திகளின் உண்மையில் அக்கறை கொள்ளாது அப்படியே உள்வாங்கி, ‘இப்படியாம்’ என்று மெருகூட்டி அவற்றை ஊர் முழுதும் பரப்பி விடுவதும்கூட முதியவர்களின் பொழுது போக்காகி விட்டது.

‘ஓம், முதல்லை கிட்டவெடிச்சு மாதிரித்தான் இருந்துது. இப்பொட்டி தூரத்திலே கேக்கிறத்தாலே, ‘கன் போட்டி லை’யிருந்துதான் அடிச்சுக்கொண்டு போருங்கள் போலை கிடக்கு...’

எவ்வாறெல்லாம் நிலைமை மாறிவிட்டது! இளையோர் முதியோர் என்ற வேறுபாடின்றி சம்பாஷிணைகளும், விவாதங்களும் மூன்னர் என்றால் இப்படியா? ‘வயசுக்கு முத்தாக்கள் கதைக் கேக்கை குறுக்கை என்னடாப்சேசு’ என்று அதட்டிவிட மாட்டார்களா, என்ன?

‘பெடியன் கெட்டிக்காறங்கள்... ‘அவங்களை’ப் பெடியன் வெளிக்கிட விடாததாலே தான் நாங்கள் இப்படிக் கதைச்

‘டப் டும்.... டப் டும.....’

இதுவரை ஒவித்த சத்தத்தி

விருந்து வீத்தியாசமாக குண்டுகள் முழங்க, கூடத்தின் உள்ளே

இருந்த பெண்களிலும் சிலர் பரபரக்கின்றனர்.

‘நல்லா ஷல் அடிக்கிறங்கள் எங்கை - எங்கை போய் விழுதோ..’

பக்கத்து வீட்டு அன்னம்மாக் கிழவி தனது வீட்டில் படலையைத் திறந்து வெளியே வந்து இரண்டேயே துழாவியவாறு ‘பேரன் வருகிறோ’ என்று பார்த்தாள். தெருவோரத்தில் நெடிதயர்ந்து நின்ற பண்மரங்கள் பூதாகரமாகத் தோன்றிப் பயங்காட்டின. கிழவியின் நெஞ்சத்தின் ஒரு மூலையில் திடீரென்று ஒர் ஒவிப்பு...

‘உன்றை பேரன் கடக் கரைக் குக் காவலுக்குப் போறவனும், உணக்குத் தெரியாதே ஆச்சி?’

அன்னம்மாக் கிழவிக்கு என்ன தெரியும்?

‘ஹரவரின் பேச்சு உண்மையாக இருக்குமோ...?’

கொஞ்ச நாட்களாகவே தாயைத்தின்னிப் பொடியனுதன் பேரன் விட்டத்தையே வெறித்து வெறித்துப் பார்த்தவாய்ப் புனர்ந்து கொண்டிருந்துமை கிழவிக்கு நினைஞ்சும்.

‘ஆச்சி இனி நான் படிக்கப் போகல்லையைன், என்னேடைபடிச்சு பெடியன் விட்டிட்டுப் போட்டாங்கள். அவங்களைக்காண எனக்கு வெக்கமா இருக்கின்றேன்’

....

‘ஆச்சி எனக்குச் சாப்பாடு வேண்டாமலை என்னேடைபடிச்சு பெடியன் சென்றிக்கு நிக்கேக்குளை, இன்டைக்குச் சுட்டுப் போட்டாங்களைனே’

நேரம் செல்லசெல்ல பேரனின் நினைவுகளால் தாக்குண்டு

அன்னம்மாக் கிழவி நொடித்துப் போகிறார்.

கூடத்தில் இருந்தவர்களிடையே திடீரென்று பரபரப்பு, எல்லோரின் கண்களுமே ஆச்சரியத்தால் விரிந்தன. பெட்டிக்குள்மீண்டும் உயிர்ப்பு. உணரவற்று மரத்துப்போயிருந்த கைவிரல்களில் மெல்ல மெல்லத் துடிப்பேற, வெளியே இருந்தவர்களும் பரபரத்து உள்ளே நுழைந்துகொண்டிருக்கின்றனர். எல்லோரின் நெஞ்சங்களும் சந்தோஷத்தால் பூரிக்கின்றன.

உயிர்ப்புற்ற பெட்டியின் திரையில் ‘மிருதங்கச் சக்கரவர்த்தி’ சுப்பையா பிள்ளை முழுங்கிக்கொண்டிருக்கிறார். கடைவாயிலிருந்து ‘இரத்தம்’ ஒழுகிக்கொண்டிருந்த போதிலும் கூடபயப்படும்படியாக எதுவும் நடந்து விடவில்லை.

நல்ல முடிவு எல்லோரும் மகிழ்ச்சி ஆரவாரத்துடன் கூடத்திலிருந்து வெளியேறிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

‘நல்லவேளை.. சங்கராபரணத்திலை வாற சங்கர சாஸ்திரியளிப்போல சிவாஜியும் செத்துப்போவரோ என்டு நான் பயந்து போயிட்டனப்பா...’

– இவையதுப் பெண்ணே ருத்தி மற்றவரிடம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போதே பக்கத்து வீட்டுப் படலையடியில் ‘வான்’ ஒன்று விரைந்து வந்து நிற்கிறது. அவசர அவசரமாகச் சில இளையர்கள் யாரையோ தூக்கிக்கொண்டு இறங்குகிறார்கள்.

திடீரென்று அன்னம்மாக் கிழவியின் அலறல் அந்தப் பிராந்தியம் எங்கும் எதிரொலிக்கிறது.

‘என்றை ஆத்தையீரோ! என்றை பிள்ளையை வந்து பாருங்கோடு...’

மல்லிகை மலர்,
 ‘அட்டைப்பட ஓவியங்கள்’
 அறிமுக விழா

வி, ஜெகதீசன்

13-09-86 அன்று மாலை 4-30 மணிக்கு கொழும்பு மல்லிகை லீக் வாலிப் முன்னினி மண்டபம் மல்லிகை வளர்த்தெடுத்த எழுத்தாளர்களாலும், மல்லிகையின் அபிமானிகளாலும் நிரம்பி வழிந்தது. ஆம்! அன்று மல்லிகை பூத்து 22-வது வருடத்தில் காவடி எடுத்து வைத்திருக்கிறது. ஜீவா ஜீவா... என்று இலக்கிய நெஞ்சங்கால் அண்டுன் அழைக்கப்படும் மல்லிகையின் ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவாதான் விழாவின் நாயகன். ஆசிரியருக்குரிய இலட்சணங்களுடன் மேடையில் அமர்ந்திருக்கிறார்.

கவிஞர் மேமன்கவி தலைமையில் விழா ஆரம்பமாகியது. அவர் தனது தலைமையூரில் — ‘மல்லிகை பற்றி எமது இனைய தலை முறை எழுத்தாளர்கள் தெரிந்துகொள்ள இப்படிப்பட்ட விழாக்கள் உதவியாய் இருக்கும், பழைய எழுத்தாளர்கள் மொளம் சாதிக் கும் இந்த நேரத்தில், மல்லிகையின் வெளியீடான் ‘அட்டைப்பட ஓவியங்கள்’ வெளியிட்டு வைத்தது இளம் இலக்கிய நெஞ்சங்களுக்கு உதவியாய் இருக்கும் என்றார்.

வரவேற்புரை நிகழ்த்திய வகவம் செயலாளர் நாயகம் கவின் கமல் அவர்கள் பேசும்போது - ‘மல்லிகையை கொரவிக்க வேண்டு மென்பது வகவத்தின் நீண்டநாள் நினைவு; ஆசை. நினைவு இன்று நிறைவு பெறுவது எமக்கெல்லாம் மகிழ்ச்சி’ என்றார்.

வீரகேசரியின் ஆசிரியர் பகுதியைச் சேர்ந்த வெ. முருகபூதி அவர்கள் பேசும்போது - கடந்த 22 வருடங்களாக மல்லிகை வியாபார தோக்கமாக இல்லாது இலட்சிய நோக்கத்திற்காகவே வெளி வந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆரம்ப காலம் தொட்டே மல்லிகை பற்றி முரண்பாடான கருத்துக் கொண்டிருந்தவர்கள் கூட காலப் போக்கில் தமது ஆக்கங்களைப் பிரசுரிக்க களம் தேடி மல்லிகையை நாடி ஒடி வந்திருப்பது மல்லிகையின் நிதாமான போக்காகச் சுட்டி நிற்கிறது. அதேசமயம் தேசியப் பிரச்சனைகளுக்கு முக்கியத் துவம் கொடுத்து ஆக்கங்கள் பிரசுரிக்கப்படுவதில்லை’ என்ற குற்றச் சாட்டை மறுதலித்தார்.

எழுத்தாளர் ராஜ ஸ்ரீகாந்தன் உரையாற்றும்போது - ‘மல்லிகை மட்டும் தொடர்ந்து இரண்டு ஆண்டுகளாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறதென்றால் அதற்கு டொமினிக் ஜீவாவின் ஆத்மார்த்தமான உழைப்பும், அவர்கள் இலக்கிய நேசிப்பும், மல்லிகை மீது சிலருக்கிருக்கும் காழ்ப்புணர்வுமே காரணம். சமகாலப் பிரச்சனைகளை மக்கள் முன் படம்பிடித்து மல்லிகை காட்டத் தவறு வடேயில்லை. இன்றைய இலக்கிய வளர்ச்சியை நாளைய உலகம் காண மல்லிகை ஒரு பொக்கிழுமாக இருக்கிறது. எழுத்து என்பது கொடிய விஷாக்கம். இந்த விஷாத்தைக் கையாள்பவர்கள் மிக நிதான்

மாக நடந்துகொள்ள வேண்டும். இந்த வகையில் மல்லிகை தலையை செவ்வையாகச் செய்கிறது என்று கூறி, மல்லிகையில் இடம் பெறும் எழுத்துப் பிழைகளையும் சுட்டிக் காட்டினார்’.

கவிஞர் அல்-ஆஸாமத் அவர்கள் பேசும்போது - ‘எழுதுவதைப் போல் வாழுவேண்டுமென்பர் சிலர்; எழுத்து வேறு வாழுக்கை வேறு முதல் வகையைச் சேர்ந்தவர். இலக்கிய நேரமை ஜீவா அவர்களிடம் அதிகமாய் உண்டென்பதானால் தான் ஜீவாவும் மல்லிகையும் ஒன்று என்று நான் அடிக்கடி கூறுகிறேன். முஸ்லிம்களுக்கு மல்லிகை என்ன செய்தது என்பது அன்றைக் கால விடை! ஏன் இல்லை! மேமன்கவி, திக்கெல்லைக் கமால், மு. பஷீர், சோலைக்கிளி, இப்புலு அஸாமத் போன்ற இன்னும் பல இளம் முஸ்லிம் எழுத்தாளர் பரம்பரையொன்றுக்கு அல்திவாரமிட்ட பெருமை மல்லிகையையே சாரும்’ என்றார்.

எழுத்தாளர் தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்கள் கருத்துரை வழங்கும் போது - ‘தனிமனித்த தாக்குதல்கள் ஒரு ஆரோக்கியமான இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு சாபக்கேடாகவே அமையும். இந்தத் தனி மனிதத் தாக்குதல்களை மல்லிகை செய்வதில்லை. வளர்ந்துவரும் இளம் எழுத்தாளர்களுக்கு அட்டைப்பட ஓவியங்கள் போன்ற புத்தகங்கள் ஒரு அகராதி போல் அமையும். மொத்தத்தில் மல்லிகை எழுத்தாளர்களுக்கு மட்டுமல்ல இலக்கிய ரசனையுள்ள எவருக்கும் ஒரு பொக்கிழுமாகவே அமையும்’ என்றார்.

மல்லிகையின் ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா அவர்கள் பேசும் போது - ‘இலக்கிய நன்பர்களைச் சந்திப்பதை நான் ஒரு வேள்வியாகக் கொண்டவன். எனது புணியோ அல்லது நானே எந்த ஒரு எழுத்தாளன்யோ அவனது படைப்புக்களையோ இருட்டிடப்படுச் செய்ததில்லை. எம்மை இந்த அளவுக்கு உருவாக்கிய பங்கு தேசிய பத்திரிகைகளுக்குண்டு. காந்தியும் எளிமையாய் இருந்தார், பிச்சைக்காரனும் எளிமையாய் இருக்கிறான். அது உச்சமானது. இது கேவலமானது. காந்தியதிகளின் எளிமை மகத்தானது. சிலர் ஏளனம் செய்கின்றனர். ஆனால் அவர்கள் பற்றியெல்லாம் நான் கவலைப்படுவதில்லை. இலக்கிய நெசிப்புள்ளவர்களைத்தான் நான் மதிக்கிறேன். நாங்கள் உயிரைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டு இலக்கியம் வளர்க்கிறோம். இருபத்து இரண்டு வருடங்களாக வெளி வந்துகொண்டிருக்கும் ஒவ்வொரு இதழைம் என் தோள்களில் சமந்து தெருத்தெருவாக விற்கும் தனி மனிதனின் உண்மையான உழைப்புக்குக் கிடைத்த வெற்றி என்றே சொல்லவேன். எனக்குத் தேவையானதெல்லாம் பேரும் புகழும் அல்லவே: இலக்கிய நெஞ்சங்களின் நெசிப்பு. எனது மரணத்தில் இரண்டே இரண்டு இலக்கிய நன்பர்கள் வந்து இரண்டு சொட்டுக் கண்ணீர் விட்டால் போதும் என் ஆத்மா சாந்தி பெறும்’. என்று கோபாவேசமாக உரையாற்றி வருகிறார். அவர் அடிக்கடி கூறுவதுபோல் இந்தச் சமூகத்தின் மீதுள்ள கொதிப்பே அவர் இப்படி உணர்ச்சிவசப்பட்டு வெடிக்கக் காரணம் என்று எனக்குப் படுகிறது!

மேற்படி அறிமுக விழாவை வலம்புரி கவிதா வட்டத்தினர் ஏற்பாடு செய்திருந்தனர். அதற்காக இறுதியில் ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா அவர்கள் நன்றி கூறினார்.

இனம் இலக்கிய நெஞ்சுகளுக்கு ஒரு வார்த்தை நேரிலும் கடித மூலமும் இலக்கியம் சம்பந்தப்பட்ட பல கேள்விகள் கேட்கிறீர்கள் அதை விடுத்து பலரும் அறியத் தக்கதாக — எனக்கும் புதிய அறிவு பெறக் கூடியதாக — கேள்விகளை எழுதி அனுப்புகின்றன. பரஸ்பரம் கலந்துரையாடும் ஒரு இலக்கியக் கலாமாக இப்பகுதியைப் பயன் படுத்துவதால் பல தகவல்களை நாம் பெற முடிகிறோம்.

நோக்காடு

- திரு. கே. ஜி. அமர தாஸ் அமரராணதைப் படித்துத் துக்கித்தவர்களில் நானும் ஒரு வன். அவரது மரணச் சடங்கில் கலந்து கொண்டார்களா?

பதுளை. **அ. தேவநேசன்**

போக்கு வரத்துச் சீர்கேட்டி னால் என்னை அவரது இறுதிச் சடங்குகளில் கலந்துகொண்டேன் இயலவில்லை. ஆனால் இம்முறை கொடும்பு சென்றபொழுது கல்கிசையில் உள்ள அவரது இல்லத்திற்குச் சென்றேன். என்னுடன் மேம்களி. ஜெகதீசன், இப்பு அஸாமத், ஸ்ரீதர் பிச்சையப்பா ஆகியோர் வந்திருந்தனர். அமரதாஸவின் குடும்பத் தினருடன் எமது துயரத்தைப் பகிர்ந்து கொண்டோம். எம்மை அவர்கள் உபசரித்து அனுப்பி வைத்தனர்.

அக்கரபத்தன. **த. மதனன்**

நீண்ட காலத்திற்குப் பின் னர் கொடும்பு சென்றிருந்தேன். அறிமுக விழாவிற்குக் கொர விக்கத் தக்க எழுத்தாளர் பலர் வந்திருந்து சிறப்பித்தனர். எனக்கும் நீண்ட நாட்களாகச் சந்திக்க முடியாத இலக்கிய நண்பர்களைச் சந்தித்து மனந் திறந்து உரையாடியதுதான் மன சிற்குப் பெரிய நிம்மதி.

● மல்லிகை ஆண்டு மலரில் வந்த விளம்பரத்தை வியந்து பாராட்டி, அதில் இடம் பெற்ற பந்திகளை எடுத்துக் கையாண்டு கொரவித்திருந்தது நமது தின

சரிகளின் வார இதழோன்று. இதைக் கண்டு நான் பிரயித்துப் போய்விட்டேன். வரலாற்றில் இந்த நிகழ்ச்சி மல்லிகை மலர் ஓன்றுக்குத்தான் என நினைக்கின் ஹேன். இது பற்றி என்ன கருது கிறீர்கள்?

எஸ். யோகாநந்த கொழும்பு - 12.

மல்லிகையில் வரும் படைப் புக்களுக்கு மாத்திரம் இலக்கியத் தகுதி உண்டென்பதல்ல. அதில் வரும் விளம்பரங்களுக்கும் இலக்கியத் தரம் உண்டு என்பதைத் தான் அந்தக் குறிப்புக்கள் சொல்லாமல் சொல்கின்றன.

● நெருங்கிய நண்பர்கள் மத்தி யில் இலக்கிய விரிசல்கள் பரவி வருவதாக என் காதில் வதந்தி அடிபடுகின்றதே உண்மையா?

மிருசுவில், **க. முருத்தி**

இக்கேள்வியை என்ன நோக்கத்துடன் கேட்கிறீர்களோ எனக்குத் தெரியாது. என்னைப் பொறுத்தமட்டில் ‘கோபதாபம்’ என்பது சிறுபிள்ளை விளையாட்டு. சகலரையும் அரவணைத்துப்போக வேண்டுமென்பதே எனது வாழ் வின் குறிக்கோள். மாபெரிய நோக்கத்திற்காகக் காலத் தில் இறங்கியவர்கள் மன உணர்ச்சி களுக்கு அதிகம் இடம் தரக் கூட்டாது. இலக்கியத்தை மனசார நேசிப்பவர்களை நெஞ்சார நேசிப்பவன் நான். எனவே விரிசல் களை இன்னும் அகலப்படுத்துவதற்கு என்றுமே நான் முன் நிற்க மாட்டேன்.

● இம் முறை வெளி வெந்த ஆண்டு மலர் உள்ளடக்கத்தில் ஒரு சாதனையாக இருக்கின்றதே,

இந்தச் சாதனையைச் செயற் படுத்தியவர்கள் யார்? நீர்வேலி,

க. நவநீதன்

சுகலவற்றுக்கும் மூல காரணமே மல்லிகையில் எழுதிய படைப்பாளிகள் தான்.

● உங்களை நேசிக்கும் நண்பர் களை எப்படி இனங்கள் கண்டு பழகுகிறீர்கள்?

பச்சை, **எஸ். கதிரவேலி**

இலக்கியத்தை - நமது மன்னின் இலக்கியத்தை எவர் ஒருவர் இதயபூர்வமாக நேசிக்கிறாரோ, அதற்காகத் தனது வாழ்வின் ஒரு பகுதியை அர்ப்பணிக்கின்றாரோ அவர் என்னை நெருங்கும்போது அவர்மீது அங்குபாராட்ட முடிகின்றது. அந்த இலக்கிய நேசிப்பே நான் அவர்களை இனங்காண வைத்து விடுகின்றது.

● புதிய நூல்கள் வெளிவரவுள்ளனவா?

மன்னார், **அ. அலோஷியஸ்**

அ. செ, மு வின் ‘மனிதமாடு’ சிறுக்கதைத் தொகுதியும், சோமகாந்தனின் ‘ஆகுதி’ சிறுக்கதைத் தொகுதியும் விரைவில் வெளிவரவிருக்கின்றன. புதுவை இரத்தினதுரை, மேமன்கவி ஆகி யோரின் ‘கவிதை’த் தொகுதிகளுக்கும் வேலை ஆரம்பிக்கவுள்ளன. மல்லிகைப் பந்தல் நூல்களும் வெளிவரவுள்ளன. நெல்வியடி, கட்டடவேலி ப. நோ. கூ. சங்கம் 12 எழுத்தாளர்களின் படைப்பைத் தொகுத்து வெளியிட முன்வந்துள்ளது.

● ஆரம்ப எழுத்தாளர்கள் எழுதுத் துவங்க முன்னரே, சிற்றிலக்கிய ஏடுகளை ஆரம்பித்து

விடுகின்றனரே, இது எங்கே
கொண்டு சேர்க்கும்.

நெல்வியடி, க. தவபாலன்

இது ஒருவகை நப்பாசை. சஞ்சிகை நடத்துவதற்கு ஆர்வம் மாத்திரம் போதாது. அநுபவம், திறமை, தொடர்பு, துணிச்சல், சந்தைப்படுத்தும் உத்தி, வாசகரை நெருங்கும் 'மாஸ் சைகாலஜி' போன்றவற்றில் ஈடுபாடு இருந்தாலே சிற்றிலக்கியங்கள் வெற்றிபெற இயலும். இல்லாத போன்ற ஒரு சில இதழ் கள் மலர்ந்தவுடன் வாடிப்போய் விடும்.

- இலக்கிய உறவுகள் பற்றி என்ன கருதுகிறீர்கள்.

உரும்பிராய், ப. தவசோதி

இலக்கிய உலகைச் சேர்ந்த நாங்கள் எங்கோ பிறந்தோம்; எங்கோ வளர்ந்தோம். எவ்வித மான் இரத்த உறவுகூட நம் மிடையே இல்லை. இருந்தும் பேனு தமிழை ஒன்றுபடுத்தியுள்ளது. இலக்கிய உலகில் விசுவாசம் முக்கியம். அர்ப்பணிப்பு உணர்வு இல்லாத போன்ற நீண்ட காலம் இந்த உலகில் தாக்குப்பிடிக்க முடியாது. மற்றது சகோதரக் கலைஞர்கள் முன்னேற ஏதாவது வகையில் நாம் உதவிகரமாகச் செயல்பட வேண்டும். இந்தத் தனத்தில் தடம்புரளாமல் நாம் நடைபோடுவோமாக இருந்தால் எதிர்காலம் எம்மைக் கைகூப்பித் தொழும் என்பது நிச்சயம்.

- ராஜாஜியின் அரசியலை எந்த வொரு மார்க்ஸிஸ வாதியும் அங்கீகரிக்க மாட்டான். ஆனால் 'ராஜாஜி' என்ற இலக்கியவாதி' குறித்துத் தங்களது அபிப்பிராய் யாது?

உல்மான் மரிக்கார் டட்தலவின்ன,

ராஜாஜியின் இலக்கிய சாதனை காலத்தை மறி நிற்கும் என நான் கருதவில்லை. தனது சமுதாயக் கருத்துக்களை நிலைநாட்டுவதற்காகவே தேர்ந்தெடுத்த பகுதிகளில் அவர் தனது இலக்கியப் பங்களிப்பைச் செய்தவர். காமராஜி நாடார் போன்ற சீழ்த்தட்டு மக்களின் பிரதிநிதிகள் காங்கிரஸில் முக்கிய இடம் பெறுவதைத் தவிர்ப்பதில் ராஜதந்தி ரத்தை வெகு நுட்பமாகக் கையாண்டவர். வருணாச்சிர தர்மம் காப்பாற்றப்பட வேண்டுமென்ற சாதி அமைப்புக்கு மறைமுகமாகத் துணை நின்றவர். வலு ராஜதந்தரி. பேரைவை அதற்காகவே பயன்படுத்தியவர். இலக்கிய வளர்ச்சியோ, இலக்கியப் பங்களிப்போ அவரது நோக்கமல்ல. பாரதி காலத்தில் ராஜாஜியும் தமிழகப் பிரமுகராகக் காட்சி தந்து வந்துள்ளார். இருந்தும் ஒரு கட்டத்தில்கூட, பாரதி ராஜாஜியின் பெயரைத் தனது எழுத்தில் பொறிக்கவில்லை. என்னைப் பொறுத்தவரை பாரதி தீர்க்க தரிசனத்துடன் ராஜாஜியை ஒதுக்கி விட்டார் என்றே சொல்லத் தோன்றுகின்றது.

- நந்தனூர் பக்தியின் காரணமாக இறைவனுடன் இரண்டறக்கலந்து விட்டதாகப் புதுக்கப்படுகிறதே, இது உண்மைதானு?
- மானிப்பாய், எஸ். பரமலிங்கம்

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நாடகம் ஒன்றைப் படித்தேன். தில்லைவாழ் அந்தணர் திரண்டு, திட்டமிட்டு, நந்தனை நெருப்பிட்டுக் கொழுத்தி அழித்துவிட்டு அவன் இறைவனுடன் ஜக்கிய மாகி விட்டான் எனக் கைத் தட்டிவிட்டனர் என அந்த நாடகத்தை அவர் எழுதியிருந்தார்.

ESTATE SUPPLIERS COMMISSION AGENTS

VARIETIES OF
CONSUMER GOODS
OILMAN GOODS
TIN FOODS
GRAINS

THE EARLIEST SUPPLIERS FOR ALL YOUR
NEEDS
WHOLESALE & RETAIL

Dial : 26587

To

E.SITTAMPALAM & SONS
223, FIFTH CROSS STREET,
COLOMBO - 11.

Mankai

OCTOBER 1986

Registered as a News Paper at G. P. O. Sri Lanka
(K. V. J. 73 / News / 86)

Dealers in:

**WALL PANELLING
CHIPBOARD & TIMBER**

Phone: 24629

With Best Compliments of:

PL.S.V. SEVUGANCHETTIAR
140, ARMOUR STREET,
COLOMBO-12.